GÜZEL DİNİM
10 YAŞ

1. BÖLÜM *Allah'a İman*

2. BÖLÜM *Meleklere İman*

3. BÖLÜM *Kutsal Kitaplara İman*

4. BÖLÜM *Peygamberlere İman*

5. BÖLÜM *Ahirete İman*

6. BÖLÜM *Kadere İman*

7. BÖLÜM *Peygamberimiz*

8. BÖLÜM *İslâm'ın Şartları*

9. BÖLÜM *Namaz*

10. BÖLÜM *Oruç*

11. BÖLÜM *Zekât*

12. BÖLÜM *Hac*

ALLAH'A İMAN

1 Bölüm

BİZİ YARATAN

Bir iğne ustasız, bir resim ressamsız, bir masa da ustasız olmaz. Fırtına çıktı, ağaçlar devrildi. Bir balta gökten ağaçların üstüne düştü ve masa oluştu desek kimse inanmaz. Masayı gören herkes bunu marangozun yaptığını bilir.

Basit bir masa bile kendi kendine var olamazken bu koskoca kâinat nasıl var olabilir? Yıldızları, gezegenleri birbirine çarpmadan yüzdüren kimdir? Güneşi bize ışık ve ısı kaynağı yapan kimdir? Yağmuru yağdıran, bitkileri büyüten kimdir? Dağları, ovaları, ırmakları yeryüzüne döşeyen kimdir? Gözümüzü, kulağımızı, ellerimizi, ayaklarımızı bize bağışlayan kimdir? Elbette her şeyin yaratıcısı ve yöneticisi olan Allah'tır.

Bizi yaratan Rabbimizi daha iyi tanımak için O'nun sıfatları nelermiş öğrenelim.

A. Zâti Sıfatlar:

Rabbimizin zatına mahsus olan, insanlarda benzeri bulunmayan sıfatlardır.

1. Vücud: "Var olmak" demektir. Allah vardır ve yokluğu asla düşünülemez.

2. Kıdem: "Başlangıcı olmamak, ezeli olmak" tır. Allah'ın var olmadığı bir zaman düşünülemez.

3. Beka: "Varlığının sonu olmamak, ebedi olmak" demektir. Her şey yok olur fakat Allah için böyle bir durum söz konusu değildir.

4. Muhalefetün lil Havadis: "Sonradan olan hiçbir şeye benzememek" demektir. Allah yarattıklarının hiç birine benzemez.

5. Vahdaniyet: "Allah'ın tek olması, eşi ve benzerinin olmaması" demektir. Allah'tan başka hiçbir yaratıcı yoktur. Her şeyi sadece Allah yaratmıştır.

6. Kıyam bi nefsihi: "Varlığı kendinden olmak" demektir. Allah var olmak için hiçbir şeye muhtaç değildir.

B. Subuti Sıfatları:

Rabbimizin insanlara da nasip ettiği sıfatlardır. Fakat insanlarda bu sıfatlar sınırlıdır. Bu sıfatlar tam bir şekilde ancak Allah'ta bulunur.

1. Hayat: "Diri ve canlı olmak" tır. Yüce Allah diridir, bütün varlıklara can veren O'dur.

2. İlim: "Bilmek" demektir. Yüce Rabbimiz her şeyi bilir. Geçmişi, geleceği, gizliyi açığı, içimizden geçenleri, açıktan söylediklerimizi; kısacası her şeyi... Hiçbir şey ondan gizli kalamaz.

3. Semi': "İşitmek" demektir. İster yüksek sesle ister fısıltıyla konuşalım yüce Rabbimiz her şeyi işitir. Bir karıncanın ayak seslerini de bir aslanın kükremesini de aynı şekilde duyar.

4. Basar: "Görmek" demektir. İster karanlık, ister aydınlık olsun Rabbimiz her şeyi görür.

5. İrade: "Dilemek" demektir. Allah neyi dilerse o anında olur. Dilemediği şeyler ise asla gerçekleşmez.

6. Kudret: "Gücü yetmek" anlamındadır. Yüce Allah'ın her şeye gücü yeter. O'nun güç yetiremeyeceği hiçbir şey yoktur.

7. Kelam: "Konuşmak" demektir. Yüce Allah bu sıfatı ile peygamberlere kutsal kitapları indirmiştir. Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerim Allah kelamıdır.

8. Tekvin: "Yaratmak" demektir. Tek yaratıcı Allah'tır. O'ndan başka hiç kimse bir şeyi yaratmaz.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

KOVALAMACA

Sınıftan biraz geç çıktım. Yol kısa olsun diye köyle okul arasındaki boş tarladan yürüyordum. Kulağıma gelen köpek havlamalarıyla yerimde kalakaldım. Üstelik sesler gittikçe yaklaşıyordu. Kaçacak tek bir yer yoktu. Daha ne yapacağıma karar vermeden sürü de gözüktü. Öyle hızlı geliyorlar ki... Çaresiz ellerimi kaldırdım ve beni koruması için Rabbime yalvarmaya başladım. Daha duamı bitirmemiştim ki bir tüfek sesi duyuldu. Bunun üzerine köpekler gerisin geri dönüp kaçtılar. Derin bir nefes aldım. Ağaçların arasından Muharrem Dede çıktı. Onu görünce rahatladım.

– Korktun mu?

– Eh, biraz..

Köpekler çalıların arasında kaybolmuştu. Muharrem Dede sırtımı sıvazladı.

Zeytinliğin arasından köye doğru yürümeye başladık. Murarrem Dede:

– Dua etmiş miydin, diye sordu.

– Evet.

– Öyleyse Allah, duana karşılık vermiş.

– Siz nerden biliyorsunuz?

– Allah dua edenlerin duasını kabul eder de ondan.

Güldü. Başımı okşayıp:

– Hastalandığımız zaman ilaçları bize kim yazıyor?

– Tabi ki doktor.

– İşte Allah da duamızı kabul ediyor. İstediklerimizi değil, gerekli olanları veriyor. Biraz önce köpeklerden koruması için dua ettiğini söyledin. Yardıma ihtiyacın varmış ki Allah beni karşına çıkardı.

– Peki aklımızla Allah'ın varlığını nasıl anlarız dede?

– Çok basit. Üzerindeki elbiseyi kim yaptı, diye sorsam ne cevap verirsin?

– Terzi, derim.

– Ayakkabıyı?

– Ayakkabıcı.

– ...

– Gördüğün gibi var olan hiçbir şey kendiliğinden olmuyor. Mutlaka bir yapanı var. Öyleyse şu gördüğün dağları, ağaçları; var olan her şeyi de bir yaratan olmalı değil mi?

– Olmalı.

– Hem bunları yapan biri olmalı. Nedeni de şu. Biraz önce senin üzerine gelen köpekle, seni yaratan aynı olmalı ki ikinize de sözü geçsin. Yani senin duanı duyduğunda köpeğe sözü geçip geri çevirsin. Eğer farklı yaratıcılar olsaydı, birinin evet dediğine diğeri hayır diyebilirdi. Böylece her şey birbirine girerdi. Bir sınıfta birden fazla başkan olamayacağı gibi. Sence de öyle değil mi?

– Öyle Muharrem Dede. Anladım. Allah vardır, birdir, bizi duyuyor ve görüyor.

Bu arada bizim eve de gelmiştik. Ayrılmak istemiyordum ama acelesinin olduğunu, gitmesi gerektiğini söyledi. Verdiği bilgiler için teşekkür edip elini öptüm.

O köy meydanına doğru giderken ben de eve doğru yürüdüm.

Zekeriye ULAŞLI

KALPLER SULTANI

Güneşleri ayları,
Göklerde gezdiren Hak.
Yıldızlı alayları,
O yönetir muhakkak.

İşte bir çiçek renkli,
Kimdir onu boyayan.
Bülbül sesi ahenkli,
Kim acep besteleyen.

İpek böceği elsiz,
Ama ipeği müthiş.
İşte gör ki bitimsiz,
Hak'tandır böyle her iş.

Sen'in kudretin sonsuz,
Her şeyi yaratansın.
Bizler aciz bir kuluz,
Sen kalblere Sultansın

Mehmet ERDOĞAN

ÇİÇEKLER

Bir gün Üftade Hazretleri, talebeleriyle birlikte kıra çıkmıştı. Ders bitip talebeler, hocalarından kırda dolaşmak için izin isteyince Üftade Hazretleri bu isteklerini kabul etti. Bütün talebeler hocalarına sunmak üzere, rengârenk çiçeklerden demet demet toplamaya başladılar. Sonra ellerinde mis kokulu çiçeklerle hocalarının huzuruna geldiler. Takdim edilen çiçeklerin hepsini kabul eden Üftade Hazretleri, Aziz Mahmud Hüdai'nin getirdiği sapı kırık tek çiçeği görünce, ona sordu:

– A be evlâdım! Bütün arkadaşların demet demet mis kokulu çiçekler getirirken, sen niçin sapı kırık tek bir çiçek getirdin bakalım?

Bu soru karşısında hayli mahcup bir duruma düşen Aziz Mahmud Hüdai, başını önüne eğerek alçakgönüllü bir tavır içinde:

– Efendim, size ne takdim etsem azdır. Lâkin hangi çiçeği koparmak için eğildiysem, o çiçeğin kendine has bir dille Allah'ı zikrettiğini duydum. O yüzden hiçbirini koparmaya elim varmadı. Size takdim ettiğim çiçeğe gelince; gördüğünüz gibi zavallı çiçeğin sapı kırılmış. Dolayısıyla Allah'ı anamaz olmuştu. Ben de sapı kırık çiçeğin Rabb'imi zikretmediğini görünce, alıp onu size getirebildim. Bir hata yaptıysam kusurumu bağışlamanızı istirham ederim, dedi.

Ercüment TAHA

ARAYIŞ

– Bu sene içinde doğacak olan erkek çocuklar hemen öldürülecek!...

Bu, Babil kralı Nemrut'un emriydi. Çünkü Nemrut, ilginç bir rüya görmüştü. Rüyasında bir yıldız doğuyor ve bu yıldızın parlaklığı, Ay ve Güneşin aydınlığını bastırıyordu. Nemrut, bilginlerine bu rüyanın ne anlama geldiğini sormuştu. Onlar da o sene bir erkek çocuğun dünyaya geleceğini, bu çocuğun gelecekte peygamber olacağını, Nemrut'un saltanatının yok olacağını söylemişlerdi.

Bunun üzerine Nemrut'un adamları, gece-gündüz sokaklarda dolaştılar. Doğum yapacağını haber aldıkları kadınların evlerine baskınlar düzenleyip yeni doğan erkek çocukları hiç acımadan öldürdüler.

O günlerde, Nuna Hanım da Hazreti İbrahim'e hamileydi. Doğumdan önce bir mağaraya sığındı. Hazreti İbrahim bu mağarada dünyaya geldi. Nuna Hanım, doğumdan sonra Hazreti İbrahim'i mağarada bırakarak gizlice evine döndü. Çünkü çocuğunu evine götürdüğü takdirde öldürüleceğini biliyordu. Günün farklı saatlerinde Hazreti İbrahim'i emzirmek için gizlice mağaraya gidiyor; emzirdikten sonra kimselere görünmeden geri dönüyordu.

Aradan haftalar, aylar geçti. Hazreti İbrahim de iyice büyümüştü. Artık onu mağaradan çıkarıp eve getirme zamanı gelmişti. Eve dönerken Hazreti İbrahim, babası Âzer'e çevresinde gördüğü varlıkların isimlerini soruyor, o da cevap veriyordu. Eve yaklaştıklarında Âzer, bir çocuktan hiç beklenmeyecek şu sözlerle irkildi:

– Mutlaka bunların bir yaratanı olmalı!... O'nu arayıp bulmalıyım.

Hazreti İbrahim, putperest bir topluluk içinde doğmuştu. O dönemde insanlar, putları ve yıldızları ilah olarak kabul ediyorlardı.

Hazreti İbrahim'in babası Âzer, iyi bir put ustasıydı. Aynı zamanda o, Kral Nemrut'un putlarının bakıcısı ve idarecisi idi.

Hazreti İbrahim, büyüdükçe kendi kendine düşünmeye başladı. "Bu putların aslı odun ve taştır. İnsanlar onlara kendi elleriyle şekil veriyorlar. O halde nasıl ilah olabilirler ki! Başkası tarafından kesilip biçilen ve şekillendirilen bir taş ve odun parçası nasıl şu harika evreni yaratabilir ki! İnsan mı ilahları yapar, yoksa ilah mı insanları yaratır? Hayır olamaz. Bizi yaratan ilahın bu putlardan başka bir şey olması gerekir."

Yüce Allah, Hazreti İbrahim'e Cebrail'i (a.s) gönderip dinini öğretti ve kavmine peygamber seçildiğini bildirdi. Bunun üzerine Hazreti İbrahim, babasının yanına giderek ona şöyle dedi:

– Babacığım, sen putları tanrı mı ediniyorsun? İşitmeyen, görmeyen, kendilerini bile koruyamayan bu cansız şeylere ne diye tapıyorsun? Babacığım, sana ulaşmayan bir ilim geldi bana. Ne olur bana uy da seni doğru bir yola çıkarayım. İbadet edilecek olan yalnız Allah'tır. Allah (Celle Celaluhu), her şeyi görür, işitir ve bilir. Kullarının isteklerini yerine getirir. Sen ve bu zavallı insanlar, Allah'ı bırakıp cansız şeylere tapıyor ve ondan yardım istiyorsunuz. Doğrusu ben seni de kavmini de bir sapıklık içinde görüyorum.

Babası, Hazreti İbrahim'in bu sözleri karşısında çok kızdı. Ona bağırıp çağırdı. Çünkü kendisi de putların tanrı olduğuna inanıyordu.

Hazreti İbrahim, insanların putları ilah kabul edip tapmasına şaşıyor ve onlara:

– Elinizle yonttuğunuz şeylere ne diye tapıyorsunuz, diyordu.

Puta tapanlar:

– Bunu bize senin baban öğretti, dediklerinde ise:

– Şüphesiz benim babam da yolunu sapıtan kimselerdendir, diyordu.

Hazreti İbrahim, pırıl pırıl yıldızların semayı süslediği bir gece, yanındakilerle

bir bahçede oturuyordu. Putları ve yıldızları ilah zanneden bu zavallı insanlara bir ders vermek ve gerçeği göstermek istiyordu. Allah dışındaki her şey zamanı geldiğinde yok olup gidecekti. Yok olup gidenlerse ilah olamazdı. Hazreti İbrahim, onlara gökyüzünde parlak ışıklarıyla dikkat çeken bir yıldızı gösterdi.

– Rabbim budur, dedi. Yıldız batınca da, ben öyle sönüp batanları sevmem, dedi.

Sonra Ay'ı dolunay şeklinde doğarken görünce,

– (İddianıza göre) Rabbim budur! dedi. Sonra o da batınca, "Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, mutlaka sapmışlardan olurdum, dedi.

Sabahleyin de onlara güneşi göstererek,

– Rabbim budur. Bu, hepsinden daha büyük, dedi.

Akşam olup güneş batıp kaybolunca da, Hazreti İbrahim onlara şöyle dedi:

– Ey halkım, ben sizin (Allah'a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım. Ben, yüzümü gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla sizin gibi O'na ortak koşanlardan değilim.

Ey insanlar! Gördüğünüz gibi İlah zannettiğiniz yıldızlar, ay ve güneş hepsi batıp gittiler. Ne onlar ne de putlar, kesinlikle İlah olamaz. Bunların kendilerine bile faydaları yok. Ben aradığım Yüce Yaratıcı'yı buldum. O, bütün insanları, dağları, ovaları, yıldızları, ayı, güneşi ve bütün evreni yaratandır. O, gözle görülemez. Yemez, içmez, uyumaz, batıp yok olmaz. O'nun belli bir mekânı yoktur. O, her yerdedir. Gelin siz de O'na inanın. Böylece hem dünyada hem de ahirette huzur ve mutluluk içinde yaşayın.

Hazreti İbrahim, Allah'ı bulmuştu. Yüce Allah, Hazreti İbrahim'i peygamber olarak görevlendirmiş ve ona gerçekleri öğretmişti. O da hayatı boyunca hem babasına hem Nemrut'a hem de kavmine bu gerçekleri anlatmaya çalıştı ve bu uğurda pek çok sıkıntı ve işkence çekti.

Akif AKAY

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

LABİRENT
BULMACA

Sizce balık tutmaya hangi yoldan gitmeliler? Onlara yardımcı olur musunuz?

İMAN NEDİR?

Peygamber Efendimiz aralarında Hazreti Ömer'in de bulunduğu bir sahabi topluluğuyla sohbet ediyordu. Derken yanlarına elbiseleri kar gibi bembeyaz, saçları siyah olan bir adam geldi. Adamı, hiç kimse tanımıyordu, ama üzerinde uzaktan geldiğini gösteren hiçbir iz yoktu. Bu yabancı adam samimi bir şekilde Peygamber Efendimizin önüne oturup dizlerini, dizlerine dayadı. Ellerini de Efendimizin bacaklarının üstüne hürmetle koydu. Ardından sormaya başladı.

– Ey Muhammed! Bana İslâm hakkında bilgi ver?

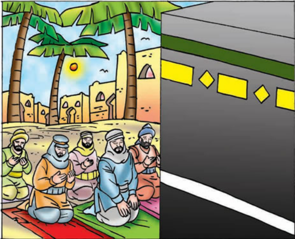
Peygamber Efendimiz kendinden emin bir şekilde açıkladı:

– İslâm, Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehadet etmen, namaz kılman, zekât vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah'a haccetmendir.

Yabancı adam:

– Doğru söyledin, diyerek Efendimizin söylediklerini tasdik etti. Orada bulunanlar sessizce konuşulanları dinlemeye devam ettiler. Yabancı tekrar sordu:

– Bana iman hakkında bilgi ver?

Peygamberimiz, bir talebeye ders verir gibi yumuşak bir ses tonuyla:

– Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna da inanmandır, diyerek imanın şartlarını saydı. Bunun üzerine soruyu soran yabancı adam:

– Doğru söyledin, diye tasdik etti.

Onun hem soru sorup hem de aldığı cevapları "Doğru söyledin!" diyerek tastik etmesine sahabiler bir anlam veremiyordu. Yabancı adam:

– Bana ihsan hakkında bilgi ver, deyince Peygamberimiz:

– İhsan Allah'ı sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi O'na ibadet etmendir. Sen O'nu görmesen de O seni görüyor, der demez adam:

– Bana kıyametin ne zaman kopacağı hakkında bilgi verir misin, dedi.

Peygamberimiz bu sefer:

– Kıyamet hakkında, kendisinden sorulan, sorandan daha fazla bir şey bilmiyor, karşılığını verdi. Bunun üzerine yabancı adam son bir soru daha sordu:

– Öyleyse kıyametin alâmetinden haber verir misin, dedi. Peygamberimiz şu açıklamayı yaptı:

– Köle kadınların efendilerini doğurmaları, yalın ayak, üstü çıplak, fakir davar çobanlarının yüksek binalar yapmada yarıştıklarını görmendir, deyince yabancı kalkıp gitti.

Lokman Sûresi'nde Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceği beş şeyden bahsedilir. Bunlardan birisi kıyametin ne zaman kopacağıdır. Kıyametin ne zaman kopacağının sadece işaretleri vardır.

Bu olaydan bir müddet sonra Peygamberimiz, Hazreti Ömer'e:

– Ey Ömer, sual soran adamın kim olduğunu biliyor musun, dedi.

Hazreti Ömer'in:

– Allah ve Resûlü daha iyi bilir, demesi üzerine Peygamberimiz şu açıklamayı yaptı:

– O, Cebrail Aleyhisselâmdı. Size dininizi öğretmeye geldi, dedi.

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Bilmeceler

Aşağıdaki bilmecelerin cevaplarını, resimlerden de yararlanarak bulup yazınız.

1

1. Aldır abası,
Yeşildir cübbesi.

....

2

Açarsam dünya olur.
Yakarsam kül olur.

....

3

Uzaktan baktım hiç yok,
Yakından baktım pek çok.

....

4

Döndükçe dönersin,
Şeytanı Yenersin.
Yıldızlar değil,
Sen bir fenersin.

....

5

Bazen zayıf ve ince
Bazense nur topudur,
Düşün cevaptan önce,
Bazen iftar topudur…
Bazen sahur topudur.

....

KONUŞAN DEVE

Bir gün devenin biri,
Kaçıyormuş bir yöne
Ardından birileri,
Kovalıyor habire.

Peygamberimiz yolda,
Giderken görmüş bunu.
Deve varmış yanına,
Uzatarak boynunu.

Konuşmuş inleyerek,
Demiş: "Ya Resûlûllah,
Çalıştım bugüne dek,
Beni kesecekler ah!

Peygamberimiz sormuş:
"Doğru mu söylediği?"
Adamlar evet, demiş,
"Doğrudur her dediği."

O an Yüce Peygamber,
Demiş: "Bırakın onu.
Kader adalet ister,
Böyle olmasın sonu."

Adamlar bırakmışlar,
Bu ihtiyar deveyi.
Nebi'ye hak vermişler,
Görerek bir gerçeği.

Mehmet ERDOĞAN

SEN DE Mİ YA RESÛLÛLLAH?

Bir gün Allah Resulünün ashabından bir cemaat toplanmış ve kendisini ziyarete gelmişlerdi. Efendimizin hanelerinin kapısına geldiklerinde içeri girmek için izin istediler. Peygamberimiz o sırada istirahat hâlindeydi. Kendisine ziyaretçilerinin geldiği haber verilince hemen giyinip misafirlerini karşılamak üzere evinin kapısına doğru yürüdü.

Kapının hemen yanında içi su dolu bir kâse vardı. Allah Resulü, kapıyı açmadan önce küpteki suya doğru eğilip suya akseden görüntüsüne baktı. Sonra da saçlarını düzeltip, başındaki sarığa düzgün bir şekil verdi.

Bu sırada Hazreti Aişe validemiz kendisini izlemekteydi. Allah Resulünün ziyaretçilerinin karşısına çıkarken kendisine özenle çeki düzen vermesi, Hazreti Aişe validemizin hem dikkatini çekmiş hem de biraz garibine gitmişti.

Sormadan edemedi:

– Sen de mi kılık kıyafetini düzeltiyorsun ya Resûlûllâh?

Efendimizin bu soruya verdiği cevap, tıpkı hayatı gibi örnekti:

– Evet ya Aişe! Bir Müslüman, kardeşlerinin karşısına çıkarken kendisine çeki düzen verip, onlarla çirkin bir görüntü ile muhatap olmaktan kaçınmalıdır. Yüce Allah güzeldir, içi ve dışı temiz ve güzel olanı sever. Müslüman'ın diğer Müslüman kardeşlerine karşı güzel görünmesini ister.

Sıla KAYA

İki erkek kardeş

Senaryo: Osman ALGIN Çizen: Ahmet KESGİN

günün birinde bekar kardeş kendi kendine..

ürünümüzü ve kârımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de hakça değil.. ben yalnızım ve pek fazla gereksinimim yok..

böylelikle, her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice kardeşinin evindeki tahıl deposuna götürmeye başladı..

bu arada evli olan kardeş kendi kendine..

ürünümüzü ve kârımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de hakça değil.. üstelik ben evliyim ve bir eşim ve çocuklarım var ve yaşlandığım zaman onlar bana bakabilirler.. oysa kardeşimin kimsesi yok yaşlandığı zaman kimsesi yok bakacak..

böylece evli olan kardeş her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice kardeşinin tahıl deposuna götürmeye başladı...

iki kardeş de yıllarca ne olup bittiğini bir türlü

anlayamadılar.. çünkü her ikisinin de deposundaki tahılın miktarı değişmiyordu..

sonra, bir gece iki kardeş gizlice birbirlerinin deposuna tahıl taşırken çarpışıverdiler..

o anda olan biteni anladılar.. çuvallarını yere bırakıp birbirlerini kucakladılar..

GERÇEK ANLAŞILINCA

Gecenin ıssızlığını bozan ayak sesleri dağların arasından gümbür gümbür ilerliyordu. Bu ses, Zülkarneyn Aleyhisselamın ordusunun ayak sesleriydi. Dağların arasından ilerliyordu. Bir yere geldiklerinde ordusuna seslendi:

– Ayağınıza takılan şeyleri toplayın!

Kulaktan kulağa yayılan bu sözü duymayan kalmadı. Bir kısmı:

– Çok yürüdük ve yorulduk. Gece vakti kendimizi taşıyamıyoruz. Bir de ayağımıza takılanları alarak kendimize yük mü yapacağız, diyerek hiçbir şey toplamadı.

Başka bir grup:

– Madem komutanımız emretti. Birazcık toplayalım. Emre karşı gelmeyelim, diyerek bir miktar topladı.

Üçüncü grup ise:

– Komutanımız bir şeyi boşuna emretmez. Muhakkak bildiği bir şey vardır,

diyerek bütün elbiselerini ağzına kadar doldurdular.

Sabah olunca bir de baktılar ki gece topladıkları şeyler altın. Meğer bir altın madeninden geçmişler, farkına varamamışlar. Tabi bunu anlayınca komutanlarının sözünü dinleyen grup hariç diğerleri pişman olmuşlar. Birinci gruptakiler:

– Ah biz ne ahmakmışız! Nasıl dinlemedik komutanımızın sözünü? Keşke bir tane de olsa alsaydık, dediler.

Az alan ikinci grup da:

– Ah nasıl gaflette bulunduk! Keşke biraz daha fazla alsaydık. Ceplerimizi hınca hıç doldursaydık, dediler.

Tabi iş işten geçmişti...

İşte bu misalde olduğu gibi insanlar bir gün ahiret yurduna gidecek ve iman etmeyen insanlar pişmanlık dolu sözlerle, "Keşke iman etseydik de cennete gitseydik." diyecekler. Az sevabı olanlar da, "Keşke daha fazla sevap işleseydim de cennetin daha güzel yerlerine gitseydim." diyecekler...

Saim AK

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Allah'ın zati sıfatlarından "kıyam bi nefsihi" ne demektir?
   A. Allah'ın tek olması eşi ve benzerinin olmaması.
   B. Varlığının sonu olmamak, ebedi olmak.
   C. Varlığı kendinden olmak.
   D. Yaratmak.

2. Aşağıdakilerden hangisi Allah'ın subuti sıfatlarındandır?
   A. Tekvin.
   B. Vahdaniyet.
   C. Vücud.
   D. Kıdem.

3. "Arayış" adlı parçada Babil kralı Nemrut bir gece rüyasında ne gördü?
   A. Yerden suların fışkırdığını gördü.
   B. Gemiyle deniz aşırı bir yolculuğa çıkıyor.
   C. Derin bir kuyuya düşüyor.
   D. Doğan bir yıldız güneşin aydınlığını bastırıyor.

4. Hazreti İbrahim'in babası ne ustasıydı?
   A. put ustası
   B. taş ustası
   C. gemi ustası
   D. silah ustası

5. Aziz Mahmut Hüdayi hazretleri çiçeği niçin koparmamış?
   A. Yolunu kaybettiği için.
   B. Bahçıvan izin vermediği için.
   C. İstediği çiçeği bulamadığı için.
   D. Çiçekler Allah'ı zikrettiği için

6. "Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna da inanmaktır."
   Yukarıdaki cevabın sorusu hangisidir?
   A. İslâm nedir?
   B. İman nedir?
   C. Zekât nedir?
   D. İhsan nedir?

7. "İki Erkek Kardeş" adlı çizgi hikâyede bekâr kardeş ne düşündü?
   A. Ağabeyim bana haksızlık ediyor.
   B. Öküzleri satıp traktör alalım.
   C. Buğdayın bir kısmını ağabeyime vereyim.
   D. Ağabeyimin çocuklarına hediye alayım

8. "Gerçek Anlaşılınca" adlı parçada Zülkarneyn Aleyhisselâmın ordusundaki askerler gece bir vadide ne toplamışlar?
   A. taş
   B. altın
   C. kum-toprak
   D. odun

MELEKLERE İMAN

2 Bölüm

GÖRÜNMEYENLER

Yüce Rabbimizin yarattığı kâinatta milyonlarca varlık bulunur. Güneş, ay, dağlar, denizler; çiçekler, kuşlar... Aklımızı, sevgimizi, vicdanımızı göremeyiz ama yine de var olduklarını biliriz.

Bizimle aynı mekânı paylaşan fakat göremediğimiz başka varlıklar da vardır. Bunlar melekler ve cinlerdir. Biz melekleri ve cinleri göremeyiz. Fakat varlıklarına inanırız. Çünkü yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim bize onların var olduğunu bildirmektedir. Meleklere iman imanın şartlarındandır.

Meleklerin Özellikleri:

Melekler nurdan yaratılmış varlıklardır. Gözle görülmezler. Erkeklik, dişilik, evlenme, yaşlanma, yeme, içme gibi özellikleri yoktur. Çok hızlı ve güçlü varlıklardır. İradeleri yoktur. Allah'ın emirlerinin dışına çıkamazlar.

Meleklerin Görevleri:

Meleklerin temel görevi Allah'a kulluk etmektir. Kimisi secdede kimisi de rükûda Allah'a ibadet ederler. Fakat bunun dışında bazı meleklerin başka özel görevleri de vardır.

Cebrail: Vahiy meleğidir. Yüce Rabbimizin emirlerini peygamberlere bildirmekle görevlidir.

Azrail: Dünya hayatından ahiret yurduna göç etmemizi sağlayan melektir.

Mikail: Yağmur, kar, rüzgar gibi doğa olaylarını düzenleyen melektir.

İsrafil: Sur denilen alete üfleyecek olan melektir. Birinci üfleyişinde kıyamet kopacak, dünya hayatı sona erecek. İkinci üfleyişinde insanlar toptan dirilecek, ahiret hayatı başlayacaktır.

Bu dört büyük meleğin dışında melekler de vardır.

Hafaza Melekleri: Koruyucu meleklerdir. Mü'minleri kötülüklerden korurlar.

Kiramen Katibin Melekleri: Yazıcı meleklerdir. İyilikleri ve kötülükleri yazan meleklerdir. Sağdaki melek iyilikleri soldaki melek kötülükleri yazar.

Münker-Nekir: Sorgu melekleridir. Kabirde "Rabbin kim? Peygamberin kim? Kitabın ne?" diye insanları sorgulayacaklardır.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

KAYIT YAPAN MELEKLER

Okuldan çıktığım bir gündü. Şehrin geniş caddesinde yürüdüm. Şekerciler, pastacılar, marketler derken büyük bir oyuncakçının önünde durdum. Camekânın arkasında bulunan kırmızı elbiseli bebek dikkatimi çekti. İçli içli bakıp, keşke böyle bir bebeğim olsa diye geçirdim.

Vitrinde gördüğüm bebeği düşünerek eve doğru yürüdüm. O akşam bebek aklımdan hiç çıkmadı. Hatta rüyamda bile onunla oynadım.

Bebeğe ulaşma arzum zamanla o kadar büyüdü ki, bir ara içimden bir ses "Neden çalmıyorsun ki?" dedi. Başka bir ses "Hayır! Sana ait olmayan bir şeyi nasıl alırsın?" diye kızdı. Biri, "Başka çaren yok. Çalmalısın." diyor. Diğer bir ses, "Ya yakalanırsan. O zaman ailenin yüzüne nasıl bakarsın?" deyip karşı çıkıyordu.

Uzun süren mücadelenin sonunda bebeği çalma düşüncesi galip geldi. Biraz heyecan, biraz korkuyla oyuncakçı dükkanına girdim. Her şey düşündüğüm gibi gerçekleşiyordu. Dükkân sahibinin kalabalık bir grupla ilgilenmesini fırsat bilerek oyuncağı çantama koydum. Etrafıma şöyle bir göz gezdirdim. Görülmediğime kanaat getirince yavaş adımlarla kapıya yöneldim. Çıkar çıkmaz da koşarak uzaklaştım. Bir süre sonra heyecanla oyuncağı çantamdan çıkarıp inceledim. Günlerdir hayalini kurduğum oyuncak nihayet elimdeydi ama her nedense sevinemedim. Geçici bir his olduğunu düşünerek bebeği tekrar çantama koydum ve evin yolunu tuttum. Biraz endişe biraz korkuyla kapıyı çaldım. Annem hiçbir şey sormadı. Ben de bir şey demedim.

O gün bebekle doğru dürüst oynayamadım bile. Nedense içimde oyuncağı kaybedeceğim gibi bir his vardı. O yüzden ertesi gün okula giderken bebeği çantama koydum.

Dördüncü dersimiz Din Kültürü dersiydi. Yoklama ve günün değerlendirmesinden sonra öğretmenimiz:

– Çocuklar, bu gün size meleklerden bahsedeceğim, dedi.

"Melek" sözcüğünü daha önce duymuştum, ama ne olduğu hakkında fazla bir bilgim yoktu. Aslında sadece benim değil bütün sınıfın merak ettiği bir konuydu bu. O yüzden de sınıfta "çıt" yoktu. Öğretmenimiz, meleklerin ışık gibi nurdan yaratıldıklarını, yiyip, içme gibi ihtiyaçlarının olmadığını, kin tutmadıklarını, birbirlerinden nefret etmediklerini, söyledi ve devam etti:

– Melekler insanlara güzel şeyleri fısıldar, doğru ve güzel olana baktırmaya çalışırlar. Her meleğin farklı görevi vardır. Bazı melekler insanları türlü bela ve musibetten korur, bazıları da sadece ibadet ederler. Her insanın sağında ve solunda iki melek bulunur. Bunlar iyi ya da kötü yaptıklarımızı kaydederler...

Sonrasını duymadım bile... Kelimelere dönüşmemiş pişmanlık dolu sözler, annemden ve oyuncakçı amcadan binbir özür diletiyordu. Evet özür dilemeli ve pişman olduğumu söylemeliydim. Kaydedilen görüntülerin üzerimde bıraktığı olumsuz etkiden ancak bu şekilde kurtulabilirdim.

O gün benim için çok zor geçti. Zil çalıp da sınıftan çıktığım gibi merdivenlere koştum. Eve gelip de bahçe kapısından içeri girince elleri çantalı iki kişinin anneme bir şeyler anlattığını gördüm. Onlar anlattıkça annemin yüzü şekilden şekile giriyor, adamların karşısında ezilip büzülüyordu. Adamlar birkaç şey daha söyledikten sonra gerisin geri döndüler ve önümden geçip bahçe kapısından dışarı çıktılar. O an annemle göz göze geldik. Üzgün bir şekilde beni süzüyordu.

Bakışlarından olayı öğrendiğini anladım. Bir koşu yanına vardım ve özür diledim. Gözlerimin içine bakıp:

– Söyler misin, neden böyle bir şey yaptın yavrum, diye sordu.

Başımdan geçenleri, yaşadığım duyguları bir bir anlattım. Pişman olduğumu söyledim. Annem beni sıkıca sardı ve:

– Bir şekilde affederim. Bebeği geri verip özür dilersen. Bir daha da böyle kötü bir davranışta bulunmazsan, dedi.

Bunu seve seve kabul ettim. İkimiz birlikte oyuncakçıya gittik. Oyuncakçı amcadan özür üstüne özür diledim. Bu olayın bana iyi bir ders olduğunu, söyledim. Oyuncakçı da bana olayı kameradan izletti ve:

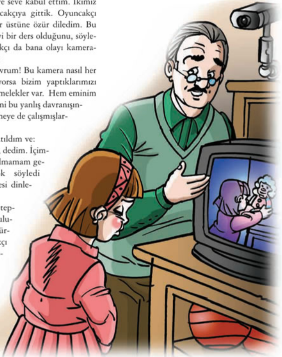
– Bak yavrum! Bu kamera nasıl her şeyi kaydediyorsa bizim yaptıklarımızı da kaydeden melekler var. Hem eminim o melekler, seni bu yanlış davranışından vazgeçirmeye de çalışmışlardır, dedi.

Hemen atıldım ve:

– Evet, dedim. İçimden bir ses çalmamam gerektiğini çok söyledi ama ben o sesi dinlemedim.

Bu ani tepkim orada bulunanları güldürdü. Oyuncakçı amca, içimizdeki iyi sesin meleklere ait olduğunu, bizim iyi davranışta bulunmamız için sürekli çaba sarf ettiklerini, bize düşenin o güzel sesi dinleyip melekleri sevindirmek olduğunu söyledi. İşin en güzel tarafı o kırmızı bebeği bana hediye etti. Çok sevindim. Olayın bu şekilde sonuçlanması annemi de çok sevindirdi. Mutlu ve huzurlu bir şekilde oyuncakçıdan ayrıldık.

Zekeriye ULAŞLI

MELEKLER

Kelebeksiz bir çiçek,
Nasıl ıssız, kemterdir.
Her yıldız böyle gökçek,
Melek yuvası yerdir.

Yağmurda karda vardır,
İnerler yeryüzüne.
Onlar Allah'a yardır,
Bakarlar Hak sözüne.

Büyük melekler dörttür,
Azrail ve Cebrail.
Mikail, İsrafil'dir,
Bunu kalbim iyi bil.

O'ndan gelen emirle,
Dönerler felek felek.
Gizli açık zikirle,
Meşguldür her bir melek.

Mehmet ERDOĞAN

Dört Mevsim ŞİFA

ÇOK ÇEŞİTLİ MEYVELER

Yeryüzünde farklı görünüşte, farklı renk ve kokuda binlerce çeşit meyve vardır. Bu meyveler ne toprağa ne de birbirine benzer. Sadece ona gerekli olan mineraller, topraktan alınarak meyveye ulaştırılır. Topraktan alınan mineraller ve su, havadan alınan karbondioksit ile güneş ışığı altında birleştirilir. Bu birleştirme işlemi meyvenin ait olduğu bitkinin yapraklarında gerçekleşir. Gerçekleşen işlemler sonrasında elde edilen besin, bitki gövdesine oradan da meyvelere gönderilir. Mükemmel bir düzen içerisinde işleyen bu sistemde, her bitki türüne ait meyve, belirli bir renge, tada ve kokuya sahip olur. Her meyve cinsi içerisinde ise belli oranlarda mineral ve vitamin bulunur. Peki bu miktarı bile özel ayarlanan mineral ve vitaminin bizim için önemi nedir?

HEM FAYDALI HEM LEZİZ

Meyveler; öncelikle biz insanlar olmak üzere, yeryüzünde yaşayan tüm canlılar için birçok fayda taşır. İhtiyacımız olan birçok vitamin ve minerali onlardan alırız. Meyveler lifli yiyecek olduklarından, sindirim sisteminin düzenli çalışmasına da yardım eder. Bununla birlikte pek çok hastalığı önleyici ya da tedavi edici etkileri olduğu bilimsel olarak ispatlanmıştır. İnsan bedenine çok yönlü faydaları olan bu besin türü, aynı zamanda hoşa giden bir yiyecektir. Arzu edilerek, zevkle ve iştahla yenen bir besinin, aynı zamanda fayda ve şifa dolu olması ne büyük bir lütuftur.

MEVSİME GÖRE DONANIM

Bütün meyveler, bulundukları mevsimin ihtiyaçlarına göre donatılmıştır. Ayrıca her birisi insanın, o mevsimde yemeyi arzu edeceği özelliktedir ve vücudun ihtiyacına en güzel şekilde cevap verir.

ZENGİN VİTAMİN KAYNAĞI

Kış meyveleri, soğuk havalarda vücuda direnç kazandıran vitaminlerle doludur. Örneğin C vitamini yönünden oldukça zengin olan portakal, greyfurt, mandalina gibi kış meyveleri, soğuk algınlığı, nezle ve gribal enfeksiyonların tedavisinde çok faydalıdır. İnsanların bağışıklık sistemlerini güçlendirmelerine yardımcı olacak vitaminlerce zengin, sulu meyvelerdir. Ve hepimiz biliyoruz ki bu fayda dolu meyveler, en faydalı olacağı zaman, yani adı geçen rahatsızlıkların

yoğun olarak yaşandığı kış mevsiminde, insanların hizmetine sunulmuştur.

SU VE ŞEKER TAKVİYESİ

Kışın tersine, yaz mevsiminde, vücudun ihtiyaçları çok daha farklıdır. Yazın artan sıcakla birlikte vücut su ve şeker takviyesine ihtiyaç duyar. Bu ihtiyaca cevap olan en önemli yaz meyvelerinden biri karpuzdur. Yağ ve kolesterol içermez, kalorisi düşüktür. Vücuttaki toksinleri (zehiri) temizler ve vücuda zindelik kazandırır. İçerdiği bol su ve vitaminlerle sağlıklı beslenmemizde önemli rol oynar. Tatlı, sulu, soğuk bir karpuz yaz aylarının en lezzetli serinleticisidir. Zaten bu mevsimde bize gereken de budur. Yanı sıra salkım salkım üzümler, mis kokulu kavunlar, kıpkırmızı kirazlar da farklı farklı lezzetleriyle birlikte bize faydalar sağlar.

İHTİYACA UYGUN ZAMANLAMA

Görülüyor ki vücudumuzun ihtiyaç duyduğu her gıda yaratılmıştır. Hem de kusursuz bir sistemde, gerekli olduğunda bulabileceğimiz şekilde ve her mevsimde farklı bir besinin içinde. Vücudumuzun bu ihtiyaçlarının, beynimize istek olarak iletiliyor olması, belki de işin en güzel yönüdür. Yani her mevsimde vücudumuz neye ihtiyaç duyuyorsa, onu arzu eder ve buluruz. Sıcakların arttığı günlerde, karpuz, kavun veya üzüm yiyerek serinlemeyi kim istemez ki...

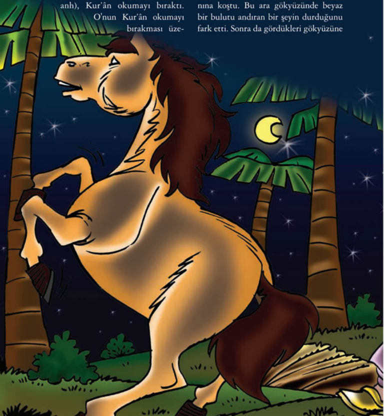
Aslı KAPLAN

KUR'ÂN DİNLEYEN MELEKLER

Güzel bir günün akşamında Üseyd bin Hudayr hurma harmanlığında Vakıa sûresini okuyordu. Bu sırada atı birden bire şahlanmaya başladı. Atın bu ani hareketi üzerine irkilen Üseyd (radıyallahu anh), Kur'ân okumayı bıraktı. O'nun Kur'ân okumayı bırakması üzerine at sakinleşip eski haline döndü. Atının durulduğunu gören Üseyd, okumaya kaldığı yerden yeniden başladı.

Bir müddet sonra atı tekrar şahlandı. Bu kez çok korktu. Hemen atının yanına koştu. Bu ara gökyüzünde beyaz bir bulutu andıran bir şeyin durduğunu fark etti. Sonra da gördükleri gökyüzüne

doğru yükselip gözden kayboldu.

Üseyd, sabah olur olmaz soluğu Resûlûllahın yanında aldı. Başından geçenleri heyecan içinde anlattı

– Ya Resûlûllah! Dün gece hurma harmanlığımda Kur'ân okurken atım şahlandı, der demez Peygamber Efendimiz:

– Hudayr oğlu, oku, dedi.

Üseyd, Peygamberimizden özür dilercesine, ezile büzüle:

– Ya Resûlûllah, okudum, fakat yine şahlandı, dedi. Efendimiz az önce verdiği cevabı değiştirmedi:

– Oku, Hudayr oğlu, diyerek böylesi durumlarda Kur'ân okumanın önemine vurgu yapmak istiyordu. Üseyd, kendini haklı çıkarmak için adeta çırpınıyordu:

– Evet, okudum, fakat yine şahlandı, dedi. Bunun üzerine tekrar aynı cevabı alınca gece başından geçenleri teferruatlı bir şekilde anlatmaya başladı:

– Ya Resûlûllah! Atın oğlum Yahya'yı çiğnemesinden endişelendim, çünkü çocuk ata yakın bir yerde idi. Başımı göğe doğru kaldırdığımda tepemin üstünde beyaz bulutu andırır bir şey gördüm. İçinde kandillere benzer cisimler vardı. Bu beyaz gölge göğe doğru yükseldi, nihayet onu göremez oldum, deyince Resûlûllah, Üseyd'e:

– Onlar meleklerdi, seni dinliyorlardı. Okumanı sürdürseydin sabaha kadar dinlerlerdi ve kendilerini kimseden gizlemezlerdi. Halk da onları görürdü, dedi.

Melekler, Allah'ın anıldığı yerlerde öbek öbek dolaşırlar ve güzel Kur'ân okuyan kulları gıptayla izlerler.

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

LABİRENT BULMACA

Arkadaşımız tespihi nereye koyduğunu bir türlü bulamıyor. Yardımcı olur musunuz?

GÜLELİM

TEŞKİLAT

İki arkadaş yolda giderlerken birisi yanlışlıkla elindeki çakı ile parmağını kesmiş. Biraz ötede bir hastane görmüşler. Adam:

– Ben şurada pansuman yaptırayım, demiş.

İçeri girince karşısına iki kapı çıkmış. Birinde "Hastalıklar", ötekisinde "Yaralar" yazılıymış. "Yaralar" kapısından girince önünde tekrar iki kapı çıkmış. Birinde "Et", ötekisinde "Kemik" yazıyormuş. "Et" kapısından girmiş.

Yine iki kapı çıkmış. Birinde "Önemli", ötekisinde "Önemsiz" yazıları varmış. "Önemsiz" kapısından girince kendini arka sokakta bulmuş. Arkadaşı:

– Nasıl iyi baktılar mı, diye sorunca;

– Hayır; ama teşkilat mükemmel, demiş.

HESAP

Emrah kalktı, elinde bir listeyle bakkal Murat'a gitti:

– Bakkal Amca, dedi, kilosu 525 liradan 7 kilo şeker, 630 liradan 11 kilo pirinç, 280 liradan 9 kilo un kaç lira eder?

– O senin dediğin fiyatlardan satmıyoruz pirinci, unu. Hem sen o kadar ağır yükü nasıl götüreceksin?

– Sen ağırlıklarına bakma amca, fiyatlarının toplamını söyle. Bu benim matematik ödevim.

DELİKANLI OLMUŞ

Adam, aldığı tişörtü çocuğuna giydirdi. Biraz sonra yağmur başladı. Islanan tişört çekti, küçücük oldu. Adam, çocuğun elinden tutup yeniden dükkâna gitirdi. Satıcının yanına yaklaşıp tişörtü işaret etti:

– Tanıdın mı deyince satıcı pişkin pişkin şöyle dedi:

– Maşallah, maşallah, ne çabuk büyümüş. Delikanlı olmuş maşallah!

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Aşağıdakilerden hangisi meleklerin özelliklerinden değildir?
   A. Nurdan yaratılmışlardır.
   B. Günde üç öğün yemek yerler.
   C. Gözle görülmezler.
   D. Çok hızlı ve güçlü varlıklardır.

2. Aşağıdakilerden hangisi Mikail Aleyhisselâmın görevidir?
   A. Yağmur, kar, rüzgâr gibi doğa olaylarını düzenleyen melektir.
   B. Dünya hayatından ahiret yurduna göç etmemizi sağlayan melektir.
   C. Sur denilen alete üfleyecek olan melektir.
   D. İyilikleri ve kötülükleri yazar.

3. Kabirde "Rabbin kim? Peygamberin kim? Kitabın ne?" diye soran melekler hangisidir?
   A. Münker-Nekir.
   B. Hafaza
   C. İsrafil
   D. Kiramen Katibin

4. "Kayıt Yapan Melekler" adlı parçada küçük kız neyi almak istiyordu?
   A. Bayramlık elbiseyi.
   B. Çok güzel bir pastayı.
   C. Vitrindeki okul çantasını.
   D. Vitrinde gördüğü bebeği.

5. "Kayıt Yapan Melekler" adlı parçada küçük kız başından geçenleri oyuncakçıya anlatınca oyuncakçı amca ne yaptı?
   A. Yaptığı davranıştan dolayı onu cezalandırdı.
   B. Onu polise teslim etti.
   C. Onu affedip bebeği hediye etti.
   D. Onan üç gün yanında çalışırsa affedeceğini söyledi.

6. Üseyd bin Hudayr hurma harmanlığında Vakıa Sûresi'ni okuyordu. Bu sırada atı birden bire şahlanmaya başladı. At niçin şahlanmıştı?
   A. Yakınlarda bir yılan gördüğü için.
   B. Melekler Kur'ân dinlemeye geldiği için.
   C. Çok aç ve susuz kaldığı için.
   D. Kum fırtınası başladığı için.

KUTSAL KİTAPLARA İMAN

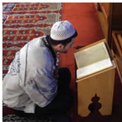
3 Bölüm

İNDİRİLEN KİTAPLAR

Kutsal kitaplar, Allah'ın insanları iyiliğe yöneltmek için gönderdiği kitaplardır. Her kutsal kitap vahiy meleği Cebrail aracılığıyla gönderilir. Peygamberler de Allah'tan gelen emir ve yasakları insanlara iletir. Allah'ın emirlerinin peygambere iletilmesine vahiy denir. Allah tarafından gönderilen kutsal kitaplara inanmak imanın şartlarındandır.

Kutsal Kitaplar:

Allah bazı peygamberlere suhuf denilen küçük kitaplar göndermiştir. Bazılarına da büyük kutsal kitaplar verilmiştir.

Suhuflar:

Hazreti Âdem: 10 suhuf

Hazreti Şit: 50 suhuf

Hazreti İdris: 30 suhuf

Hazreti İbrahim: 10 suhuf

Kutsal Kitaplar:

Tevrat: Hazreti Musa'ya gönderilen kutsal kitaptır. Yahudiliğin kutsal kitabıdır.

Zebur: Hazreti Davut'a gönderilen kutsal kitaptır. Yahudilerin kutsal kitabıdır.

İncil: Hazreti İsa'ya gönderilen, Hıristiyanların kutsal kitabıdır.

Kur'ân-ı Kerim: Allah tarafından Sevgili Peygamberimize gönderilen kutsal kitaptır. Kur'ân-ı Kerim son kutsal kitaptır.

Kur'ân'ın İndiriliş Süreci:

Kur'ân-ı Kerim 610 yılı, Ramazan Ayı, Kadir Gecesinde Hira Mağarasında inmeye başlamıştır. İlk olarak "Alak" Sûresi'nin ilk 5 âyeti indirilmiştir. Kur'ân-ı Kerim 23 yılda tamamlanmıştır. Efendimizin peygamberlik hayatının 13 yılı Mekke'de 10 yılı Medine'de geçmiştir. Mekke'de inen sûrelere Mekkî sûreler Medine'de inen sûrelere Medenî sûreler denir.

Peygamberimiz hayattayken inen âyetleri yazdırıyor ve insanlara ezberlemeleri için okuyordu. Hazreti Ebubekir zamanında bu yazılar toplanarak bir kitap haline getirildi. Hazreti Osman zamanında yeni ülkeler fethedildi ve buralara Kurân-ı Kerim çoğaltılarak gönderildi.

Kur'ân-ı Kerim'in İç Düzeni:

Âyet: Kendi içinde anlam bütünlüğü olan cümle veya cümle gruplarına denir.

Sûre: Kur'ân-ı Kerim'in Âyetlerden oluşan bölümleri.

Kur'ân-ı Kerim'de :

İlk sûre: Fatiha Sûresi
Son sûre: Nâs Sûresi
En uzun sûre: Bakara Sûresi (286 âyet)
En kısa sûre: Kevser Sûresi (3 âyet) dir.
114 sûre ve yaklaşık 6666 âyet vardır.
30 cüzden oluşur.
Her cüz 20 sayfadır.
Ayrıca her 5 sayfaya Hizip denir.

Kur'ân-ı Kerim'de âyetlerin ve sûrelerin sırası Allah tarafından Cebrail Aleyhisselâm aracılığıyla Peygamberimize bildirilmiştir.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

KUR'ÂN ÖĞRETMENİ

Tatilin başlaması ile birlikte hepimizde ayrı bir heyecan vardı. Renk renk, desen desen uçurtmaları masmavi gökyüzüne bırakacağız, top oynayacağız. Herkes gibi ben de üzerimi giyinmek için eve gittim. Açık olan kapıdan balıklama içeri daldım. Hızlıca üzerimi giyinip dışarı çıkıyordum ki annemin sesi geldi:

– Yavrum! Şu mektuba bakıver bakalım kimden gelmiş.

– Arkadaşlarım bekliyor anne. Sonra baksam olmaz mı?

– Sadece kimden olduğunu sordum yavrum! İki dakika bakıver.

– Peki anne...

Mutfağa girdim. Annem bulaşık yıkıyordu:

– Kolay gelsin, dedim.

– Sağol, dedi ve masanın üzerini işaret ederek ekledi. Zarf orada.

Büyükçe bir zarftı. Zarfı alelacele elime aldım. İsme bakıp:

– Halil'eymiş, dedim ve zarfı masanın üzerine bırakıp kapıya yöneldim.

Annem arkamdan seslendi:

– Evde senden başka Halil diye biri var mı?

Olduğum yerde kalakaldım. Şaşırmıştım. "Öyle ya! Evde benden başka Halil diye biri yoktu. Yani bu mektup..."

Hızla geri döndüm. Zarfı elime alıp üst tarafını yırttım. Kısa bir mektuptu. Altında bir kılavuz kitapçığı vardı. Mektubu çıkardım. Annemin meraklı bakışları arasında şöyle bir göz gezdirdim. Şaşırdım tabi. Çünkü mektup öğretmenimizdendi. Beni ziyaret edeceğini ve kılavuz kitapçığı saklamamı tembihliyordu. Bunu anneme ifade ettiğimde o da şaşırdı. "Hayır olur inşallah" diye mırıldandı. Yerimde duramıyordum. Bu haberi bir an önce arkadaşlarımla paylaşmalıydım. Öyle de yaptım.

Annemden müsaade isteyip arkadaşlarımın yanına koştum. Mutluluğumu onlarla paylaştım. İçimizden birkaç kişiye de mektup gelmiş. Herkes birbirinin yüzüne baktı. Ben:

– Arkadaşlar, mektup size de gelmiş olmalı. En iyisi bu günkü maçı iptal etmek, dememle birlikte herkes evine koştu.

Sabah erkenden uyandık. Kahvaltı sonrası yepyeni elbiselerimizi giydik ve heyecanla evimize gelecek misafiri bekledik. Öğle üzeriydi. Büyükçe bir poşetle öğretmenimiz ve genç biri gözüktü. Öğretmenimin yanına koşup, "Hoş geldiniz." dedim. Tebessüm dolu yüz ifadesiyle:

– Hoş bulduk yavrum dedi ve yanındaki güler yüzlü gence dönerek :

– Buyurun Hocam, dedi.

Genç elindeki poşeti bana uzatarak:

– Bu hediye senin için, dedi.

Teşekkür ederek sevinçle aldım. Hep birlikte içeri girdik. Öğretmenimiz, yan komşuya gitmemi ve birazdan orada olacaklarını söylememi istedi. Ben de "Tamam" diyerek dışarı çıktım. Bu arada ne konuştular bilmiyorum. Eve döndüğümde dışarı çıkıyorlardı. Genç, başımı okşayarak:

– Yarın görüşmek üzere, dedi.

Neden öyle söylediğini anlamadım ama saygısızlık olmasın diye de sormadım. Onlar gittikten sonra annem başımı okşayan kişinin yeni Kur'ân öğretmenimiz olduğunu, yarın sabah oyuncaklarımız ve zarfın içinde gelen kılavuz kitapçıkla birlikte bizi camiye beklediğini söyledi. Çok sevindim.

Ertesi gün arkadaşlarla birlikte cami-

nin yolunu tuttuk. Yol boyunca konuştuğumuz tek şey oyuncaklar ve güleryüzlü Kur'ân öğretmeniydi. Camiye geldiğimizde elinde çikolatalarla öğretmenin bizi beklediğini gördük.

Kur'ân öğretmenimiz: "İsterseniz şimdi de tanışalım." dedi. Hepimiz etrafında halka olduk. İsmimizi ve kaçıncı sınıfa gittiğimizi söyledikten sonra bize burada toplanmamızın nedenini sordu. Biz de ailelerimizin söylediği gibi "Kur'ân öğrenmek için." dedik. Bu sefer de niçin Kur'ân öğreniyoruz, diye sordu. Hepimiz sustuk. Çünkü bu konu hakkında en ufak bir bilgimiz yoktu. Oyuncakları çıkarmamızı ve kılavuz kitapçığı elimize almamızı söyledi. Söylenilenleri aynen yaptık. Kılavuz kitapçıklarının ne işe yaradıklarını sordu. Biz de, "Oyuncakları nasıl yapacağımızın tarifi yazıyor" dedik. Doğru cevap verdiğimizi söyledikten sonra üstüne basa basa:

– Çocuklar, dedi. Sizin de söylediğiniz gibi elinizdeki oyuncağı icat edenler, paketin içine onun nasıl yapılacağını tarif eden kılavuz kitapçığı koymuşlar. Her şeyi yaratan yüce Allah, var olan bunca şeyi niçin yarattığını açıklayan bir kılavuz kitapçığı göndermeli değil mi?

Hep bir ağızdan:

– Evet, dedik. Göndermeli.

Tebessüm dolu yüz ifadesiyle devam etti:

– İşte, yüce Allah Kur'ân'ı bize mektup olarak gönderdi ki okuyalım, anlayıp uygulayalım diye. Nasıl ki öğretmenizin gönderdiği mektup sizi heyecanlandırdı ise, Yüce Allah'ın bize gönderdiği Kur'ân daha fazla heyecanlandırmalı.

Hepimiz heyecan içindeydik. Bir an önce Kur'ân'a geçmek istiyorduk...

O günden sonra öğretmenimizin bize hediye ettiği beyaz takkeleri başımıza takıp her gün camiye gittik. Bol bol hediye aldık, şeker yedik. Hem okuduk hem güzel bilgiler öğrendik. Hatta oyunlarımızı bile Kur'ân öğrenme programına göre ayarladık.

Zekeriye ULAŞLI

BAYRAMLIK

Mutfağın penceresinden dışarı bakarken oldukça hüzünlüydü. Dışarıda birçok kişi pazardan dönüyordu. Ellerindeki çantalarda çocukları için aldıkları bayramlık elbiseler vardı. Hanımı sessizce yaklaştı.

– Hayrola bey, ne düşünüp duruyorsun, diye sorunca kocası içindekileri bir bir anlattı. Ertesi gün bayramdı. Çocuklarını sevindirecek elbise, eve de yiyecek bir şeyler almak istediğini ama parasının olmadığını anlattı. Eşi güzel bir teklifte bulundu.

– O zaman sen de halifeye git. Durumunu anlat. Sana muhakkak yardım edecektir, dedi.

Harun başını eğip çaresizlik içinde evinden ayrılıp halifenin kapısını çaldı. Durumunu anlatınca halife ona bir kese altın verdi. Harun sevinçten deliye döndü. Uçarcasına evinin yolunu tuttu. Tam evine girecekken karşısına arkadaşı çıktı.

– Harun biliyorsun, yarın bayram, deyip başını öne eğdi. Çocuklara bay-

ramlık alacak tek kuruşum yok. Varsa senden borç istemeye geldim, dedi.

Harun, elini cebine atıp hiç düşünmeden keseyi uzattı.

– Buyur, dedi. Bu para ile çocuklarını sevindirirsin.

Arkadaşı büyük bir mutlulukla keseyi alıp pazarın yolunu tuttu. Geç kalmadan alışverişini yapıp çocuklarının yanına dönmek istiyordu. Sokağı dönmüştü ki bir arkadaşı karşısına dikildi. Boynunu eğip yardım istedi. O da bayram için çocuklarına bir şeyler alacak para istiyordu. Cebinde bir kese altın olan adam da hiç düşünmeden elini cebine attı. Altın kesesini açmadan ihtiyaç sahibi arkadaşına verdi. Sonra da evine döndü.

Harun eve uğramış ve eşiyle görüşmüştü. Eşi, en yakın arkadaşı olan Mahmut'a gitmesini söyledi. Belki birkaç kuruş borç bulurum diye kalktı arkadaşının evine vardı. Harun içeri girmeden isteğini bildirdi.

– Halifeden bayramlık para almıştım, ama onu bir arkadaşıma verdim. Çocuklarıma elbise alacak paraya ihtiyacım var. Eğer sende varsa borç istemeye geldim, dedi.

Mahmut içeride kayboldu. Birazdan döndüğünde elinde bir kese vardı.

– Buyur, içi para dolu kese. Hepsi senin olsun. Güle güle harca, dedi.

Harun sevinçle evinin yolunu tuttu. Eşiyle birlikte keseyi açınca Harun şaşırıp kaldı.

Çünkü bu kese halifenin kendisine vermiş olduğu keseydi. Paralar arkadaşlar arasında dolaşıp tekrar ilk sahibine gelmişti.

Bu fedakârlığı duyan halife üç arkadaşı huzuruna çağırdı.

– Bu keseyi Harun'a vermiştim, ama o fedakârlık yaparak arkadaşını tercih etti. Böylece kese aranızda dolaşıp tekrar Harun'a geldi. Bu yardımseverliğinize çok sevindim. Her birinize birer kese altın vereceğim, deyip üç babaya birer kese altın hediye etti.

Hasan KOCA

KİTABIMIZ KUR'ÂN

Kur'ân'dır kitabımız,
Ona kalbten iman şart.
O bizim sabahımız,
Ondadır huzur kat kat.

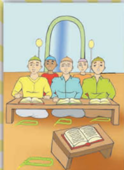
Ona koşan her bir kul,
Allah'a erer bir gün.
Huzurlu kalb ve akıl,
Biter dünyada sürgün.

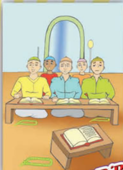
Mehmet ERDOĞAN

40

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

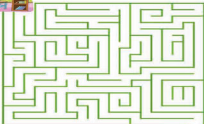

LABİRENT
BULMACA

Arkadaşımız Kur'ân-ı Kerim'i nereye koyduğunu bir türlü bulamıyor. Yardımcı olur musunuz?

İstanbul'da Bir İtalyan

Hazırlayan: İzzettin ÜDEMİŞ / Çizer: İsmail ÖZEN

İtalya'da insanlar mallarını dışarıda bıraksalar, döndüklerinde bir şey bulamazlardı dükkânda.
Eee! Burası Osmanlı. İtalya değil sevgili dostum.

İtalyan tarihçi dostum duyduklarının şaşkınlığıyla yürürken yüksekçe bir yerde minik kulubecikler görür. Bunun ne olduğunu merak ederek, küçük bir çocuğa sorar.
Hey çocuk bakarmısın şu yakarıdaki minik kulubecikler de neyin nesi?
Onlar kuşların barınması için yapılan evler amca.

Dün yürürken sokağın kenarında bir dolap gördüm. Sokağın kenarında bir dolabın ne işi var diye kendi kendi kendime sordum. Fakat mantıklı bir cevap bulamadım. Bana bu dolabın ne işe yaradığını söyler misin.
Siz kayıp dolaplarından bahsediyorsunuz galiba.

Ne! Kayıp dolabı mı?

Çok garip.
Bu dolaplar çok önemlidir. Birisinin eşyası kaybolduğunda onu bulan ilk kişi eşyayı bu dolaplara koyar. Eşyanın sahibi de eşyasını kaybettiği yerdeki kayıp dolaplarına bakarak bulabilir.

İtalyan tarihçinin çantası farkında olmadan açılır ve çantasındaki altınların bir kısmı denize dökülür.

Aman Allah'ım! Çantamın kilidi açıldı. Altınların çoğu denize döküldü. Ne yapacağım ben şimdi?

?!!
Bak şu tarafa döküldü. Dur, ben de geliyorum. Şimdi hepsini toplarız.

İnanamıyorum, bu insanlar hırsız, yağmacılar.

Bari kaçıp, kalanları kurtarayım.
Hah işte bir tane daha buldum!

Eyvah şimdi yandım! Bunlar elimde kalan altınları da alacaklar.
Hey! Dur, kaçma, bekle!
Allah Allah! Bu adam niye kaçıyor yahu? Hasta mı nedir?
Dur, kaçma!

Hele şükür. Nihayet yetiştik!

Ne istiyorsunuz benden? Aldığınız altınlar yetmedi mi?

Ne! Altınları mı getirdiniz?
Yanlış anladın baba. Biz senin altınlarını getirdik. Al altınlarını, say bakalım. Eksik var mı?

Aman Allah'ım! Kuşların bile rahatını düşünen bir toplumun altınlarımı çalabileceğini nasıl düşünebildim. Kendimden utanıyorum.

MUCİZE DEVE

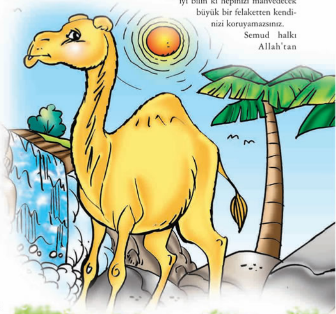
Yüce Allah insanlara doğru yolu göstermek için peygamberler göndermiştir. Geçmiş zamanlarda yaşayan Semud kavmine de Salih Peygamber gelmişti.

Salih Peygamber Semud halkına Allah'ın emirlerini eksiksiz anlattı. Fakat bir kişi dışında ona inanan kimse olmadı. Hatta inanmadıkları gibi bir de alay ettiler. Salih peygamber bunlara aldırmadan halkını sürekli Allah'a inanmaya çağırdı. Bunun üzerine Semud halkı, bir mucize istedi. Aslında inanmaya niyetleri yoktu. Sadece alay etmek istiyorlardı.

Salih Peygamber, Allah'ın mucize olarak gönderdiği deveyi gösterdi.

– Bu deve sizin için bir mucizedir, dedi. Eğer buna bir zarar verirseniz şunu iyi bilin ki hepinizi mahvedecek büyük bir felaketten kendinizi koruyamazsınız.

Semud halkı Allah'tan

kendilerine gelen bu açık mucizeyi gözleri ile gördüler. Fakat mucize onların iman etmesi için yetmedi. İçlerinden iki kişi deveyi öldürdü. Bunun üzerine Salih peygamber,

– Ey Semud halkı! Artık size düşen hakkınızdaki azabı beklemektir. Yurdunuzda üç gün daha kalacaksınız. Üç günün sonunda azap size ulaşacaktır.

Fakat halk Allah'ın elçisini ciddiye almadı.

– Ey Salih dediler. Söyler misin bize Allah'ın azabı ne zaman gelecek?

Bir kısmı da alaylı alaylı gülerek:

– Ey Salih bahsettiğin azap yerden mi gelecek yoksa gökten mi, dediler. Sonra Hazreti Salih'i öldürmek istediler. Fakat Allah O'nu korudu.

Salih Peygamber azabın belirtisi olarak,

– İlk gün kalktığınızda yüzleriniz sapsarı kesilecek, dedi ve şöyle devam etti; ikinci günün sabahında uyandığınızda yüzünüzü kıpkırmızı göreceksiniz. Üçüncü gün ise hepiniz yüzleri simsiyah olarak kalkacaksınız.

Gerçekten de Salih Peygamberin bütün söyledikleri çıktı. Yüzleri önce sarardı, sonra kızardı ve en son da kapkara kesildi.

Üçüncü gün simsiyah yüzleri ile şaşkınca sağa sola bakınıyorlardı. Kimisi başını kaldırmış göğe bakarken; kimi de yüzünü ümitsizce yere eğmişti. Hiç kimse başına ne geleceğini bilmiyordu. Korku içinde çaresizce beklerken büyük bir gürültü ile hepsi gökyüzüne bakakaldı. Bu ses o kadar şiddetli ve korku vericiydi ki bir kişi hariç hepsi dayanamayarak öldü.

O gün Semud kavminden hayatta kalan tek kişi Salih Peygamberin anlattıklarını dinleyip, Allah'a iman eden kişiydi.

Zeki GÜRCAN

Bilmeceler

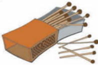
Aşağıdaki bilmecelerin cevaplarını, resimlerden de yararlanarak bulup yazınız.

1

İnce ince kadayıf
Bizim hanım çok zayıf
Bir kusuru varsa
Bir gözü kayıp.

....

2

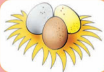
Bir kuyum var,
İki türlü suyum var.

....

3

Ağzı var konuşmaz,
Yatağı var, hiç uyumaz.

....

4

Bir acaib nesne gördüm.
Âlem bilir ismini.
Başını sürter öldürür cismini

....

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Aşağıda, peygamberlere gelen sufuhlar verilmiştir. Hangisi yanlıştır?
   A. Hazreti Âdem: 10 suhuf
   B. Hazreti Şit: 50 suhuf
   C. Hazreti İdris: 30 suhuf
   D. Hazreti İbrahim: 40 suhuf

2. "Her kutsal kitap vahiy meleği ...... aracılığıyla bir peygambere gönderilir." cümlesinde boş bırakılan yere aşağıdakilerden hangisi getirilmelidir?
   A. Cebrail Aleyhisselâm
   B. Azrail Aleyhisselâm
   C. Mikail Aleyhisselâm
   D. İsrafil Aleyhisselâm

3. Tevrat hangi peygambere gönderilmiştir?
   A. Hazreti İsa
   B. Hazreti Davut
   C. Hazreti Muhammed
   D. Hazreti Musa

4. Aşağıda peygamberler ve gönderilen kutsal kitaplar eşleştirilmiştir. Aşağıdakilerden hangisi doğrudur?
   A. Hazreti İsa – Tevrat
   B. Hazreti Davut – İncil
   C. Hazreti Muhammed – Kur'ân-ı Kerim
   D. Hazreti Musa – Zebur

5. Kur'ân-ı Kerim hangi ayda indirilmeye başlanmıştır?
   A. Şevval
   B. Şaban
   C. Recep
   D. Ramazan

6. Kur'ân-ı Kerim'de ilk sûre ve son sûre hangisidir?
   A. Bakara Sûresi – Felâk Sûresi
   B. İhlâs Sûresi – Kevser Sûresi
   C. Fatiha Sûresi – Nâs Sûresi
   D. Alak Sûresi – Asr Sûresi

7. "Bayramlık" adlı parçada Harun halifeden ne istedi?
   A. Bayram alışverişi için para istedi.
   B. Para kazanmak için iş istedi.
   C. Ev yapmak için tuğla istedi.
   D. Kervanın güvenliği için adam istedi.

8. "Mucize Deve" adlı parçada Semud kavminin başına üçüncü gün ne geldi?
   A. Bütün kaynak suları kesildi.
   B. Alınlarının ortasında çıban çıktı.
   C. Yüzleri simsiyah oldu.
   D. Sokakları çekirge bastı.

PEYGAMBERLERE İMAN

4 Bölüm

GÖNDERİLEN ELÇİLER

Allah'ın emir ve yasaklarını insanlara bildirmekle görevli kişilere peygamber denir. Peygamberler Allah'ın seçkin kullarıdır. Allah insanlara bir şeyi emretmek ya da yasaklamak isteyince bunu vahiy meleği Cebrail'e bildirir. Cebrail o emri peygambere ulaştırır. Peygamber de insanlara öğretir.

Allah'ın insanlardan bir kısmını peygamber seçmesi bizim için bir rahmettir.

Peygamberler hem insanlara allah'ın emirlerini bildirir hem de uygulayarak öğretirler. Mesela Sevgili Peygamberimiz hem namazın farz olduğunu bildirmiş hem de "Namazı benden gördüğünüz gibi kılın." demiştir.

Bütün peygamberler insanları bir olan Allah'a inanmaya, Allah'a kulluk etmeye, iyilik ve güzelliğe davet etmişlerdir. Peygamberlere iman imanın şartlarındandır. Biz ilk peygamber Hazreti Âdem'den son peygamber Hazreti Muhammed'e kadar gelen bütün peygamberlere inanırız.

Peygamberlerin Nitelikleri:

1. Sıdk: Doğru olmak demektir. Peygamberler doğru sözlü ve dürüst insanlardır. Peygamber olmadan önce de, olduktan sonra da asla yalan söylemezler. İnsanları aldatmazlar.

2. Emanet: Güvenilir olmak demektir. Bütün peygamberler emin ve güvenilir kişilerdir. Hiç kimseye karşı hainlik yapmazlar.

3. İsmet: Günah işlemekten korunmak demek-

tir. Peygamberler hayatlarının hiçbir döneminde günah işlememişlerdir.

4. Fetanet: Zeki, akıllı ve hikmet sahibi olmak demektir. Toplumu ikna edip onlara yol gösterecek akıl ve zekaya sahiptirler.

5. Tebliğ: peygamberlerin Allahtan aldıkları emir ve yasakları eksiksiz olarak insanlara iletmeleridir. Peygamberler, Allah'ın emirlerine hiçbir şey eklemezler ve çıkarmazlar. Olduğu gibi ümmetlerine ulaştırırlar.

Kur'ân'da Adı Geçen Peygamberler

İlk peygamber Hazreti Âdemden son peygamber Hazreti Muhammed'e kadar birçok peygamber gönderilmiştir. Sevgili Peygamberimiz peygamberlerin sayısının 124 bin olduğunu söylemiştir. Bu peygamberlerden bir kısmının adı Kur'ân-ı Kerim'de geçmektedir. Allah onları ve toplumlarını örnek göstererek ibret almamızı istemektedir. Kur'ân'da adı geçen peygamberler şunlardır:

Âdem, İdris, Nuh, Hud, Salih, Lût, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub, Yusuf, Şuayb, Harun, Musa, Davud, Süleyman, Eyyub, Zülkifl, Yunus, İlyas, Elyesa, Zekeriya, Yahya, İsa Aleyhisselam ve Hazreti Muhammed.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

PEYGAMBERLER

Dedemle balkonda oturduğumuz bir gündü. Evin önünden arka arkaya asker arabaları geçiyordu. Askerler ellerinde silahlar, üzerlerinde yeşilli kahverengili elbiseler, dik duruşlarıyla kendilerine hayran bırakıyorlardı. Tereddütsüz:

– Dedeciğim, büyüyünce ben de asker olacağım, dedim.

Dedem şöyle yukarıdan aşağıya beni süzdü.

– Ol tabi yavrum. Orası peygamber ocağı, dedi.

"Peygamber" sözcüğü geçince, Durmuş Amcanın söyledikleri geldi aklıma. Yüzümü dedeme çevirip peygamberlerin kim olduğunu, sordum. Derin derin göz-

lerimin içine baktı. Sorumun onu çok mutlu ettiğini hissedebiliyordum. Ben ne anlatacak diye beklerken ani bir tavırla:

– Üzerini giyin çıkıyoruz, dedi.

– Nereye, diye sordum.

– Soruna cevap bulmaya, dedi.

– Burada anlatamaz mısın, diye sorunca

– Çok soru sorma da acele üstünü giyin, dedi.

Üzerimi giyinip aşağı indiğimde dedemin elinde bastonuyla beni beklediğini gördüm. İlk kez bu kadar heyecanlı görüyordum dedemi. Uzun bir yürüyüşten sonra halk pazarına girdik. Satıcılar bas bas bağırıyor mallarını satabilmek için her türlü yolu deniyorlardı. Oradan bir baharatçı dükkânına girdik. Dedem, çoğunu ilk kez gördüğüm değişik otları gösteriyor ne işe yaradıklarını soruyordu. Adam da sabırla anlatıyordu. Öyle faydalarından, özelliklerinden bahsediyordu ki içimden, "Bu kadarını nasıl bilebiliyor?" diye geçirdim. Tabi alışveriş yapmadığımız halde niçin pazara, baharatçı dükkânına girmiştik, ona da bir anlam veremiyordum. Marangoz, demirci derken gezimiz bitmiş, evin yolunu tutmuştuk ki:

– Cevabını aldın mı, diye sordu.

Bir an için anlayamadım:

– Neyin, diye sordum.

– Tabi ki sorunun, dedi.

Başımı iki yana sallayarak:

– Hayır, dedim.

Güldü. Gözlerini uzaklara dikip:

– Senin gördüğün gibi satıcısı, baharatçısı, marangozu... Ürünlerinin bütün özelliklerini çok iyi biliyorlar öyle değil mi?

– Evet, dedim.

– Eve çamaşır makinesi aldığımızda ustası nasıl kullanacağımızı anlatmıştı. Uygulamalı anlatınca daha verimli kullanmıştık, değil mi?

– Evet, hatırladım.

– Yavrum! İşte Allah da dünyayı yarattı. Bize meyveler, sebzeler, saymakla bitiremeyeceğimiz nimetler verdi. Yüce Allah verdiği bu kadar nimetin ne işe yaradığını, bunları niçin yarattığını, bu kadar nimetin karşılığında nasıl teşekkür edileceğini öğretmek için peygamberleri göndermiştir.

Allah'ın dinin anlatanlar da peygamberlerdir. Allah'tan aldıkları emirleri bizlere bildirir. Nasıl ki her şeyi yaratanın Allah olduğuna iman ediyorsak, O'nun emirlerini bizlere anlatan peygamberlerine de iman etmemiz gerekir.

Zekeriye ULAŞLI

ELÇİLER

Peygamberlere iman,
İnsanlığın gereği.
Huzuru buluyor can,
Bulunca peygamberi.

Pusula peygamberde,
Gemiye onlar kaptan.
İlaç ondadır derde,
Haber verirler Hak'tan.

Ellerindeki kitap,
Allah'ın kelamıdır.
Gayrisi bütün serap,
Kalbinde olan gamdır.

Ey kalbim peygambere,
Bağlan ve de huzur bul.
Ulaş en güzel yere,
Böyle yapar gerçek kul.

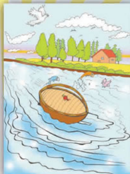
Mehmet ERDOĞAN

İllüstrasyon: Burak ÇİZER

Aşağıdaki iki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

Fil yavrusunun gemiyi bulmasına yardımcı olur musunuz?

İki Şişe

Hayri Hoca talebelerine "Peygamberlere İman" konusunu anlatıyordu. Onlara örnek bir ders vermeyi düşündü. Öğrencilerinin içinde şaşı olan Hasan'a:

– Odamdaki tahta dolapta bir şişe var. Onu bana getirir misin, dedi.

Talebe, arkadaşlarının arasından ayrılıp eve girdi. Kısa bir süre sonra eli boş döndü.

– Hocam, dolabınızda iki şişe var. Hangisini getireyim?

Hayri Hoca tebessüm etti.

– Hasan, dolapta bir şişe var.

Diğer talebeler olacakları merakla bekliyordu. Hayri Hoca öğrencisinin ısrarı üzerine bir teklifte bulundu.

– Peki o zaman. Birini kır, diğerini getir.

Hasan koşar adımlarla hocasının yanından ayrıldı. Dolabı açtı. İki şişeden birini kırdı. Kırmasıyla diğer şişede ortadan kayboldu. Kırıkları bir beze koyup hocasının yanına döndü.

– Hocam, dolabınızda bir tane şişe varmış. Ben yanlışlıkla iki tane görmüşüm, dedi.

Hayri Hoca talebelerine:

– Peygamberlerin birine inanıp diğerlerine inanmayan kişinin hâli bu arkadaşınız gibidir. Peygamberlerin tamamını Allah göndermiştir. Hepsi birdir, hepsi de Allah'ı anlatmışlardır. Birine inanmak diğerlerine de inanmayı gerektirir. Hazreti İsa ne demişse Hazreti Musa da aynı şeyi söylemiştir. En son gelen Peygamberimiz de aynı şeyi söylemiştir. Bizler gelen bütün peygamberlere inanırız. Eğer birine inanmayacak olursak gördüğümüz bütün şişeleri kırmış oluruz, dedi.

Hasan KOCA

TABİATIN GÖRÜNMEZ TEMİZLİKÇİLERİ

Cesetlerin çürütülmediğini düşünün, hayatımız ne kadar zorlaşırdı. Hiçbir yerde birikmiş canlı artıkları olmadığına göre, demek ki bunların toprağa karışmasını sağlayanlar var. Oldukça hayati olan bu görev kime yüklenmiş dersiniz?

Tabiatı temizleyen görevliler olarak düşünebileceğimiz bu canlılar, mikroorganizmalardır.

Mikroorganizmalar hayatlarını dünyanın her yerinde sürdürür. Toprakta, kaplıcalarda, buzullarda, her türlü suda yaşayan örnekleri vardır. Bazıları oksijensiz, bazıları oksijenli ortamda yaşar. Bazıları ise her iki ortamda da yaşayabilir. Bir gölün dip çamurunda oksijensiz yaşayanlar, orta katmanında her iki özelliğe sahip olanlar, yukarıda ise oksijenli ortamda yaşayan mikroorganizmalar bulunabilir.

Tabiatı temizleyen bu mikroorganizmalara "çürükçül canlılar" da denir. Bu

canlılar enzim denilen silahlarıyla ölmüş bitkileri, hayvanları ve diğer canlıları parçalar. Parçalama işlemi sırasında, büyük yapılar daha küçük yapılara, onlar da kendilerini oluşturan minerallere ayrışır. Bunun sonucunda toprak, mineral yönüyle zenginleştirilmiş ve verimli hâle getirilmiş olur. Toprağın tabiî yolla gübrelenmesi de sağlanır.

Minerallerin toprakta belli bir miktarda bulunması, bitkilerin hayatları açısından da önemlidir. Eğer 'çürükçül canlılar', canlı artıklarının çürüyerek toprağa karışmasını sağlamasaydı, toprak mineral yönünden fakirleşirdi. O zaman üzerinde bitkiler yaşayamazdı. Bitkiler olmayınca, besin ve oksijen yönüyle onlara bağlı olan hayvanlar da olamazdı. Demek ki mikroorganizmalar tabiatı temizleyerek, insanların ve diğer canlıların daha iyi şartlarda yaşamaları için vazifelendirilmiştir. Üstelik organik yapıları ayrıştırarak madde devrini gerçekleştirirken, kendi hayatları için besin de sağlar.

Bazı mikroorganizmalar ise üzerinde yaşadığı canlı ile ortaklık kurar. Bu ortaklıktan her iki taraf da kârlı çıkar. Meselâ insanın bağırsağında yaşayan bazı mikroorganizmalar, selülozu parçalamakla görevlidir. Çünkü selüloz, insanlar ve hayvanlar tarafından parçalanamayan bir maddedir. Mikroorganizmalar selülozdan yaşamaları için gerekli olan maddeleri üretir. Üzerinde yaşadığı canlı için de B ve K vitaminlerini sentezler. Bu vitaminlerin, kanın üretimi ve pıhtılaşması gibi hayati fonksiyonları vardır.

Tabiatta çok önemli rollere sahip olan mikroorganizmaların, bazı türleri ise insanlarda ve diğer canlılarda hastalık yapar.

Hayatın devamı, birçok canlı grubunun ortaklaşa faaliyeti ile sağlanmaktadır. Bu anlatılanlar ise gözle görülemeyen küçük hizmetçilerin, büyük hizmetlerinden sadece birkaçıdır. Çevremize karşı mümkün olduğunca duyarlı olmamız, kurulmuş düzeni koruma adına gereklidir.

Musa ÖZET

KÂBE'NİN TEMELLERİ

– Ey İbrahim bizi bu çölün ortasında bırakıp nereye gidiyorsun, dedi Hazreti Hacer.

İbrahim Aleyhisselâm cevap vermedi. Hacer küçücük oğlu İsmail'e baktı ve tekrar seslendi;

– Ey İbrahim öyle bir yer ki burası ne konuşacak bir insan var, ne de başka bir şey…

İbrahim Peygamber, eşi Hacer ile çok sevdiği oğlunu çölün ortasında bir yere bırakmıştı. Bu yer aslında ilk insan ve ilk peygamber Hazreti Âdem'in yeryüzünde yaptığı mabet olan Kâbe'nin temellerinin olduğu yerdi. Hazreti Hacer cevap alamayınca:

– İbrahim! Bizi buraya bırakmanı Allah mı emretti, diye sordu.

Hazreti İbrahim yüzünü dönmeden cevap verdi;

– Evet Hacer, sizi buraya bırakmamı Allah emretti.

Bunun üzerine Hazreti Hacer, İbrahim peygambere bir daha seslendi;

– Ey İbrahim git o zaman. Bizi buraya bırakmanı emreden Allah elbette bizi koruyacaktır.

İbrahim Peygamber kum tepelerinin arkasında kaybolunca Hazreti Hacer de oğlu İsmail'i alarak bir ağacın altında oturdu. Her yer çöl toprağı ve kumdu. Ne kurt ne de kuş hiçbir şeyin sesi duyulmuyordu.

İbrahim peygamberin bıraktığı su ve yiyecekler kısa sürede tükendi. Yiyecek ve içecek bir şey bulamadığı için Hacer'in sütü de olmuyordu. Oğlu İsmail açlıktan ağlamaya başlayınca kalkıp su veya bir yardımcı aramaya başladı. Hazreti Hacer biricik oğlunun susuzluktan ölmesinden korkuyordu. Kendisi de susuzdu ama onu düşünmüyordu. O sadece oğlu için içecek su bulmaya çalışıyordu.

İsmail'i ağacın altında bırakarak sağa sola koşturmaya başladı. Bulunduğu yer-

den yüksek bir tepeye çıktı. Buraya Safa Tepesi deniliyordu. Çıktığı tepeden etrafı kolaçan etti. Fakat kimsecikler yoktu. Safa Tepesi'nden Merve Tepesi'ne koşuyor oradan da etrafı araştırıyordu. Fakat bir damla su bulamıyordu.

Hacer, İsmail için Safa'dan Merve'ye; Merve'den Safa'ya koşturup durdu. Tam yedi defa bu iki tepe arasında gidip geldi. Sonunda oğlunun yanına dönmeye karar verdi. İçecek bir damla su bulamadı. Sesini duyuracak kimse de yoktu.

Hazreti Hacer her şeye rağmen Allah'ın kendilerine yardım edeceğine inanıyordu. Allah'tan ümidini kesmiyordu. Oğlu İsmail'in yanına giderken içinden şunları geçirdi: "Madem Allah bizim burada kalmamızı emir buyurdu. Elbette bize yardım edecektir. O gücü her şeye yeten Allah bizi bu çölde bir başımıza bırakacak değildir."

Hacer'in içinden geçirdikleri dua yerine geçmiş olacak ki İsmail'in yanına geldiğinde gördükleri karşısında küçük dilini yutar gibi oldu. Çünkü kumların arasından küçük bir su kaynıyordu. O an heyecandan suyun tükeneceğini düşünerek,

– Dur dur (zem zem) dedi ve suyun önünü kapadı.

Allah, çölün ortasında bu iki insanı yanız bırakmamış, onlara zemzem suyunu göndererek yardım etmişti. Hazreti Hacer suyu hem oğluna içirdi hem de kendi içti. Sütü gelince de oğlunu doyurdu. Sonra da ellerini açtı ve:

– Ey İbrahim'in Rabbi! Sana şükürler olsun. Biz çaresiz kullarını çölün ortasında mahvettirmedin, dedi.

Aradan uzun zaman geçti. Hazreti Hacer ile oğlu İsmail'in bulunduğu bu yere kervanlar uğramadan geçmez oldu. İnsanlar oraya yerleştiler. Evler kurdular. Meyve bahçeleri yetişti. Hazreti İbrahim ile oğlu İsmail, Âdem peygamberden kalan Kâbe'yi tekrar kurdular. O günden sonra Kâbe'de hep Allah'a ibadet edilir oldu.

Ahmet AKBAŞ

GÜLELİM

BORU

Fizikçi, matematikçi, kimyacı ve jeologdan oluşan heyet, bir araştırma için arazide bulunmaktadır. Birden yağmur bastırır. Hemen yakındaki eve sığınırlar. Ev sahibi onlara bir şeyler ikram etmek için biraz ayrılır. Bu arada hepsinin dikkati soba üzerinde toplanır. Soba yerden bir metre kadar yukarda, altındaki dizili taşların üzerindedir. Sobanın niçin böyle kurulmuş olabileceğine dair bir tartışma başlar. Kimyacı, adam sobayı yükselterek aktivasyon enerjisini düşürmüş, böylece daha kolay yakmayı amaçlamış." der. Fizikçi "Bence." der. "Sobayı yükselterek konveksiyon yoluyla odanın daha kısa sürede ısınmasını sağlamak istemiş." Hemen jeolog davranmış bu kez. "Burası tektonik hareketlilik bölgesi olduğundan herhangi bir deprem anında sobanın taşların üzerine yıkılmasını sağlayarak yangın olasılığını azaltmayı amaçlamış." Devam eden matematikçi, "Sobayı odanın geometrik merkezine kurmuş." demiş. Tam bu sırada, ev sahibi içeri girmiş. Hepsi birden sobanın yukarda olmasının sebebini sorunca "Hiç!" demiş adam. "Boru yetmedi de!"

İLAN

Bir çocuğun güzel köpeği kaybolur ve çocuk her gün ağlar. Babası merak edip sorar:
– Niye ağlıyorsun oğlum.
Çocuk:
– Köpeğim, baba!
– Köpeğine ne olmuş oğlum?
– Kayboldu, bir türlü bulamıyorum.
– Üzülme oğlum gazeteye ilan veririz.
– Ama baba köpek okumayı bilmiyor ki!

AYAKKABI

Adamın biri ayakkabı almak için mağazaya girmiş.
Denediği ve beğendiği ayakkabılardan birisinin ayağını sıktığını söylemiş.
Mağaza sahibi de:
– Bir hafta sonra açılır, demiş.
Adam:
– İyi o zaman, ben bir hafta sonra gelip alayım, demiş.

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Allahın emir ve yasaklarını insanlara bildirmekle görevli kişilere ne denir?
   A. Peygamber
   B. Melek
   C. Padişah
   D. Asker

2. Aşağıdaki hangi şıklarda ilk ve son peygamberin ismi verilmiştir?
   A. Hazreti Nuh – Hazreti İsa
   B. Hazreti İbrahim– Hazreti Muhammed
   C. Hazreti Âdem – Hazreti Muhammed
   D. Hazreti İsmail – Hazreti Zekeriya

3. Aşağıda peygamberlerin özellikleri verilmiştir. Hangisinin açıklaması yanlıştır?
   A. Sıdk: Doğru olmak demektir.
   B. Emanet: Akıllı, zeki, dahi olmak demektir.
   C. İsmet: Günah işlemekten korunmak demektir.
   D. Tebliğ: Peygamberlerin Allah'tan aldıkları emir ve yasakları eksiksiz olarak insanlara iletmelerine denir.

4. "İki Şişe" adlı parçada Hayri Hoca, öğrencisi Hasan'dan ne istedi?
   A. İki yastık getirmesini.
   B. Dolaptaki şişeyi getirmesini.
   C. Misafirlere sofra hazırlamasını.
   D. Bahçeyi temizlemesini.

5. Tabiatı temizleyen mikroorganizmalara ne ad verilir?
   A.Otçul canlılar.
   B.Etçil hayvanlar.
   C.Mikroplar.
   D.Çürükçül canlılar.

6. Hazreti Hacer oğlu İsmail'i ağacın altında bırakıp niçin sağa sola koşturdu?
   A. Su bulmak için oğlunu bıraktı.
   B. Yaban hayvanlarından korumak için.
   C. Uzakta gördüğü kervandan yardım istemek için.
   D. Bahçede üzüm toplamak için.

7. Hacer, İsmail için Safa'dan Merve'ye kaç defa gidip geldi?
   A. Üç defa
   B. Dört defa
   C. Altı defa
   D. Yedi defa

8. "Boru" adlı fıkrada köylü sobayı niçin yükseğe kurmuş?
   A. Aktivasyon enerjisini düşürüp içeriyi ısıtmak için.
   B. Odanın daha kısa sürede ısınması için.
   C. Soba boruları yetmediği için.
   D. Odanın geometrik yapısına uyması için.

AHİRETE İMAN 5 Bölüm

AHİRET HAYATI

Ahirete iman, imanın şartlarından biridir. Kıyametin kopmasından sonra başlayacak olan sonsuz hayata ahiret denir. Her canlı ölümü tadacaktır. Öldükten sonra da ahiret hayatı başlayacaktır.

Yazın meyve veren o güzelim ağaçlar sonbahar gelince yapraklarını dökerler. Fakat bahar gelince tekrar dirilir ve meyve verirler. Bunun gibi biz de öldükten sonra tekrar dirileceğiz.

Ahiret, hayat yolculuğumuzun son durağıdır. Anne karnından dünyaya geldik. Buradan da ahiret hayatında dirileceğiz.

Ölüm asla bir yok oluş değildir. Müslümanlar için korkunç bir şey de değildir. Ölüm ahiret sarayının güzel kapısıdır. O kapı olmadan ahiret sarayına giremeyiz.

Ahiret Hayatının Devreleri:

Kabir Hayatı: İster toprağa gömülsün ister denizde boğulup orada kalsın herkesin mutlaka bir kabir hayatı olacaktır. Burada Münker– Nekir melekleri "Rabbin kim? Peygamberin kim? Dinin ne?" diye soracaklardır.

Kıyamet: Dünyanın sonu ve bütün ölülerin dirilerek mahşerde toplanacağı zaman.

Ba's (Yeniden dirilme) : İsrafil'in sur'a ikinci üfleyişinde dünyadaki ve kabirlerdeki bütün insanlar dirilecektir. Böylece ahiret hayatı başlayacaktır.

Haşir (Toplanıp bir araya gelme): Haşir, Yüce Rabbimizin insanları hesaba çekmek için bir araya toplamasıdır. Toplanılan bu yere mahşer denir. İnsanlar burada dünyada yaptıkları iyilik ve kötülüklerin hesabını vereceklerdir.

Amel Defterlerinin Dağıtılması: Dünyada iken Kiramen Katibin

isimli melekler sürekli yanımızda bulunurlar. Yaptığımız iyi ve kötü işleri yazarlar. Dünyadaki defterlere benzemeyen bu defter insanlara verilir. Amel defterleri cennetliklere sağlarından, cehennemliklere sollarından verilir.

Hesap ve Sual: İnsanlar ellerindeki defterlerde bütün yaptıklarını görürler. Allah da onları hesaba çeker.

Mizan: Terazi demektir fakat dünyadaki terazilere benzemez. İnsanların iyilik ve kötülüklerinin tartıldığı ilahi adalet ölçüsüdür.

Sırat: Cehennemin üzerine uzatılmış bir yoldur. Mü'minler onun üzerinden hızla geçip cennete ulaşacak, kafirler ise geçemeyip cehenneme düşeceklerdir.

Havuz: Kıyamet günü her peygambere bir havuz verilecek. Mü'minler onun tatlı suyundan içecekler.

Şefaat: Peygamberlerin ümmetlerinin bağışlanması için Allah'a dua etmeleri demektir. Sevgili Peygamberimiz de bizim günahlarımızın bağışlanması için bize şefaat edecektir.

Araf: Cennetle cehennemin arasında kalan yerdir. İyilikleri ve kötülükleri eşit olanlar bir süre burada duracaklar sonra Allah'ın rahmetiyle cennete gireceklerdir.

Cehennem: Kâfir, müşrik, münafık ve günahı çok olanların azap göreceği yerdir.

Cennet: İman edip iyi işler yapanların mükâfat görecekleri yerdir. Müminler orada sonsuza dek kalacaklar ve istedikleri her şey anında gerçekleşecektir. Ayrıca Allah'ı da cennette göreceklerdir.

Bilal YORULMAZ

ŞİFRE

Yemekten sonra babam salona geçti, beni de yanına oturttu. Bir hikâye anlatmaya başladı: "Esracığım, şimdi sana anlatacağım hikâyedeki her kişi ve olay bir gerçeği gösteriyor." dedi ve anlatmaya başladı.

"Çok eski zamanlarda Ahmet ve Çetin adında iki kardeş varmış. Ahmet alçak gönüllü, Çetin ise gururlu mu gururluymuş. İki kardeş, çok uzaklarda güzel bir ülke olduğunu duymuş. Bu ülkede rengârenk çiçek bahçeleri, türlü türlü meyve ağaçları varmış. Çiçek bahçelerinin arasından şırıl şırıl ırmaklar akarmış. Orada kuşların cıvıltısı, bülbüllerin ötüşü bir başkaymış. Bu ülke insanları, sıkıntı çekmeden rahat ve mutlu yaşarmış.

Bir gün Ahmet ve Çetin bu ülkeye gitmeye karar vermişler. Zor da olsa anne ve babalarını razı edip yola çıkmışlar. Çantalarında yol boyunca gerekli yiyecek, içecek, para ve diğer malzemeler varmış. Bir süre gittikten sonra yol ikiye ayrılmış. Hangi yoldan gideceklerini düşünürken, birden karşılarına nur yüzlü bir adam çıkmış.

Onlara nereye gittiklerini sormuş. Bu çocuklardan aldığı cevaba hiç şaşırmamış. Çünkü o ülkenin güzelliğini duyup da oraya gitmek istemeyen yokmuş.

Şefkatle onlara bakmış ve gitmeleri gereken yolu gösterdikten sonra demiş ki:

– Bakın çocuklar, önce bu güzel kararınız için sizi tebrik ederim. Ama gideceğiniz yere ulaşmak öyle sanıldığı gibi kolay değildir. Yol boyunca sizi bekleyen bir sürü tehlike var.

Ahmet, adamın doğru sözlü ve yardımsever bir insan olduğunu anlamış. Çetin ise: "Nereden çıktı bu adam? Bizi yolumuzdan alıkoyuyor!" der gibi, sağa sola bakınıyormuş. Yaşlı adamın söylediklerini hiç dikkate almıyormuş. Ahmet merakla sormuş:

– Ne gibi tehlikeler var?

İhtiyar sakin ve inandırıcı bir sesle cevap vermiş.

– Ülkede karışıklık var. O yüzden eşkıyalar yol kesiyor. Yolcuların elinde ne varsa alıyorlar. Yol boyunca ıssız ormanlar, susuz çöller var. Her an karşınıza bir sarp tepe veya vahşi bir hayvan çıkabilir.

Ahmet, bu sözleri duyunca biraz korkmuş, ama kararından dönmeyi hiç düşünmemiş. Çetin ise ihtiyarı zaten hiç dinlememiş. Ahmet:

– Peki bu ülkeye ulaşmanın başka bir yolu yok mu, diye sormuş.

İhtiyar:

– Başka bir yolu yok, ama yolculuğunuzu kolaylaştıracak bir çare var?

– Nasıl?

– Şimdi beni iyi dinleyin. Size bir "şifre" söyleyeceğim. Bu şifre, sizin bu ülkenin padişahına bağlı olduğunuzu gösterir. Bir tehlikeyle karşılaştığınız zaman bu şifreyi söylerseniz, tehlikeyi atlatırsınız. Yolunuzdaki engeller kalkar, zorlukları aşarsınız.

Ahmet, ihtiyarın söylediği şifreyi ezberlemiş. Çetin ise: "Ben kendi aklımla, kendi gücümle her türlü zorluğu yenerim." demiş ve ihtiyarın diğer sözlerini dinlemediği gibi şifreyi de öğrenmemiş.

İki kardeş tekrar yola koyulmuşlar. Çok geçmeden ihtiyarın söylediği olmuş. Issız bir yerde eşkıyalar yollarını kesmiş. Ahmet'i bir yana, Çetin'i bir yana tutup sürüklemişler. Ahmet, yol boyunca içinden tekrarladığı şifreyi yüksek sesle söyleyince, eşkıyalar padişahtan korkup Ahmet'i serbest bırakmışlar.

Ahmet, kardeşini çok beklemiş. Gelmeyince çaresiz yoluna tek başına devam etmiş. Şifre sayesinde bütün zorlukları aşmış ve o güzel ülkeye ulaşmış. Yol boyunca kardeşinin şifreyi hatırlaması ve bu güzel ülkeye gelebilmesi için çok dua etmiş.

Çetin, eşkıyalara karşı koymaya çalışmış ama eşkıyaların elinden kurtulamamış. Eşkıyalar kendilerine zorluk çıkardığı için Çetin'i dövmüşler, ardından nesi var nesi yoksa almışlar. Çetin zor da olsa eşkıyaların elinden kurtulmuş. Ama onu bekleyen daha bir sürü tehlike varmış.

– Evet Esracığım, hikâye burada bitti. Şimdi birlikte hikâyede anlatılmak istenen gerçekleri çözmeye çalışalım. İlkini ben söyleyeyim. O iki kardeşin bulun-

dukları ülke, içinde yaşadığımız dünyadır.

– Gitmek istedikleri yer de cennet değil mi babacığım?

– Evet, kızım. Peki padişah kimdir?

– Yerleri ve gökleri yaratan, dünya ve ahiretin sahibi olan Allah'tır.

– Peki karşılarına çıkan nurani zat kimi temsil ediyor?

– Peygamberlerimiz.

– Çok doğru. Peygamberimiz hayatı boyunca insanları kötülükten alıkoymak, doğru yola iletmek için gayret etti. Peki ya iki kardeşin yol boyunca karşılaştıkları tehlikeler?

– Hımm. Burasını pek iyi anlayamadım babacığım?

– Peki o zaman bunu da ben söyleyeyim, insanlar hayat boyu birçok sıkıntılarla, zorluklarla karşılaşır. Ayrıca insanın ihtiyaçları sınırsızdır; ama gücü, imkânları, çok kısıtlıdır. Dünyadan ahirete uzanan bu zorlu yolculukta karşılaştığı sıkıntılarla tek başına başa çıkamaz.

– Şimdi anladım babacığım. Ahmet'i tehlikelerden koruyan şifre, "besmele"dir. İnsan "Bismillâhirrahmânirrahîm." diyerek Allah'a sığınır. Gücü her şeye yeten Allah'tan yardım ister. Böylece işleri kolaylaşır.

– Evet kızım. Çok güzel açıkladın. Onun için her zaman bir işe başlarken mutlaka besmele çekmeliyiz. Bir şey alırken, verirken, yerken, içerken, otururken, kalkarken hep "Bismillah" demeliyiz.

Bu akşamı babamın güzel sohbetiyle bitirmiş olduk.

Kadir TEKGÜL

DİRİLİŞ

Bizi dirilten kimdir,
Bu dünya ülkesinde.
O Rahman ve Rahimdir,
Sonsuz güç nefesinde.

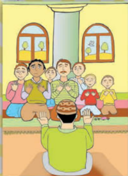
O ol, der her şey olur,
Dirilir ölüler de.
Her kul dostunu bulur,
Toplanırlar mahşerde.

Bizler de o baharda,
Tek tek dirileceğiz.
Bir ebedi diyarda,
Sınırsız güleceğiz..

Mehmet ERDOĞAN

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

Anne kuş yavrusunu kaybetmiş. Bulmasına yardımcı olur musunuz?

Bilmeceler

Aşağıdaki bilmecelerin cevaplarını, resimlerden de yararlanarak bulup yazınız.

1

Çivisi yok bir gün kopar,
Bazı insanlar ona sanki tapar,
Fanidir, onun da sonu var,
Ecel bir gün onu da kapar…

……………………………

2

Başımda saç yok,
İçimde tat çok.

……………………………

3

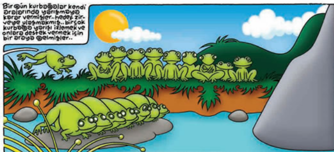
Uzaktan baktım
bir karataş,
Yanına gittim dört ayak
bir baş.

……………………………

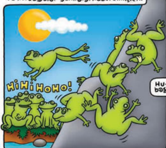
Sağır Kurbağa

Senaryo: Osman ALGIN Çizen: Ahmet KESGİN

bu kurbağa hiç yılmadan zirveye ulaşmayı başarmış..

diğer kurbağalar nasıl başardığını bilmek istemişler... içlerinden bir tanesi ona doğru yaklaşmış..

Yarışmayı bitirmeyi nasıl başardın?..

HEEEEY! SANA SÖYLÜYORUM CEVAP VERİRMİSİN?..

Neden cevap vermiyor ki?..

Pöh! şımarık!.

Hıh! kasıntının biri işte!.

yarışı kazanan kurbağadan hiç cevap gelmiyormuş... işte o an kurbağanın aslında sağır olduğu anlaşılmış...

NEE! SAĞIR MIYMIŞ!!!

HAYDAAA!!

Yaa!. ben demiştim!!!

Hiçbir zaman negatif olmak gibi kötü alışkanlıkları olan insanları dinlemeyin.. çünkü onlar kalbinizin en iyi isteklerini çalarlar....

HIH!.

PÖH!

SARAYDA YETİŞEN PEYGAMBER

İsrail oğulları Mısır'da yaşıyordu. Fakat Mısır kralının ağır işkenceleri altında eziliyorlardı. Çünkü Firavun ülkesinin bütün işlerini İsrail oğullarına zorla yaptırıyordu. Onlar da bu ağır işkenceleri altında istemeyerek de olsa çalışıyorlardı.

Firavun her istediğini yapan bu halka başka bir emir daha verdi.

– Ben sizin en büyük ilahınızım. Bana ibadet edin!

Bütün işkencelere katlanan bu insanlar firavunun çirkin emrini yerine getirmediler. Onlar bir peygamber göndermesi için Allah'a dua ediyorlardı.

Firavun, bir gün bir rüya gördü. Rüyasında bir yangın çıkıyordu. Yangın mısır evlerini yakıp kül ediyor, fakat İsrail oğullarının evine hiçbir zarar vermiyordu. Kâhinleri çağırarak rüyayı yorumlamalarını istedi. Düşünüp taşındılar ve karar verdiler;

– İsrail oğullarından çıkacak bir adam senin saltanatını elinden alacak….

İçlerinden birisi bunu destekleyen şu sözleri söyledi;

– Zaten İsrail oğulları kendilerini kurtaracak birinin çok yakın bir zamanda geleceğine inanıyorlar.

Firavun bu yorumdan sonra şu kararı aldı;

– İsrail oğullarının evleri tek tek dolaşılacak ve doğacak her erkek çocuk öldürülecek.

Bu emirden sonra cellatlar her gün kapı kapı dolaşıp minicik çocukları katletmeye başladılar. O kadar çok çocuk öldürdüler ki Firavunun danışmanlarından birisi,

– Efendimiz, dedi; eğer onları öldürmeye devam edersek yakında işimizi yaptıracak kimse bulamayacağız. Sonra bütün işleri kendimiz yapmak zorunda kalırız.

Bundan sonra bir yıl ara verip bir yıl çocukları öldürmeye başladılar.

Hazreti Musa'nın doğduğu yıl çocukların öldürüldüğü yıla denk gelmişti. O yıl bütün erkek çocuklar öldürülürken Allah, Hazreti Musa'yı korudu. Annesi onu su geçirmeyen bir sepete koyup nehire bıraktı. Musa Aleyhiselam Allah'ın izni ile Firavun'un sarayındaki insanlar tarafından bulundu ve Asiye Kadın'a verildi. Asiye Firavun'un eşiydi. Bu çocuğu çok sevdi ve sahiplendi. Firavun haber alınca öldürülmesini istediyse de eşi onu ikna etti. Ve böylece İsrailoğullarının beklediği kurtarıcı Firavunun sarayında

güven içinde büyümeye başladı.

Musa Aleyhisselâm sarayda hiçbir kadının sütünü emmedi. Çocuğu takip eden kız kardeşi, Asiye Kadın'ın çaresizliğini görünce;

– Ben size yardımcı olabilirim, dedi.

– Nasıl yani, dediklerinde.

– Bu çocuğu emzirecek bir kadın biliyorum.

Saraydakilerin isteği üzerine Musa'nın annesini saraya getirdi. Çocuk annesinin sütünü emmeye başladı.

Musa Peygamber sarayda Firavun'un oğlu olarak bilindi. Yetişip büyüdüğünde ülkenin kalkınmasında çalıştı. Herkes Hazreti Musa'yı seviyordu. O bütün insanlara adaletle davranıyordu. Firavun gibi kimseyi köle olarak görmedi.

Bir zaman sonra Yüce Allah, Hazreti Musa'ya peygamberlik görevi verdi. Hazreti Musa, halkını Firavun'un zulmünden kurtarmak istedi. Firavunu da hak dine davet etti. Ama o kabul etmedi. Hazreti Musa ve halkı yola çıkınca Firavun da gizlice askerlerini topladı. Onları izlemeye koyuldu. İsrail oğulları karşılarına Kızıldeniz çıkınca çaresiz durakladılar. Arkadan gelen Firavun ordusu hepsini öldürmek istiyordu. İçlerinden birisi arkaya baktı ve,

– Ey Musa, diye seslendi, geliyorlar….

Musa Peygamber:

– Korkmayın dedi, Allah bize yardım edecektir.

Allah, Hazreti Musa'ya yardım etti. Kızıldeniz onların önünde ikiye ayrıldı ve yol verdi. Yaşananları görüp de şaşıran Firavun ve ordusu da onları takip etmek için denize girdiler. Hazreti Musa ve halkı kurtuldu. Firavun ve askerleri ise boğularak öldü. Firavun yaptıklarından pişman olmuştu, ama iş işten geçmişti.

İsrailoğullarının beklediği kurtarıcı gelmiş ve Firavunun elinden kendilerini kurtarmıştı. Hazreti Musa halkına Allah'ın emirlerini eksiksiz anlattı. Onlara gerçek dini gösterdi.

Ahmet AKBAŞ

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. "Kıyametin kopmasından sonra başlayacak olan sonsuz hayata .... denir." cümlesinde boş bırakılan yere aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?

   A. miraç

   B. tatil

   C. ahiret

   D. mezarlık

2. Aşağıda verilen bilgilerden hangisi yanlıştır?

   A. Kıyamet: İsrafil'in Sur'a birinci üfleyişinde kâinattaki her şeyin yok olmasıdır.

   B. Haşir : Yüce rabbimizin insanları hesaba çekmek için bir araya toplamasıdır.

   C. Hesap ve Sual: İnsanlar ellerindeki defterlerde bütün yaptıklarını görürler.

   D. Mizan: Üzerinden yürüyerek geçilecek köprüdür. Cehennemin üzerine uzatılmış bir yoldur.

3. "Şifre" adlı parçada Ahmet'i koruyan şifre neymiş?

   A. Altın anahtar

   B. Subhanallah

   C. İhtiyarın verdiği kimlik

   D. Besmele

4. "Şifre" adlı parçada Ahmet ve Çetin'in özellikleri aşağıdakilerden hangisinde verilmiştir?

	Ahmet	Çetin
A.	alçak gönüllü	gururlu
B.	somurtkan	güzel ahlaklı
C.	kibirli	alçak gönüllü
D.	söz dinlemez	yalancı

5. Bitkiler topraktan alınan mineral ve suyu, havadan alınan karbondioksiti ne altında birleştirirler?

   A. oksijenle

   B. güneş ışığıyla

   C. toprak ısısıyla

   D. havadaki tozlarla

6. Küçük bir tepeye tırmanmaya çalışan kurbağalar bir türlü bunu başaramadılar. Yalnız içlerinden biri tepeye tırmanabildi. Bu kurbağa nasıl başardı?

   A. Diğerlerinin söylediği olumsuz sözleri duymadığı için.

   B. Dağ ayakkabıları olduğu için tırmandı.

   C. Diğerlerinden daha yükseğe zıplayabildiği için.

   D. Kurbağa kement atmasını bildiği için.

KADERE İMAN

6 Bölüm

KADER VE KAZA

Kader: Yüce Allah'ın kâinatta var olacak bütün şeylerin yerini ve zamanını, özelliklerini ilmiyle takdir etmesidir. Kader kâinattaki tüm varlık ve olayları belli bir ölçüye göre düzenleyen ilahi kanundur.

Kaza: Allah'ın kaderde bulunan şeyleri zamanı gelince yaratmasıdır. Kaza Allah'ın tekvin (yaratma) sıfatıyla ilgili bir kavramdır.

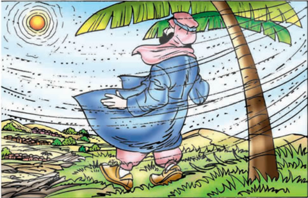
Kaza ve kader, imanın şartlarındandır. Kadere inanmak demek iyi-kötü, canlı-cansız her şeyin Allah'ın bilmesi, dilemesi, yaratması ile olduğuna ve Allah'tan başka yaratıcı bulunmadığına inanmaktır.

Gecenin ve gündüzün oluşumu, mevsimlerin art arda gelişi, yağmurun yağışı vs. her şey bir düzen içerisindedir. Allah bütün kâinatı bir ölçüye göre yaratmıştır. Bütün kâinatı düzenli, ölçülü yaratan yüce Rabbimiz elbette ki biz insanları da başıboş bırakmamıştır. Böyle olsaydı sorumluluk olmazdı. Hâlbuki Allah yaptığımız davranışlardan dolayı bizleri sorumlu tutmaktadır. Nerede doğacağımıza, nasıl bir anne babaya sahip olacağımıza ve ne kadar yaşayacağımıza biz karar veremeyiz. Fakat bunların dışındaki şeylere biz karar veririz. Karar verip yaptıklarımızdan sorumlu oluruz.

"Kaderimde ne varsa o olur. Elden bir şey gelmez." demek tembelliktir. Müslüman'a yakışmayan bir davranıştır. Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de "İnsan için ancak çalıştığı vardır." buyurmaktadır. Eğer derslerimizde başarılı olmak istiyorsak gereği gibi çalışmamız gerekir. Önce bir işin gereklerini yerine getirmeli sonra Allah'a güvenmeliyiz. Hayatta başarıyı ancak bu şekilde yakalayabiliriz.

Bilal YORULMAZ

RÜZGÂR

Öğleye doğru Hazreti Süleyman'ın sarayına bir adam geldi. O kadar çok korkmuştur ki isteğini anlatmakta zorlandı.

– Sabah Azrail Aleyhisselâm'ı gördüm. Bana öyle hışımla baktı ki çok korktum. Muhakkak canımı almaya geldi.

Süleyman Aleyhisselâm:

– Benden ne istiyorsun, diye sordu.

Adam yalvarmaya başladı.

– Kurt, kuş, dağ, taş senin emrinde. Rüzgârla beni buradan Hindistan'a gönderir misin? O zaman Azrail Aleyhisselâm belki beni bulamaz. Böylece canımı kurtarmış olurum.

Hazreti Süleyman adamın haline çok acıdı. Rüzgâra, onu Hindistan'a götürmesini söyledi. Birazdan adam yolculuğa çıktı.

Öğleden sonra sarayda bir toplantı vardı. Hazreti Süleyman geniş toplantı salonuna giderken Azrail'le karşılaştı. Ona:

– Ya Azrail! Neden o adama ters ters baktın. Zavallı çok korkmuştu, dedi.

Azrail Aleyhisselâm:

– Cenabı Allah bana onun ruhunu Hindistan'da almamı emir buyurmuştu. Fakat hayretle adamın sizin yanınızda olduğunu gördüm. Kendi kendime, "Bu adam nasıl olur da kısa sürede Hindistan'da olur ki?" dedim. Gittim ki Hindistan'daymış. Şimdi onun ruhunu almaktan geliyorum, dedi.

Saim AK

BİR HİKÂYE

YOLCULUK

Babamın "Amcan seni yanına alıp okutmak istiyor. Ne diyorsun?" dediğini dün gibi hatırlıyorum. İlk başta ayrılığa dayanamayacağımı düşünerek "yok" demiştim, ama babamın annemin ısrarlarına dayanamayarak kabul etmiştim. Pişman mıyım? Kesinlikle hayır. Amca, babanın yarısı derler. Gerçekten öyle. Hem amcam hem yengem bir yıl boyunca bana kendi çocukları gibi baktılar. Bir dediğimi iki etmediler... Fakat evin özlemi başka. Bir an önce köye gitmek istiyordum.

Her şey hazırdı. İki haftada bir kalkan uçak, sabahın erken saatlerinde hareket edecekti. Bu durum beni endişelendirse de amcamın "Sen merak etme. Erkenden uyu ki dinlenesin. Biz seni kaldırırız." demesi beni rahatlattı. "İyi geceler." deyip yatağıma yöneldim. Saat daha dokuz. Anne ve babama kavuşmanın hayaliyle uzandım yatağıma. Uyumak ne mümkün. Saat kaçta uyuduğumu hatırlamıyorum. Sabah yüzüme vuran güneşle gözlerimi açtım. Duvardaki saate ilişti gözüm. Saat dokuz. "Yoksa uçağı..." İnanmak istemedim. Hızla doğrulunca elim komidinin üstündeki abajura çarptı. "Şangırt!" Her taraf cam kırıklarıyla doldu. Yengem belirdi kapıda. Suçlandım. Başımı eğip:

– Özür dilerim, istemeyerek oldu, dedim.

Yengem:

– Önemli değil yavrum, dedi.

Yengemin şefkat dolu sözlerinden cesaret bulup uçağı sordum:

– Üzgünüm, dedi yengem. Uyanamamışız.

Kendimi tutmaya çalıştım, ama dayanamayıp ağladım. Yengem başucumda teselli vermeye çalışıyordu ama onu dinlemiyordum bile. Öyle inanmışım ki gideceğime. Kaldığımı düşündükçe kendimi daha da kötü hissediyor, ağlamanın şiddetini arttırıyordum. Bu sırada amcam kapıda belirdi. Yengeme:

– Hanım, dedi. Bizi baş başa bırakır mısın?

Yengem çıkınca amcam bana dönüp:

– Haydi yavrum! Elini yüzünü yıka da gel. Seni bekliyorum, dedi.

Dediğini yaptıktan sonra biraz olsun rahatlamıştım. Beni karşısına aldı ve:

– Kader ne demektir bilir misin?

– Hayır, dedim.

– Öyleyse iyi dinle, dedi ve başladı anlatmaya: Kader, başımıza gelen olayların Allah'tan geldiğine inanıp sonucuna sabretmektir. Çünkü biz, bizim için neyin hayırlı, neyin şer, olduğunu bilemeyiz. Hayır, zannettiğimiz olaylar şer; şer zannettiğimiz olaylar da hayır olabilir.

Şu hikâye bunu çok güzel anlatır. Bir zamanlar yaşlı bir adamın dillere destan beyaz bir atı varmış. Nice zengin bu at için servet teklif etmiş. Yaşlı adam, "Bu at benim için at değil, bir dost. İnsan hiç dostunu satar mı?" demiş ve satmaya yanaşmamış.

Bir sabah kalkmış ki at yok. Sağa bakmış sola bakmış bulamamış. Atın kaybolduğunu öğrenen köylüler yaşlı adamın başına toplanıp "Bu atı çalacakları belliydi. Atı satsaydın, ömrünün sonuna kadar beyler gibi yaşardın. Bak, şimdi parasız pulsuz kaldın, demişler. Yaşlı adam, "Karar vermek için acele etmeyin. Sadece at kayıp, deyin. Çünkü atın kaybolması benim için bir talihsizlik mi, henüz bilmiyoruz." demiş. Köylüler yaşlı adamın sözlerine kahkahalarla gülmüşler.

Aradan bir hafta geçmeden at, bir gece ansızın dönüvermiş. Hem de arkasında on tane vahşi atla birlikte. Bunu duyan köylüler daha önce söylediklerinden dolayı pişman olmuşlar. Yaşlı adamdan özür dileyip, "Sen haklıymışsın. Atının kaybolması bir talihsizlik değilmiş." de-

mişler. Yaşlı adam: "Karar vermek için yine acele ediyorsunuz. Sadece atın geri döndüğünü söyleyin. Bilinen gerçek bu. Ondan ötesinin ne getireceğini henüz bilmiyoruz." demiş.

Köylüler bu sefer: "Bu adam sahiden bunamış" diye düşünmüşler.

Bir gün ihtiyarın tek oğlu vahşi attan düşüp ayağını kırmış. Köylüler yaşlı adamın yanına gelerek "Bir kez daha haklı çıktın. Bu atlar yüzünden oğlun uzun süre bacağını kullanamayacak. Sana bakacak kimse de yok. Şimdi eskisinden daha fakir ve zavallı olacaksın." demişler.

Yaşlı adam: "Siz erken karar verme hastalığına tutulmuşsunuz. O kadar acele etmeyin. Bilinen bir gerçek var. O da oğlumun bacağının kırılmış olması. Bunun hayır mı şer mi olduğunu ne siz bilebilirsiniz ne de ben bilebilirim. Bize düşen sabretmektir." demiş.

Şimdi soruyorum, sen olsaydın köylüler gibi mi düşünürdün? Yoksa yaşlı adam gibi mi?

– Tabi ki yaşlı adam gibi amcacığım.

– Öyleyse bizim için hayır mı şer mi olduğunu bilmediğimiz bu olay karşısında tavrımız ne olmalı?

– Allah'tan geldiğini düşünüp sabretmeliyiz.

Amcam beni kollarının arasına alıp sıkıca sardı:

– Bir tanecik yeğenimden bunu beklerdim, dedikten sonra ekledi. Merak etme. Amcan seni en kısa sürede eve gönderecek.

Daha sözünü bitirmemişti ki yengem kapıda gözüktü. Heyecan içinde:

– Duyduğunuza inanamayacaksınız, dedi.

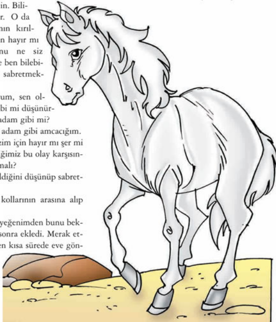
İkimiz de merakla yengemin yüzüne baktık. Yengem:

– Kerem'in bineceği uçak arıza yapmış. Öğleden sonra havalanacakmış, dedi.

Bu habere çok sevindim. Bu olay kaderin ne demek olduğunu öyle güzel açıklıyordu ki, amcama:

– Söylediğin gibi dedim. Her şeyin en iyisini O bilir. Bize düşen sabretmektir.

Zekeriye ULAŞLI

EBEDİ MUTLULUK

Kaderde var hayır şer,
Hepsi Hakk'tan'dır Haktan.
Yaratmasaydı eğer,
Kim var olurdu yoktan.

Bize verilmiş değer,
Taş değil, toz değiliz.
Ona bütün şükürler,
O yaratandır eşsiz.

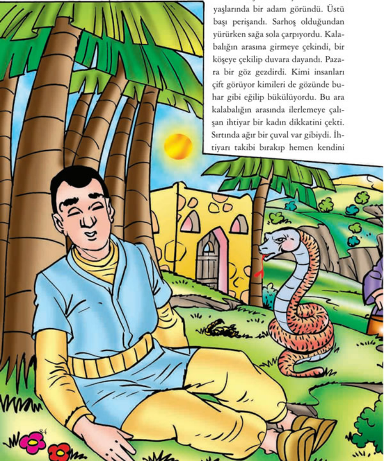
Kader hayır ve de şer,
Allah'tandır bunu bil.
Kalbimde açsın güller,
Gam, kederi kalpten sil.

Mehmet ERDOĞAN

AKREP

Eski taş binanın yanından otuz yaşlarında bir adam göründü. Üstü başı perişandı. Sarhoş olduğundan yürürken sağa sola çarpıyordu. Kalabalığın arasına girmeye çekindi, bir köşeye çekilip duvara dayandı. Pazara bir göz gezdirdi. Kimi insanları çift görüyor kimileri de gözünde buhar gibi eğilip bükülüyordu. Bu ara kalabalığın arasında ilerlemeye çalışan ihtiyar bir kadın dikkatini çekti. Sırtında ağır bir çuval var gibiydi. İhtiyarı takibi bırakıp hemen kendini

çeşmeye attı. Güzelce elini yüzünü yıkadı. Artık etrafı bulanık görmüyordu. Biraz da kendine gelmişti.

Sarhoş adam hemen ihtiyar kadını aradı. İşte caminin kenarından diğer sokağa sapıyordu. Hiç beklemeden koşar adımlarla nineyi takip etti. Arkasından varıp çuvalı çekti. Nine karşısında kötülükleriyle ün yapmış, ayyaş Sedat'ı görünce korktu.

– Ne o, çuvalı mı çalacaksın?

Sedat bu söze içerlemişti, ama yapmak istediğinden vazgeçmedi.

– Yok be nine. Yükün ağır. İzin ver evine kadar taşıyayım.

Nine:

– Ha, anladım, derken yine de güvenmek istemedi. Oldu o zaman, dedi ve Sedat'ı arkasından takip etti.

Sedat, Kahire'nin ara sokaklarından geçip Nil Nehri'nin kıyısına kurulmuş kulübeye kadar çuvalı taşıdı. Nineyse bu yardım için Sedat'a bin bir dua ediyordu.

– Sağ ol oğlum. Bekle de sana bir şeyler hazırlayayım, dedi ve kulübeye girdi. Birazdan elinde bir çıkınla çıktı. Yiyecekleri verdikten sonra şefkatli bir anne gibi Sedat'a öğüt verdi.

– A be oğlum, şu düştüğün yol hiç iyi değil. Bırak artık şunları. Bak yaşın kaça gelmiş hâlâ akıllanmamışsın.

Sedat'ın vicdanı sızladı, ama bir türlü kötü alışkanlıklardan uzaklaşmak için söz veremedi. Boynunu büküp çıkını alıp uzaklaştı. Nil nehrinin kenarındaki ağaçlardan birinin gölgesine oturdu. Ninenin hazırladığı yiyecekleri çıkarıp karnını doyurdu. Karnı doyan Sedat sırtını ağaca yaslayıp uyumaya başladı.

Nine elinde küçük bir kovayla nehre vardı. Kovayı doldurup dönecekken karşı kıyıda bir akrep gördü. Suyun içinden

bir kurbağa çıktı. Akrep kurbağanın üzerine binip ninenin olduğu kıyıya çıktı. Nine üzerine doğru gelen akrepten korkup bir kenara çekildi. Akrep hurma ağacının altında yatan Sedat'a doğru ilerliyordu. Nine akrebi öldürmek için harekete geçmişti ki çalıların arasından bir yılan çıktı. Sedat'ı sokmak için gelen yılanın önünü akrep kesti. İkisinin arasında küçük bir kavga oldu. Akrep yılanı sokup zehirledi. Yılan sersemleyip kumların üzerine yığılıp kaldı. Biraz sonra da kaskatı kesildi. Durumu hayretle izleyen nine Sedat'ı uyandırdı. Olanları bir bir anlattı.

– Seni sokmak için gelen yılana Allah bir akrep göndertip soktu. Sen de kurtuldun.

Sedat bir yılana bir de kurbağanın üzerinde yuvasına dönen akrebe baktı.

– Rabbim çok merhametlidir. Ben günahkâr da olsam beni korudu. Belki yaptığım bazı iyilik ve hayırlar buna sebep olmuştur. Rabbimden hiç ümidimi kesmedim.

Nine bir anne şefkatiyle konuştu.

– A be oğlum, madem bu günahlardan uzaklaşmak istersin, daha ne beklersin. Bunca günaha rağmen seni koruyan Rabbine dönme vakti gelmedi mi?

Sedat dalıp gitmişti. Nine onu eliyle sarsınca kendine geldi.

– Nineciğim şahid olun. Şu andan itibaren tövbe ediyorum. İnşallah bundan sonra günah işlemeyeceğim, dedi ve ayağa kalktı. Ben pazara iş aramaya gidiyorum. Benim için dua et.

Nine gülümsemeye başladı. Giden Sedat'ın arkasından bol bol dua etti.

Yapılan küçük bir iyilik Allah indinde çok büyük bir değere sahip olabilir. Hiçbir iyiliği küçük görmeyip elinizden geldiği kadar hayır işlemeye çalışalım.

Hasan KOCA

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

Ambulansın kaza yerine ulaşmasına yardımcı olur musunuz?

BALIK TUTMA İŞİ

Örümcekleri nasıl bilirsiniz? Gerçi bu, ölen kişilerin ardından söylenen "Merhumu nasıl bilirdiniz?" sorusuna benzedi; ama bu soruyu ciddi ciddi soruyorum. Efendime söyleyeyim iklim itibariyle çoğunlukla ağ ören, ördüğü bu ağa düşen böceklerle geçinip giden örümcekleri tanıyoruz. Fakat size şimdi çoğunlukla nehirlerde, derelerde balık yakalayarak hayatını sürdüren bir örümcekten söz edeceğim. Evet yanlış duymadınız, balık yakalayan ve yakaladığı balığı afiyetle yiyen bir örümcek...

'Dolmedes' cinsi bu örümcek, su kenarında yaşar ve burada balık yakalayarak hayatını sürdürür. Şimdi diyeceksiniz ki 'Bizim bildiğimiz örümcekler küçük, bu örümcek balık yakaladığına göre çok büyük olmalı. Büyük olmasa suda balıkları nasıl yakalayacak?' Evet sorunuzda haklısınız, ama örümcek zannettiğiniz gibi büyük değil. Fakat ona öyle bir sistem verilmiş ki o, bu sayede kendinden çok büyük balıkları avlıyor, sudan çıkarıyor ve 'ham' ediyor. Bunu nasıl mı yapıyor? Anlatayım:

Bu örümcek, balık avlarken önce yerini seçer. Yeri belirledikten sonra burada hazırlığını yapar. Hazırlıkları tamamladıktan sonra da avını beklemeye başlar.

Dört bacağını suyun üzerinde tutar. Batmaz mı ayakları? Hayır efendim.

Kendisi bu meseleyi zehrini ayaklarına sürerek hâlletmiştir.

Böylece ayaklarını su üzerinde tutar, diğer dört ayağını da karada tutar.

Demek ki bu örümceğin sekiz ayağı varmış! Hiç hareket etmeden avını bekler saatlerce. Eee, ne demiş atalarımız "Sabreden örümcek, balığını yermiş." Böyle değildi galiba bu atasözü ama neyse... Balık kendisine iyice yaklaşınca aniden suya dalıp balığı ayakları ile kavrar ve bu arada zehrini balığa boşaltır. Bu zehir aynı zamanda balığın vücut dokularını sindirilmiş hâle getirir; çünkü bu örümcek sıvı gıdalar yer, biraz naziktir anlayacağınız!

Örümceğin balığı yakalamak kadar su dışına çıkarmak konusunda da uzman olduğunu söylemeliyim. Bu örümcek, yakaladığı balığı su üstüne çıkarır. Şöyle ki; büyük balığı kaldırmak için ters döner. Bunu kaldırma kuvvetinden yararlanmak ve balığın batmasını önlemek için yapar. Dedim ya işin uzmanı, hem de ne uzman... Sizin anlayacağınız cankurtaran yeleği gibi balığı kucağına alır, suyun kaldırma kuvveti ile yukarı çıkarır. Afiyetle karnını doyurur.

Abdullah ARAZ

CENNETİN KAPISINDAKİ İSİM

Yüce Allah Hazreti Âdem'i ve Hazreti Havva'yı yarattı. Sonra onlara cennetteki bir ağacı göstererek şöyle dedi:

– Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz! Ey Âdem! Şüphesiz bu İblis, sen ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra mutsuz olursun. Şüphesiz senin için orada aç kalmak, çıplak kalmak yoktur. Orada ne susuzluk çekersin, ne de güneş altında kalırsın.

Hazreti Âdem ve Hazreti Havva cennette mutlu bir şekilde yaşamaya başladılar. Şeytan onları kıskanıyordu. Her gün onların mutluluğunu bozmak için planlar düşünüyordu. Sonunda aklına parlak bir fikir geldi. Kendi kendine: "Bu insanları o ağaca yaklaştırmak için ikna etmeliyim? Eğer bunu başarırsam Allah onların davranışlarından hiç hoşlanmayacaktır. Dolayısıyla Allah onlara bir ceza verecektir." diye düşündü.

Planı uygulamak için harekete geçti. Hazreti Âdem ile Hazreti Havva'nın yanına yaklaştı ve şöyle fısıldadı:

– Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi? Rabbiniz size bu ağacı ancak, melek olmayasınız, ya da cennette ebedi kalacaklardan olmayasınız diye yasakladı.

Hazreti Âdem ile Havva'daki tereddüdü görünce Şeytan tüm inandırıcılığını takınarak:

– Şüphesiz ben size öğüt verenlerdenim, dedi.

Şeytan ikisine de Allah'ın tembihlediği şeyi o an unutturdu. Beraberce ağacın yanına gittiler. Yasak meyveden yediler.

Allah onları görüyordu. Bu yaptıklarından ötürü kendilerine:

– Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi, diye seslendi.

Hazreti Âdem ile Havva çok üzgündüler. Ama artık olan olmuştu. Bundan sonra sadece tevbe edip af dilemekten başka çareleri yoku. Hemen ellerini açtılar ve şöyle dua ettiler:

– Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.

Allah onların bu yaptıklarından hoşlanmamıştı. İkisine birden şöyle dedi:

– Birbirinizin düşmanı olarak inin oradan. Size yeryüzünde bir zamana kadar yerleşme ve yararlanma vardır. Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan mahşere çıkarılacaksınız.

İnsanoğlu artık yeryüzündeydi. Bundan sonra kıyamete kadar da orada yaşayacaklardı. Hazreti Âdem dünyanın bir yanına, Hazreti Havva başka bir yanına indirildi. Birbirlerinin nerede olduğunu dahi bilmiyorlardı.

Hazreti Âdem senelerce başını yerden kaldırmadı. Yaptığından çok utanıyordu. Sürekli ağlıyor, af diliyordu. Ama beklediği af bir türlü gerçekleşmiyordu.

Aradan kırk yıl geçti. Bu süre içinde Hazreti Âdem tavrını hiç değiştirmedi. Hep ağladı, hep dua etti.

Bir gün cennette gördüğü bir manzarayı hatırladı. O an gönlünde bir ümit doğdu. Hemen ellerini açtı ve şöyle dua etti:

– Ey Yüce Allah'ım! Senden beni Hazreti Muhammed hürmetine bağışlamanı diliyorum!

O an semadan Yüce Mevla'nın nidası geldi:

– Sen Muhammed'i nereden biliyorsun?

Hazreti Âdem saygı dolu bir eda ile cevap verdi:

– Ben, cennetin kapısında 'Lâ ilâhe illallah, Muhammedun Resûlûllah' yazısını gördüm. İsmi, Senin İsm-i Şerifi'nin yanında anılan biri, Sen'in yanında en kıymetli olsa gerek!

Bu sözler Hazreti Âdem'in bağışlanmasına vesile oldu. Bir zaman sonra Arafat denilen yerde Hazreti Havva ile bir araya geldiler. O günden sonra huzur dolu bir hayat yaşamaya devam ettiler.

Merve AKDAĞ

GÜLELİM

TELEFON

– Ne yapıyorsun?
– Telefonla konuşuyorum.
– Aaa sizin telefon konuşuyor mu?

MERHABA

TİRYAKİ YOKSA

Bir köylü telaşla bir başka köylüye koşarak demiş ki:
– Bana bak, senin inekler sigara içer mi?
– Çıldırdın mı sen? İnek sigara içer mi hiç?
– Öyleyse ahırın yanıyor kardeşim.

NESİ VAR

Eczacı, eczaneyi acemi çırağına emanet eder ve kısa bir süre için dışarı çıkar. Çıkarken de müşteriyle iyi ilgilenmesini iyice tembih eder. Onlara, hastalıklarıyla ilgilendiğini göstermesi için bazı cümleler öğretir. Bir süre sonra eczaneye bir müşteri gelir:

– Bana bir sinek ilacı verir misiniz?

Acemi çırak:

– Tabii efendim, geçmiş olsun, sineğinizin nesi var?

OH BEE

Adamın biri çölde giderken devesini kaybetmiş. Perişan ve susuz bir biçimde ilerlerken bir çiftlik görmüş. Çiftliğe gidince içeride bir sürü devenin olduğunu fark etmiş. Hemen çiftlik sahibinden kaliteli bir deve istemiş.

Deveyi alıp çiftlikten çıkarken adamın aklına bir şey gelmiş ve deveyi satan adama:

– Bu deve nasıl gider, demiş.

Çiftliğin sahibi:

– Oh bee deyince gider, demiş.

Alıcı:

– Peki nasıl duruyor, diye sormuş.

Sahibi de:

– Allah'ım sen beni kurtar, deyince duruyor, demiş.

Adam, deveyi alarak çiftlikten çıkmış.

– Oh bee diyerek, yola koyulmuş. Belli bir süre gittikten sonra ilerde bir uçurum görmüş. Fakat telaştan deveyi nasıl durduracağını unutmuş. Deve, tam uçurumun kenarına geldiğinde adam son anda:

– Allah'ım! Sen, beni kurtar, demiş. Deve zınk diye durmuş. Ve adam arkasından:

– Oh bee, demiş.

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Yüce Allahın kâinatta var olacak bütün şeylerin yerini ve zamanını, özelliklerini ilmiyle takdir etmesine ne denir?

   A. şefaat
   B. iman
   C. kader
   D. kaza

2. "Yolculuk" adlı parçada Kemal niçin heyecanlanıyor?

   A. Okullar açılacağı için.
   B. Anne ve babasına kavuşacağı için
   C. Amcasıyla balık avına çıkacağı için
   D. Ertesi gün önemli bir sınavı olduğu için.

3. "Yolculuk" adlı parçada amcasının yanında kalan Kemal'in başına sabah neler geldi?

   A. Evde yangın çıktı.
   B. Amcası kaza yaptı.
   C. Hastalandı.
   D. Uçağı kaçırdı.

4. "Akrep" adlı parçada Sedat kime yardım etti?

   A. Bir delikanlıya.
   B. Yaşlı bir kadına.
   C. İki çocuğa.
   D. Kervancıya.

5. "Akrep" adlı parçada Sedat yılandan nasıl kurtuldu?

   A. Nehrin karşısından gelen akrep sayesinde kurtuldu.
   B. Yoldan geçen bir asker yılanı kovaladı.
   C. Sedat elindeki sopayla kendini korudu.
   D. Bir deve yılanı ürküterek kaçırdı.

6. Dolmades adlı örümceğin en büyük özelliği nedir?

   A. Ağzıyla su fışkırtması.
   B. Ağaçlara ağ örmesi.
   C. Balık yakalayıp karnını doyurması.
   D. Ağaçtan ağaca uçabilmesi.

7. "Rüzgâr" adlı parçada bir adam, Hazreti Süleyman'dan ne istedi?

   A. Evdeki çocukları için yiyecek.
   B. Tarlasını ekebilmek için öküz istedi.
   C. Limandaki gemiye bindirip uzak ülkelere göndermesini istedi.
   D. Rüzgârla kendisini Hindistan'a göndermesini istedi.

PEYGAMBERİMİZ

7 Bölüm

HAZRETİ MUHAMMED

Peygamberimizin Babasının Adı: Abdullah.

Annesinin Adı: Âmine.

Süt annesinin Adı: Halime

Dedesinin Adı: Abdulmuttalib

Amcasının Adı: Ebu Talip

Çocuklarının Adları: Hazreti Fatıma, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Kasım, Abdullah, İbrahim.

Torunlarının Adları: Hazreti Hasan ve Hüseyin.

Doğum Tarihi: 20 Nisan 571 / 12 Rebiülevvel Pazartesi seher vakti.

Doğum Yeri: Mekke

Vefat Yeri: Medine

Peygamberimizin Çocukluğu:

Peygamberimizin babası Hazreti Abdullah ticaret için Mekke'den ayrılmış ve dönüşte Medine yakınlarında bir köyde hastalanarak vefat etmişti. Bu nedenle Peygamberimiz yetim olarak dünyaya geldi.

O dönemde küçük çocukları daha sağlıklı yetişsinler diye sütanneye verirlerdi. Peygamberimizi de sütanneye vermek istediler. Fakat bu çocuk yetimdir, para alamayız diye düşünen kadınlar Efendimizi almadılar.

Halime merkebi yaşlı ve hasta olduğu için Mekke'ye geç gelmişti. Sütannelik yapabileceği tek çocuk Efendimiz kalmıştı. Peygamberimizin yüzüne baktı. O'nu sevdi ve hemen kabul etti. Köye dönerken bir mucize gerçekleşti. Halime'nin yaşlı merkebi birden iyileşti ve diğer hayvanları geçerek köye en önce ulaştı. Ayrıca Halime'nin yaşlı bir devesi vardı. Çok az süt veriyordu. Deve bol bol süt vermeye başladı. Hazreti Halime'nin köyündeki kuraklık da bitti. Yağmurlar yağmaya başladı. Böylece Peygamberimiz, Halime'ye bolluk ve bereket getirdi. Hazreti Halime anlaştıkları süre dolunca Peygamberimizi annesi Amine'ye teslim etti. Amine de Peygamberimizi babasının kabrine götürdü.

Peygamberimiz baba acısını bir kere daha hissetti. Mekke'ye dönerken Annesi, Ebva köyünde hastalandı ve burada vefat etti.

Peygamberimiz altı yaşındayken öksüz kaldı. Hizmetçileri Ümmü Eymen Peygamberimizi Mekke'ye

dedesi Abdulmuttalib'in yanına getirdi. Dedesi ise sekiz yaşındayken vefat etti. Vefat etmeden önce Ebu Talib'e Peygamberimizi koruması için vasiyette bulundu.

Peygamberimiz yirmi beş yaşına geldiğinde zengin bir kadın olan Hazreti Hatice'nin kervanını ticaret için Şam'a götürdü. İyi bir kâr elde etti. Döndüklerinde Hazreti Hatice'nin yardımcısı Peygamberimizin ahlâkından, zekasından, dürüstlüğünden bahsetti. Hazreti Hatice bunları duyunca Peygamberimizle evlenmek istedi. Peygamberimiz, Hazreti Hatice'yi amcasının oğlu Varaka Bin Nevfel'den istedi ve evlendiler.

Peygamberimize ilk vahiy Hira Mağarası'nda 610 yılı Ramazan ayının 27. gecesinde (Kadir Gecesi'nde) geldi.

Peygamber Efendimiz hicretten 1,5 yıl önce bir gece Burak adlı bir binekle Kabe'den Mescid-i Aksa'ya gitti. Biz buna gece yürüyüşü anlamında İsra diyoruz. Oradan da göğe yükseldi. Buna da yükselmek anlamında Miraç diyoruz. Peygamberimiz Yüce Allah ile görüştü. Namaz miraçta Müslümanlara farz kılındı.

Mekkeli müşrikler Peygamberimizi öldürmek istediler. Müşrikler Peygamberimizin evinin önünde beklediler. Yüce Allah durumu Peygamberimize bildirdi ve hicret etmesi için izin verdi.

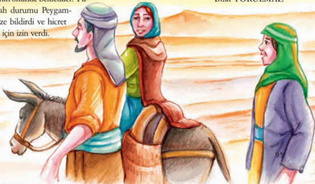
Peygamberimiz ve Hazreti Ebubekir, Sevr Mağarası'na girince bir örümcek girişe ağ ördü. Bir güvercin de yuva yaptı. Müşrikler mağaranın önüne geldiklerinde, "İçeride kimse olamaz. Birisi girse örümcek ağı yırtılırdı, güvercin de kaçardı." diye düşündüler. Müşrikler gidince Peygamberimiz ve Hazreti Ebubekir mağaradan ayrılıp Medine'ye doğru yol aldılar.

Medine'ye geldiklerinde Peygamberimizin devesi serbest bırakıldı. Devenin çöktüğü yere Mescid-i Nebevî inşa edilmeye başlandı. Mescidin yanına ev yapılana kadar Peygamberimiz Hazreti Ebu Eyyûb el Ensarî'ye misafir oldu.

Bedir, Uhud, Hendek savaşlarından sonra Mekkelilerle Hudeybiye Barış Anlaşması imzalandı. Anlaşmadan sonra birçok kabile İslâma girdi. 630 yılında Mekke savaş yapılmadan fethedildi. Putların tamamı kırıldı. Bilal-i Habeşî Kâbe'nin damına çıkarak ilk ezanı okudu.

Peygamberimiz 632 yılında Arafat Dağı'nda son hutbesini verdi. Peygamberimiz Medine'ye döndüğünde hastalığı arttı ve 12 Rebiülevvel pazartesi (8 Haziran) 632'de vefat etti.

Bilal YORULMAZ

SEVGİLİ PEYGAMBERİM

Geldi
Ve aydınlattı dünyayı
Gösterdi insanlığa
Işığı
İyiliği, güzelliği
Sevgili Peygamberim

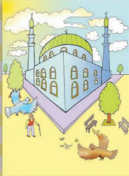
Emindi
Güvenilendi
Ne söylediyse bize
Rabb'inden gelendi
Rahmet deryasından inendi
Cenneti gezen
Cehennemi gören
Bize haber verendi
Sevgili Peygamberim

Asırlardır parlayan ışık
Gönülleri aydınlatan
Sevgi ve hoşgörü ile donatan
En güzel insan
Sevgili Peygamberim.

M. Cemil ERDEM

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

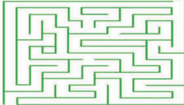

Gezginler Mescid-i Aksa'yı ziyaret etmek istiyorlar. Yardımcı olur musunuz?

ÖNCE KOMŞULAR

Bize, dalından yeni koparılmış bir tabak dolusu taze hurma ikram edilse, herhalde geri çevirmeyiz değil mi? Belki bu şekilde ikramları kabul etmekle, Peygamber Efendimizin sünnetine uymuş, O'nun yolunda yürümüş oluruz. Zira, Peygamberimiz, Allah rızası için kendisine takdim edilen hediyeleri geri çevirmezdi.

Bunu Peygamber Efendimizin hayatından şu ibretli hâdiseyle takip edebiliriz.

Hurmaların olgunlaşma mevsiminin yaklaştığı günlerdi. Bir gün Sevgili Peygamberimize bir tabak içinde taze hurma getirip ikram ettiler ve:

– Ey Allah'ın Resûlü, buyurun taze hurmalarımızdan alın, sizin için topladık, dediler. Allah Resûlü hayretle sordu:

– Hurmalar olgunlaştı mı ki?

– Hayır ya Resûlûllah, henüz hepsi olmadı. Fakat bizim hurmalarımızın bulunduğu bahçe, derenin içinde, daha sıcak bir yerde. Bunun için yılın ilk hurmaları bizim bahçede yetişir. Biz de ilk önce sizin tatmanızı istedik.

Sevgili Peygamberimiz, bu inceliklerinden dolayı memnuniyetini ifade etti. Fakat hurmalardan hiç almayıp, biraz ileride oyun oynayan çocukları işaret ederek:

– Bu hurmaları şuradaki çocuklara ikram edin. Benim yerime onlar yesinler. Komşularımın yemediğini yemem. Ne zaman ki komşularımız da hurma yemeye başlarsa, o zaman ben de gönül rahatlığıyla hurma yiyebilirim, buyurdular.

Peygamberimiz, bu güzel sözleriyle bir taraftan çocukları ne kadar çok sevdiğini, hatta onları kendi nefsine tercih ettiğini gösteriyordu. Diğer taraftan da komşularının tatmadığını tatmayacak kadar onlara değer verdiğini gösteriyordu. "Komşusu aç iken, kendisi tok yatan bizden değildir." diyen Resûlü Ekrem Efendimiz, bu sözünü en ince ayrıntısına kadar yaşıyordu.

İkramı Sonsuz Yüce Rabbimiz, bizleri o gül yüzlü Peygamberimizin güzel ahlâkından, aydınlık yolundan ayırmasın. Komşusu aç iken tok yatmaktan hepimizi korusun.

ESKİ ÇORAPLAR

Cenaze defnedilip mezarlıktan eve dönüldükten sonra komşularından birisi elinde bir mektupla çıkagelir.

ASAYI KEMİREN KURTÇUK

Hazreti Süleyman muhteşem bir saltanata sahipti. Allah ona daha önce kimseye vermediği bazı mucizeleri vermişti. Hayvanlara, rüzgâra, insanlara ve cinlere hükmedebiliyordu.

Hazreti Süleyman kendisine verilen bu harika gücü yine Allah yolunda kullanıyordu.

Bir gün büyük bir mescit yapmaya karar verdi. Bu iş için cinleri görevlendirdi. Hazırlıklar başladı. Temel atıldı.

Bu sırada ölüm meleği Azrail çıkageldi. Hazreti Süleyman'ın yanına yaklaştı ve ona:

– Allah seni hayatla ölüm arasında serbest bırakıyor, dedi. İstersen şimdi canını alayım ve O'nun huzuruna götüreyim. İstersen yaşamaya devam et. Ne dersin?

Hazreti Süleyman hemen cevap vermedi. Bir süre düşündü ve:

– Bunu vezirlerime bir danışayım, dedi.

Azrail gitti. Hazreti Süleyman vezirlerini çağırdı. Olanı biteni onlara anlattı ve:

– Ne dersiniz, diye sordu. Azrail'e ruhumu teslim edeyim mi yoksa bir süre daha yaşamak istediğimi mi söyleyeyim?

Vezirlerden genç olanı söz aldı:

– Hükümdarım! Allah size eşi görülmemiş bir saltanat verdi. Bu sayede O'nun ismini her yana yayma imkânı buldunuz. Fakat henüz yapacağınız işler bitmiş değildir. Ben derim ki, bir süre daha kalsanız dünyada.

Yaşı hayli ilerlemiş bir vezir araya girdi ve:

– Hükümdarım, dedi. Size bir soru sormak istiyorum. Acaba en çok sevdiğiniz şey nedir? Bunu bize söyler misiniz?

Hazreti Süleyman yaşlı vezire bakarak:

– Bu nasıl soru, dedi. Tabi ki en çok sevdiğim varlık Yüce Allah'tır!

Yaşlı vezir beklediği cevabı almış olmanın verdiği mutlulukla sözünü tamamladı:

– Şu an size en sevdiğiniz varlıktan bir davet gelmiş. O bu geçici dünyayı bı-

rakıp yanına gelmenizi arzu ediyor. Bana sorarsanız bu daveti hemen kabul ediniz.

Yaşlı vezirin sözleri Hazreti Süleyman'ın çok hoşuna gitti.

Aradan bir süre geçmişti ki Azrail yine geldi. Hazreti Süleyman bir an önce Allah'a kavuşmak istediğini söyledi. Ama cinler mescidi henüz bitirememişlerdi. Eğer kendisi vefat ederse cinler çalışmaz ve Allah'ın evi yarım kalırdı. Oysa bu mescit mutlaka tamamlanmalıydı. Bu da Hazreti Süleyman'ın cinlere nezaret etmesiyle mümkün olabilirdi. Bu düşüncesini Azrail'e söyledi.

Azrail ona şöyle dedi:

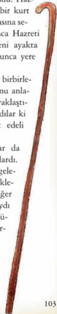
– Şimdi çalışan cinlerin görebileceği yerde dur. Asana dayan ve öylece bekle.

Ruhunu orada alacağım. Fakat bedenin yere düşmeyecek. Cinler seni öyle ayakta kendilerini izlediğini sanacaklar. Ve işlerini güzelce yapacaklar. Vefat ettiğini sen yere düşünceye kadar anlayamayacaklar.

Hazreti Süleyman denileni yaptı. Eline asasını aldı. Cinlerin görebileceği bir yerde durdu. Asasına dayanarak cinleri seyretmeye başladı. Azrail bu sırada yanına geldi ve ruhunu teslim aldı.

Cinler harıl harıl çalışıyorlardı. Yer yer gözlerini çevirip Hazreti Süleyman'a bakıyorlardı. Onun kendilerini izlediğini görünce daha bir gayretle işe sarılıyorlardı. Nihayet cami tamamlandı. Tam bu sırada tuhaf bir şey oldu. Hazreti Süleyman'ın asasını bir kurt kemirmiş ve onun kırılmasına sebep olmuştu. Asa kırılınca Hazreti Süleyman'ın cansız bedeni ayakta duramamıştı. Boylu boyunca yere yığılıvermişti.

Cinler şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar. Ne olduğunu anlayamamışlardı. Merakla yaklaştılar. Ancak o zaman anladılar ki Hazreti Süleyman vefat edeli çok olmuş.

Olayı duyan insanlar da hayretler içinde kalmışlardı. O gün herkes cinlerin gelecekten haber veremeyeceklerini anlamış oluyordu. Eğer öyle bir özellikleri olsaydı Hazreti Süleyman'ın öldüğünü daha ilk anda anlarlardı.

Merve AKDAĞ

Bilmeceler

Aşağıdaki bilmecelerin cevaplarını, resimlerden de yararlanarak bulup yazınız.

1

Allah der doğar,
Allah der batar.
Karanlıkları boğar,
Dünyaya ışık katar.

....

2

On ikinci kapının
Aralıktır kapısı
Aralıktan görünür
Kara kuşun gagası.

....

3

Ala bakar mora bakar
Oturmuş bakla satar. Baklanın okkası kaça dedim.
Çıldır çıldır yüzüme bakar.

....

4

Uzundur ip değil,
Isırır köpek değil.

....

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Peygamberimizle ilgili verilen bilgilerden hangisi yanlıştır?

   A. Annesinin adı: Âmine.
   B. Dedesinin adı: Abdullah
   C. Süt annesinin adı: Halime
   D. Amcasının adı: Ebu Talip

2. "Önce Komşular" adlı parçada bir gün Peygamberimize ne ikram ettiler?

   A. İncir, üzüm
   B. Hurma
   C. Ekmek
   D. Keçi eti

3. "Eski Çoraplar" adlı çizgi hikâyede babası oğluna ne vasiyet etti?

   A. Fakirlere yardım etmesini.
   B. Annesine iyi bakmasını.
   C. Çoraplarıyla gömülmeyi.
   D. İşini devam ettirmesini.

4. Peygamberimizin doğduğu dönemde küçük çocukları daha sağlıklı yetişsinler diye kime verirlerdi?

   A. sütanneye
   B. dadıya
   C. mektebe
   D. yengeye

5. Halime, Peygamberimizi köyüne götürürken eşekte nasıl bir değişiklik oldu?

   A. Yükü ağır olduğu için dayanamadı.
   B. Eşek en arkadan köye girdi.
   C. Bütün eşekleri geçerek öne geçti.
   D. Yolda hiç ot bulamadığı için hastalandı.

6. Peygamberimiz kaç yaşındayken annesi vefat etti?

   A. 5 yaşında
   B. 6 yaşında
   C. 7 yaşında
   D. 8 yaşında

7. Rüzgâra ve hayvanlara hükmedip, onlara iş yaptıran peygamber hangisidir?

   A. Hazreti Nuh
   B. Hazreti Musa
   C. Hazreti İbrahim
   D. Hazreti Süleyman

İSLAM'IN ŞARTLARI

8 Bölüm

KELİME-İ TEVHİT

Alkame dalgın dalgın camiye doğru ilerliyordu. Sokakta sanki sadece o vardı. Kendi kendine konuşuyor, sessizce dudaklarını kımıldatarak sanki içinde bir şeylerin kavgasını veriyordu. O'nun bu dalgınlığını Hazreti Bilal'ın ezan sesi dağıttı. Hazreti Bilal öyle güzel ezan okuyordu ki Alkame bin Haris her şeyi unutarak tüm sahabiler gibi bu kulak ziyafetine odaklandı.

Ezanın bitişiyle camiye girdi. Allah Resûlünü gördü. Yanına gittiyse de Peygamberimiz namaza durduğundan dolayı konuşamadı. O da namaza durdu. Huşuyla namazını kıldı.

Namazın bitişiyle sahabiler Allah Resûlünün etrafını sardılar. Haris, Peygamberimizle konuşmayı arzuluyordu. Çünkü Allah Resûlü'yle konuşup, O'nun engin bilgisinden yararlanmak istiyordu.

Birden Allah Resûlünün yalnız kaldığını gördü. Hemen kavminden yedi kişi ile birlikte Peygamberimize selam verdiler. Allah Resûlü onların selamına, en güzel şekilde karşılık verdi.

Haris ve kavmindeki arkadaşları sessiz kalmayı tercih ettiler. Çünkü Allah Resûlünü seyretmek ve dinlemek çok zevkliydi. Zaten sahabiler, O konuşmadan konuşmaz, yürümeden yürümez, yemeden yemez, içmeden içmezlerdi. Peygamberimiz, onların gözlerine baktı. Gözlerinin içinden kalplerini okudu. Sonra onları denercesine şu soruları sordu.

– Siz nesiniz?

– Mü'minleriz!

– Her sözün bir hakikati vardır, peki imanın hakikati nedir?

– On beş haslettir. Şöyle ki: Beşini sen bize ferman buyurdun, beşini elçilerin emretti, beş tanesi de câhiliyet döneminde edinip de şu âna kadar üzerinde bulunduğumuz ahlâkımızdır. Meğer ki, yâ Resûlûllah, sen bize onları yasaklayasın...

– Size emreylediğim o beş husus nedir?

– Bize, Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, hayır ve şerri ile kadere inanmamızı emrettin.

– Peki size, elçilerimin emrettiği o beş haslet nedir?

– Elçilerin bize, Allah'tan başka tapınmaya lâyık bir tanrı bulunmadığını, O'nun eşi olmadığını, senin O'nun kulu ve Resûlü olduğunu, beş vakit namaz kılmamızı, zekâtı ödememizi, ramazan ayı orucunu tutmamızı, gücümüz yettiğinde hacc etmemizi ferman ettiler.

– Câhiliyet döneminden kalma o beş ahlâkınız nelerdir?

– Bollukta şükür, belâlara karşı sabır, düşmanla karşılaştığımızda kazaya rıza, düşmanlarımızın başına inen musibetlere sevinmemek.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz:

– Fakih ve edip kimseler!.. Neredeyse bu hasletlerle peygamber olacaklar!.. Ne kadar üstün hasletler, diye iltifatta bulunarak onlara karşı gülümsedi, sonra şunları söyledi:

– Size beş haslet tavsiye edeceğim ki Allah böylece hayırlı hasletlerinizi mükemmelleştirsin: Yemeyeceğiniz şeyleri

toplamayın, içinde oturmayacağınız şeyi yapmayın, yarın elinizden çıkacak nesneler için yarışmayın, huzurunda toplanıp kendisine varacağınız Allah'tan korkun, neticede gidip ebediyyen kalacağınız yere rağbet edin!

Peygamberimizin, Haris ve arkadaşlarını önemseyip sohbet etmesi, onları çok rahatlattı. Allah Resûlüne selam vererek oradan uzaklaştılar

ŞEHADET

Sınırsız saadettir,
"Yaradan birdir" demek.
İnançsızlık afettir,
Kalbi ateşe vermek.

Şahadetle her insan,
Ebedi huzur bulur.
Kurtulur bütün cihan,
Kainatı kaplar nur.

Şahit olduk ki Allah,
Birdir eşi zıddı yok.
Muhammed Resûlûllah, (*)
Mucizeleri pek çok.

Son alarak dudaktan,
Şahadet yükselmeli.
Muştu gelmeli Hak'tan,
Kulun yüzü gülmeli.

* sallallahu aleyhi vesellem

Mehmet ERDOĞAN

İPİN HESABI

Vaktin birinde zengin mi zengin bir adam vardı. Yaş kemale erip de ahirete gitme zamanı yaklaşınca bir korkuya kapıldı.

Bir zaman sonra hastalanıp yatağa düştü. Çocuklarını çağırıp vasiyetini açıkladı. Öldüğü günün ilk gecesi kabirde sabaha kadar kendine eşlik edecek birini bulmalarını söyledi.

Çok geçmeden yaşlı adam vefat etti. Çocukları vasiyeti gerçekleştirmek için birini aradılar. Kime sorsalar "Cesaretiniz varsa siz girin" diye cevap veriyorlardı. Cesaret edip de bu vasiyeti kabul eden bir Allah'ın kulu çıkmadı. Çaresiz gömmeye karar verdiler. Hazırlıkların yapıldığı bir sırada kulaktan kulağa vasiyeti yerine getirecek birinin çıktığı haberi duyuldu. Çok geçmeden de elinde ipiyle bir hamal çıkageldi.

– Benim sadece bir ipim var. Kaybedecek hiçbir şeyim yok. Teklifinizi kabul ediyorum, dedi.

Çocuklar, babalarının vasiyetini yerine getirmenin huzuruyla adama teşekkür ettiler.

Nihayet beklenen an geldi. Zengin adamla birlikte hamalı da defnettiler.

Herkes evine dönünce yalnız kalan hamal, korkmaya başladı. Birazdan sorgu melekleri belirdi. Baktılar ki kabirde bir ölü, bir de canlı var. "Nasıl olsa bu ölü elimizde. Şu hamaldan başlayalım" dedile ve başladılar hamalı sorgulamaya:

– O ip kimin?

– ...

– Nereden aldın?

– ....

– Niçin aldın?

– ...

– Nerelerde kullandın?

– ...

Sabaha kadar bu şekilde sorgu sual devam etti. Sabah olunca vefat eden adamın çocukları hamalı çıkardılar:

– Kazandın, dediler. Babamızın servetinin yarısı senin.

– Aman, dedi hamal. İstemem kalsın. Ben sabaha kadar bir ipin hesabını veremedim. O kadar servetin hesabını nasıl veririm!

Saim AK

SEÇİLMİŞ GEZEGEN

Dünya, kendi ekseni çevresindeki dönüşünü daha uzun ya da daha kısa sürede tamamlasaydı ne olurdu dersiniz? Günler yine 24 saat olur muydu? Peki ya Dünya'mız, mevcut büyüklüğünde olmasaydı? Meselâ onun % 8'i nispetinde küçük olan Merkür, ya da kendisinden 318 kat daha büyük olan Jüpiter kadar olsaydı neler değişirdi?

Şüphesiz Dünya'mızın yaratılışındaki hiçbir şey sebepsiz olmadığı gibi büyüklüğü, gecesi, gündüzü veya uzay boşluğundaki konumu da rastgele değildir.

Eğer Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüş süresi şimdikinden farklı olsaydı, bu durumda belki geceler daha uzun olurdu. O zaman da yeryüzü daha fazla soğurdu. Uzun gündüzlerde ise fazlaca ısınırdı. Ekseni etrafında çok yavaş döndüğü için gecesi ile gündüzü arasındaki ısı farkı, 1000 dereceyi bulan Merkür'e benzerdi belki de Dünya'mız.

Gelelim farklı boyutlardaki bir Dünya'yı düşünmeye. Daha küçük bir Dünya, daha zayıf bir yerçekimine sahip olacağından atmosfer gazlarını kolaylıkla uzay boşluğuna kaçırırdı. Bu da hayâli bile çok kötü olan atmosfersiz bir Dünya demekti. Daha büyük bir Dünya'da ise yer çekimi artacağından, zehirli gazlar bile atmosferde kalacaktı. O zaman nefes almak bile imkânsızlaşacaktı.

Ya atmosfer olmasaydı? Dünya'mız da atmosfersiz olan Ay gibi gündüzleri 120 dereceye ulaşan kavurucu sıcaklar, geceleri de sıfırın altında 150 dereceye kadar düşen dondurucu soğuklar mı yaşardı acaba? Atmosfer olmayınca, karbondioksit ve su buharı da olmazdı. Gündüzleri Güneş'ten gelen ışınların bir kısmını tutan ve uzay boşluğuna geri bırakmayan bu gazların olmaması, onların görevlerinin yapılamaması anlamına gelecekti. Yani o zaman Dünya'mız, gün-

düz Güneş ışınlarından korunamayacak, gece ise gündüz sıcaklığı saklanamayacaktı.

Şimdi de Güneş'in Dünya'mıza daha yakın ya da çok daha uzak olduğunu düşünelim. Eğer Güneş enerjisi Dünya'mıza şimdikinden %10 bile daha az gelseydi, yeryüzü metrelerce kalınlıkta buzullarla kaplanırdı. Enerjideki az bir artışla ise bütün canlılar kavrularak ölürdü.

Peki Dünya'mız, dönme ekseniyle 23° 27' derecelik açı yapmasaydı ne olurdu? Mevsimler bu eğim sayesinde oluştuğuna göre, açıdaki herhangi bir farklılık, mevsimler arasında aşırı sıcaklık farkları oluştururdu. Bu da yeryüzünde dayanılmaz sıcaklıktaki yazların ve aşırı soğuk kışların yaşanması demekti.

Oysaki Dünya'mız ne Mars gibi soğuktan donuyor, ne de Venüs gibi sıcaktan kavruluyor. Yakın komşusu Ay bile göktaşı yağmurlarına ve zararlı ışınlara maruz kalırken Dünya'mız, ılıman ve hoş bir iklime sahip ve içerisinde eksikliğini hissettiğimiz hiçbir şey yok. Çok hassas dengeler üzerine kurulmuş bir düzen var ve bu düzen içinde her varlık görevini eksiksiz yapıyor. Dünya durmadan dönüyor. Güneş, her gün doğuyor. Toprak, hep ayağımızın altında. Belki de ne kadar önemli olduğunu ancak olmadığında anlayabileceğimiz hava, bizi hiç yalnız bırakmıyor. Hiçbir aksaklık neden mi yaşanmıyor? Çünkü Dünya'mız, her hâliyle özel konumunu ve seçilmişliğini hissettiren sıcacık ve capcanlı bir yuva.

Aslı KAPLAN

Peygamberimizin Daveti

Medine bir ticaret şehriydi. Bu şehre gelen insanlar ticaretin yanında çeşitli putlara da tapardı. Çünkü buradaki putlar çok çeşitliydi. Kimisi ağaçtan, taştan, kimisi de hamurdan, şekerlemeden yapılmıştı. İnsanlar, bu putlara bakıp tuhaf tuhaf hareketler yaparlardı. İşin ilginç yanı hamurdan ve şekerlemeden yapılan putları da yerlerdi.

Amr bin Abes insanların bu haline çok acırdı. "İnsan nasıl olur da, yardım istediği bir putu yiyebilir?" diye hep düşünürdü. Cahiliyet döneminde insanların sapıklık üzerinde olduklarını görür, putlara inanmazdı.

Amr sanki bir müjde bekler gibi gözlerini uzaklara diker ve kainatın gerçek sahibini düşünürdü. O, öyle bir yaratıcıydı ki, dünyayı, yıldızları, güneşi yaratmıştı. O, bu kadar aciz olup yenemezdi. Amr düşüncelere dalıyor, ama O yaratıcının adını koyamıyordu.

Günlerden bir gün Mekke'den gelen insanlar aralarında konuşurken Amr kulak misafiri oldu. "Mekke de Kureyş oğullarından bir kişi, Allah'ın bir olduğunu ve kendisinin de Allah'ın peygamberi olduğunu söylüyor." diyorlardı. Duydukları yıllarca özlemini çektiği Kinatın Efendisinin müjdesiydi.

Amr hemen hazırlık yapıp, bineğine bindi. Kısa bir yolculuktan sonra Mekke'ye geldi. Allah Resûlü saklanmış, kavmi de kendisine düşman kesilmişti. Bu duruma çok üzüldü. Koşarak Allah Resûlü'nün yanına gitti.

– Sen nesin, diye sordu.

– Allah'ın Nebîsi'yim, buyurdu.

– Nebi nedir?

– Allah'ın elçisi.

– Seni Allah mı gönderdi?

– Evet.

– Ne ile gönderdi?

– Yakınların ziyaret edilmesi, kanların akıtılmaması, yollarda emniyetin sağlanması, putların kırılması, bir olan Allah'a ibâdet edilip kendisine hiçbir şeyin eş koşulmaması emirleri ile gönderdi.

– Bu dâvada yanında kimler var?

– Bir hür, bir de köle.

– Ben de sana tâbi olacağım. Allah'ın seninle gönderdiği şeyler ne güzel! Sana inandım, seni doğruladım. Yanında mı kalayım, yoksa ne buyurursun, dedi.

– Bugün buna dayanamazsın. Ailenin yanına dön, ortaya çıktığımı duyunca bana katıl, buyurdu.

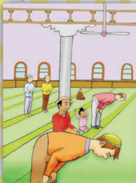
Amr de Müslüman olarak ailesine döndü.

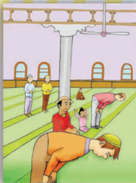
Burhan GÜNEŞ

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

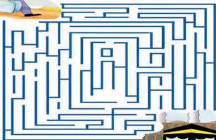

Erdal hacca gitmek istiyor. Yardımcı olur musunuz?

GÜLELİM

BİLİM ADAMI

Ünlü bir bilim adamı özel otomobiliyle konferans vermeye giderken, uzun yıllardır onunla çalışan şoförü sıkılarak birteklifte bulunmuş:

– Sizin konferanslarınızı dinleye dinleye virgülüne kadar ezberledim efendim, demiş.

– Ne olur izin verin bu konferansı da sizin yerinize ben vereyim.

Bilim adamı, teklifi kabul etmiş. Şoför arka koltuğa geçmiş.

Bilim adamı şoförün şapkasını giyip öne oturmuş.

Konferansın verileceği salona varmışlar.

Şoför kürsüye çıkmış, hiç teklemeden çok güzel bir konuşma yapmış. Ve sormuş:

– Sorusu olan var mı?

Ülkenin ciddi bilim adamlarından biri "Var." demiş ve oldukça zor bir soru sormuş.

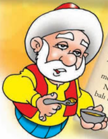
Şoför hiç tereddüt etmeden:

– Çok kolay bir soru bu, demiş, şoförüm bile bilir. Gidip çağırayım, sizin sorunuzu o cevaplasın.

TAM ADAMINA GELMİŞ

– Ayağınızdaki nasırı tedavi ettirmek için bana gelmekte isabet buyurmuşsunuz beyefendi. İnanın bana, hiçbir doktor nasır konusunu benden daha iyi bilemez. Nasır denen şeyi tam yirmi yıldır çekiyorum!...

ALLAH BİLİYOR

Nasreddin Hoca, bir cimri tanıdığının evine gittiğinde, tanıdığı ona bayat ekmek ile bir tabak bal ikram etmiş.

Nasreddin Hoca'nın dişi bayat ekmeği kesmeyince sinirinden balı kaşıkla yemeye başlamış. Ev sahibinin gözü yerinden oynamış:

– Aman efendim, bal ekmekle yenmez ise, insanın içini sıyırır, demiş.

Nasreddin Hoca hiç ses çıkarmadan balı bitirmiş ve:

– Kimin içinin sıyrıldığını Allah biliyor, demiş.

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. "Kelime-i Tevhit" parçasında dalgın dalgın camiye doğru kim gidiyordu?
   A. Bilal
   B. Akbar
   C. Adil
   D. Alkame

2. Aşağıdakilerden hangisi İslâmın şartlarından değildir?
   A. Peygamberlere inanmak
   B. Namaz kılmak
   C. Hacca gitmek
   D. Oruç tutmak

3. "İpin Hesabı" adlı parçada zengin adam çocuklarına ne vasiyet etmiş?
   A. Fakir öğrencilere yardım etmelerini istemiş.
   B. Kabire konulduğunda sabaha kadar yanında kalacak birini istemiş.
   C. Geride bıraktığı malları paylaşmalarını istemiş.
   D. Ölürken çoraplarıyla birlikte gömülmeyi vasiyet etmiş

4. Hamal serveti almadan oradan niçin kaçmış?
   A. Mezarda çok korktuğu için.
   B. Aklını yitirdiği için.
   C. İşine geç kaldığı için.
   D. O kadar servetin hesabını veremeyeceği için.

5. Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüş süresi şimdikinden farklı olsaydı sonuçta neler olurdu?
   A. Ormanlık alanlar daha da artardı.
   B. Yerçekimi kuvveti azalırdı.
   C. Dünyamızın bir yüzünde hep gece olurdu.
   D. Yeryüzü daha fazla soğurdu.

6. Daha küçük bir Dünya olsaydı neler olurdu?
   A. Herhangi bir değişiklik olmazdı.
   B. Atmosfer gazlar uzay boşluğuna kaçardı.
   C. Uçaklar havada uçamazdı.
   D. Gökyüzünün rengi değişirdi.

7. "Peygamberimizin Daveti" adlı yazıda Amr bin Abes bir gün Mekke'den gelen insanlardan bir haber işitti. Bu haber neydi?
   A. Yüz kadar atlının kervanı koruduğunu haber aldı.
   B. Yakında panayır kurulacağını haber aldı.
   C. Yol boyunca vahalarda suyun kalmadığını haber aldı.
   D. Bir peygamberin çıktığını haber aldı.

NAMAZ

9 Bölüm

EN GÜZEL İBADET

Namaz dua, niyaz, yakarış gibi anlamlara gelir. Rabbimize sevgi ve saygımızı göstermemize yardımcı olan ibadetlerden biridir. Namaz akıllı ve ergenlik çağına gelmiş her Müslümana farzdır. Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'in birçok âyetinde namaz kılmamızı emretmiştir.

NAMAZA HAZIRLIĞIN ŞARTLARI

Niyet: Hangi namaz kılınacağını belirtmektir.

Vakit: Kılınacak namazın zamanının gelmiş olmasıdır.

Setr-i Avret: Namazda iken örtülmesi gereken yerleri örtmektir.

Hadesten Taharet: Namaz için abdest almaktır.

İstikbâl-i Kıble: Kıbleye (Kâbe'ye) yönelmektir.

Necasetten Taharet: Namaz kılınacak yerin ve giysilerimizin temiz olmasıdır.

NAMAZIN KILINIŞ ŞARTLARI

Kıraat: Namazda bütün rekâtlarda bir miktar Kur'ân-ı Kerim'in okunmasıdır.

Rükû: Secdeye varmadan önce elleri dizlere koyarak yere paralel bir şekilde eğilmektir.

İftitah (Başlama) Tekbiri: Namaza Allahu Ekber diyerek başlamaktır.

Secde: Rükûdan sonra dizleri, alnı ve burnu yere koymaktır.

Kade-i Âhire: Namazın sonunda "Ettehiyyatü" duasını okuyacak kadar oturmaktır.

Kıyam: Namazda ayakta durmaktır.

NAMAZI BOZAN DURUMLAR

Namazda iken abdestin bozulması.
Namazın şartlarından birini terk etmek.
Namazda iken konuşmak ve gülmek.
Namazda bir şey yiyip içmek.

NAMAZ TÜRLERİ

1. FARZ NAMAZLAR

a. Beş Vakit Namaz: Yüce rabbimiz günde beş vakit namazı bize farz kılmıştır. Bunlar sabah, öğle, ikindi, akşam ve yatsı namazlarıdır.

b. Cuma Namazı: toplam 10 rekattır. Sırasıyla 4 rekat sünnet, 2 rekat farz, 4 rekat son sünnet kılınır.

c. Cenaze Namazı: Duadır. Rükû ve secdesi yoktur. Kıyamda her Allahu Ekber deyişte sırasıyla Sübhaneke, Salli-Barik, Cenaze duası okunur.

2. VACİP NAMAZLAR

a. Vitr Namazı: yatsı namazından sonra kılınır. 3 rekattır. Kılınışı akşam namazının farzı ile aynıdır. Yalnız üçüncü rekatta tekbir getirilerek eller tekrar bağlanır ve kunut duaları okunur. Daha sonra rükûya gidilir.

b. Bayram Namazları: ramazan ve kurban bayramlarının ilk günü kılınır. İki rekattır.

3. SÜNNET NAMAZLAR

a. Beş Vakit Namazın Sünnetleri: Beş vakit namazdaki ilk ve son sünnetler sünnet namazlarıdır.

b. Teravih Namazı: ramazan ayı içerisinde yatsı namazı ile vitr namazı arasında kılınır. 20 rekattır.

4. NAFİLE NAMAZLAR

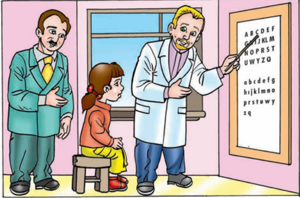
Farz ve vacip namazların dışında sevap kazanmak için kıldığımız namazlardır.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

GÖZ EGZERSİZİ

Benim adım Nermin. Babamın işinden dolayı yurt dışına taşınmıştık. İlk birkaç yıl benim için çok zor olmuştu ama; babamın da desteğiyle o zorlukların üstesinden gelmeyi başarmıştım. Şu an dördüncü sınıfa geçtim ve yeni dostlar, arkadaşlar edindim. Dillerini öğrendiğim için iletişim kurmak benim için çok zor olmuyor artık. Her şey iyiydi iyi olmasına da bir problemim vardı. O da tahtadaki yazıları arkadaşlarımdan geç yazmak.

Bir gün babam okula geldi beni bir yere götüreceğini söyledi. Tahmin ettiğim gibi göz doktoruna gidiyorduk.

Hastahaneye gelmiştik. Bir müddet salonda bekledikten sonra muayenehaneye girdik. Güler yüzlü genç biri karşıladı bizi. Şikayetimizi sorduktan sonra bir dizi muayeneden geçirdi beni. Uzun süren işlemlerden sonra birtakım ilaçlar yazdı. Göz egzersizi yapmam gerektiğini söyledi. Babam:

– Göz egzersizi de ne demek, diye sorunca doktor tebessüm ederek:

– Hemen yanımızdaki bir eşyaya baktıktan sonra uzaktaki bir yere bakmaktır. İnsanların en çok ihmal ettikleri konu da bu. Çünkü normal yaşamımızda bu bakış açısıyla pek karşılaşmayız.

Babam araya girerek:

– Biz söylediklerinizi her gün onlarca kez yaparız doktor bey, dedi.

Doktor şaşkınlıkla sordu:

– Nasıl?

– Namazla.

– Namaz ne demek?

Babam, yapılan iyiliklere karşı nasıl teşekkür ediliyor, iyiliği yapana karşı saygı duyuluyorsa; namazın da bir saygı, Allah'ın verdiklerine karşılık bir teşekkür olduğunu söyledi. Hatta doktorun ricasıyla abdest aldı ve masasının üzerinde nasıl namaz kılındığını gösterdi. Doktor, babamın her eğilip kalkmasında:

– Evet, evet! Bu mükemmel bir şey diyordu.

Babamın ve annemin her gün yaptığı, benim için biraz da sıradan bir şey olan namaz karşısında doktorun verdiği tepkiye şaşırmıştım.

– Doktor amca, mükemmel olan ne, diye sordum.

Hiçbir şey söylemedi. Sabırla babamın namazı bitirmesini bekledikten sonra:

– Haydi gidiyoruz, dedi.

Babam:

– Nereye, diye sordu.

– Bir şey sormayın. Sadece beni takip edin, dedi ve yürümeye başladı.

Biz de arkasından yürüdük. İyice meraklanmıştık. Bir kat yukarı, hastahane girişine çıktık. Panodaki resimlerin önüne gelince durdu ve resimleri incelememizi istedi. Heyecanından yerinde duramıyordu. Biz resimleri inceledikçe o yüzümüze bakıyor vereceğimiz tepkiyi bekliyordu. İçimden, "Kimi ayakta, kimi eğilmiş, kimi oturmuş insan resimleriyle bize ne anlamaya çalışıyor bu adam" diye geçirirken babamın şaşkınlık dolu yüz ifadesini görebiliyordum. Onların görüp de benim göremediğim şey neydi? Daha dikkatli bakmaya başladım. Resimlerin tamamının namaz hareketleri olduğunu fark ettim. Gözüm resimlerin üstündeki yazıya kaydı. "Sağlıklı olabilmek için günlük yapılması gereken hareketler." yazıyordu.

Kendimi tutamayarak doktora koştum ve:

– Siz de mi namaz kılıyorsunuz, dedim.

Doktorun babama namazın ne demek olduğunu sorduğu aklıma gelince sustum ve başımı öne eğdim. Doktor yanıma gelerek başımı okşadı.

– Şimdi anladın mı mükemmel olan şeyin ne olduğunu, dedi.

Tam olarak ne dediğini anlamasam da – Evet, dedim. Anladım.

Babama döndü ve:

– Vaktiniz varsa sizinle biraz konuşmak isterim, dedi.

Babam vaktinin olduğunu söyleyince hep birlikte lobideki boş koltuklara oturduk.

Doktor, heyecanla:

– Kaç yıldır üzerinde çalıştığımız bir konuydu bu, dedi ve devam etti.

– İnsanın sağlıklı olabilmesi için bütün organlarının egzersiz yapması gerekiyor. Bu çok önemli bir konu. Bir grup doktor arkadaşımla düşündük taşındık. Bu resemdeki hareketler yapılırsa bütün vücudumuza spor yaptırmış oluruz. Böylece sağlıklı kalırız. Siz adına namaz dediğiniz hareketlerle bunun tamamını bir anda yapıyorsunuz. Bu mükemmel bir şey. Hem de adına abdest dediğiniz çok beğendiğim ve biraz önceki resimlere eklemeyi düşündüğüm temizlik anlayışıyla. Sizden isteğim, vaktiniz olursa bu konu hakkında sizinle daha uzun görüşebilmek.

Babam, birkaç gün sonra mutlaka ziyaretine geleceğini söyleyerek telefon numarasını verdi. Vedalaşarak ayrıldık. O gün benim için sıradan bir şey olan namazın, aslında ne kadar da önemli bir ibadet olduğunu, Yüce Allah'ın kendisine teşekkürümüzde bile bizi düşündüğünü anladım. Öyleyse bizi bizden daha fazla düşünen birine teşekkürün de hakkı verilmeli, namazlar daha dikkatli ve özenle kılınmalıydı.

– Söz babacığım, dedim. Bir tek namazımı bile kaçırmayacağım.

Babam tebessüm ederek yüzüme baktı. Eliyle başımı okşayarak:

– Senden de bu beklenir, dedi.

Zekeriye ULAŞLI

BEN NAMAZA DURUNCA

Ben namaza durunca,
Melekler hep gelirmiş;
Etrafımda bekleşir,
Bana imrenirlermiş.

Ben namaza durunca,
Tomurcuklar çatlarmış;
"Bir çocuk secde etti."
Diye çiçek açarlarmış.

Ben namaza durunca,
Seccadem sevinirmiş
Peygamberim işitir,
Bana dua edermiş.

Ben namaza durunca,
Şeytan hırstan ağlarmış;
Allah'ım razı olur,
Cennetini açarmış.

Necla GÜNAY

NAMAZ

Peygamber Efendimiz ve Selman bir ağacın altında dinleniyorlardı. Peygamberimiz ağaçtan kuru bir dal alıp salladı. Dalın yaprakları döküldü. Sonra:

– Selman, niçin böyle yaptığımı bana sormayacak mısın, diye buyurdu.

– Niçin yapıyorsun, diye sordu.

Peygamberimiz:

– Bir Müslüman güzelce abdest alarak beş vakit namazı kılarsa şu yapraklar döküldüğü gibi onun da hataları dökülür, buyurdu ve şu âyetleri okudu: "Gündüzün iki tarafında, gecenin de yakın saatlerinde dosdoğru namaz kıl. Çünkü güzellikler kötülükleri giderir. Bu, iyi düşünenlere bir öğüttür." (Hûd Sûresi, 114. âyet)

NASIL TANIYACAKSIN?

Sahabilerden biri Peygamberimize:

– Ey Allah'ın Resûlü! Ümmetinden görmediğin kimseleri kıyamet günü nasıl tanıyacaksın, diye sordu.

Peygamberimiz şu cevabı verdi:

– Ümmetim, abdest almalarından dolayı alınlarında nur, kollarında nur, ayaklarında nur taşıyacaklar. Onları abdest uzuvlarındaki bu nurlarla tanıyacağım.

Balık Tutan Çocuk

Çizen: Ahmet KESGİN

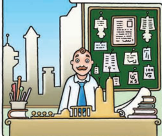

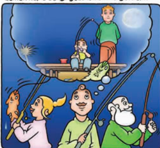

çocuk haklıydı.. bir daha o kadar büyük balık tutamadı..

fakat, değerler konusunda bir ikilem yaşadığı zaman hep o balığı gözünün önüne getirdi...

babasından öğrendiği gibi; değerler doğru ile yanlışın ne olduğu konusunda çok basit bir konudur.. güç olan yanlızca değerlerin uygulanabilmesidir.. birileri görmediği zamanda doğru olanı yapabili yor muyuz?...

HAPİSHANEDE KILINAN NAMAZ

Gece, Horasan'ın üzerini simsiyah bir örtü gibi kaplamıştı. Pencerelerden dışarı sızan gaz lambalarının kör ışıkları birer birer sönmüş, sokak aralarında, elinde lambayla yürümeye çalışan üç beş kişiden başka kimse kalmamıştı. Demirci Mehmet Usta da bunlardan biriydi. Nişapur'dan gelmiş akraba ziyaretinden dönüyordu. Birden birileri bağırmaya başladı.

– Tutun, kaçırmayın!

– ...

– Birini yakaladım!

– ...

– Aman sıkı tutun!

Mehmet Usta daha ne olduğunu anlamadan kendini jandarmaların arasında buldu.

– Durun! Bir yanlışlık var, ben suçsuzum, dediyse de yanındaki üç beş kişiyle valinin huzuruna çıkardılar. Mehmet Usta, yine "Ben hırsız değilim!" diyecek oldu. Ağzını açmasına fırsat vermeyen vali:

– Tutuklayın, dedi.

Hepsini bir hücreye tıktılar. Bir suçu olmayan Mehmet Efendi hâlini Rabbine arz etmek için önce güzel bir abdest aldı. Ardından uzun uzun namaz kıldı. Sonra ellerini açıp dua etti.

– Ya Rabbi! Bir suçum olmadığını ancak sen biliyorsun. Beni bu zindandan ancak sen kurtarırsın! Ne olur beni buradan kurtar, dedi.

...

Vali, o gece rüyasında dört kuvvetli kimsenin tahtını ters çevirdiğini gördü. Korkuyla uyandı. Hemen kalkıp iki rekât namaz kıldı. Tekrar uyudu. Aynı rüyayı bir daha gördü. Yine endişe içinde uyandı. Bu sefer yatmadı. "Bunda bir iş var. Galiba suçsuzun birinin ahı tutuyor." dedi. Hemen hapishane müdürünü çağırtıp sordu:

– Müdür bey, bu gece hapishanede suçsuz birisi mi var?

Müdür:

– Bunu bilmem efendim. Yalnız biri var ki sürekli namaz kılıyor, çok dua ediyor, gözyaşları döküyor, dedi.

Vali, müdürden o adamı huzuruna getirmesini istedi. Çok geçmeden huzura gelen Mehmet Efendi, suçsuzluğun verdiği masumiyetle:

– Buyurun, beni istemişsiniz.

Vali, sordu soruşturdu suçsuz olduğunu anlayınca:

– Hakkınızı helâl edin. Şu bin gümüş hediyemi kabul eder, herhangi bir arzunuz olunca da bana gelirseniz sevinirim, dedi.

Mehmet Efendi:

– Hakkım helâl olsun. Verdiğiniz hediye için de sağ olun. Sizden bir şey istemeye gelince bu mümkün değil, dedi.

Vali, şaşkın bir şekilde:

– Neden, diye sordu.

Mehmet Efendi, önemli bir sır vermenin titizliği içinde:

– Çünkü dedi. Benim gibi bir fakir için, senin gibi bir valinin tahtını birkaç defa tersine çevirten sahibimden değil de, senden istemek bana yakışmaz...

Saim AK

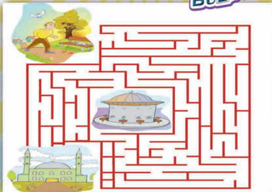
İki resim arasındaki dokuz farkı bulunuz.

Özgür şadırvanda abdest aldıktan namaz kılmak istiyor.
Yolu bulmasına yardımcı olur musunuz?

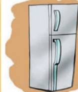
Bilmeceler

Aşağıdaki bilmecelerin cevaplarını, resimlerden de yararlanarak bulup yazınız.

1

Taştandır demirdendir,
Yediği hamurdandır,
Bütün dünyayı doyurur, Kendi
doymaz nedendir?

....

2

Emme basma tulumba,
Hep çalışır vücutta.
Kan pompalar durmadan.

....

3

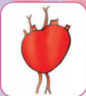
Her tarafı ak duvar,
Ayazı var, karı var.

....

4

Şahadet parmağı
gibi göğe yükselir,
Her gün beş vakit
Allahu ekber denir.

....

NİNOVA HALKIYLA

Tam otuz üç yıldır Ninova halkına Allah'ı anlatmaya çalışıyordu Hazreti Yunus. Ninovalılar Allah'a ibadet etmek yerine elleriyle yaptıkları putlara tapıyorlardı.

Hazreti Yunus yıllardır sabırla insanları Allah'a kulluk yapmaya çağırıyordu. Sadece iki kişi kendisine inanmıştı. Diğerleri inanmadıkları gibi Yunus Peygamberle alay ettiler. Yunus Aleyhisselâm halkının bu duyarsızlığı karşısında dağda bir mağaraya çıktı. Allah'a dua etti.

– Ey Allah'ım yıllardır Ninova halkına Seni anlatıyorum, ama onlar beni dinlemiyor. Bana yardım et.

Bu duadan sonra Allah'tan vahiy geldi;

– Ey Yunus git Ninova halkını bir daha doğru yola çağır ve de ki; "Eğer inanmazsanız kırk gün sonra büyük bir azaba uğrayacaksınız. Azabın işareti ise yüzünüzün kararmasıdır."

Hazreti Yunus halkına tekrar döndü.

– Ey halkım, dedi. Allah'ı inkâr etmeye devam ederseniz biliniz ki kırk gün sonra başınıza büyük bir ceza gelecek. Bunun işareti ise azaptan önce yüzlerinizin kararmasıdır.

Ninovalılar her zaman olduğu gibi yine ona inanmadılar. Azaptan üç gün önce yüzlerinin renginin değiştiğini gördüklerinde ise Hazreti Yunus'un doğruyu dediğini anladılar. İçlerinden birileri:

– Zaten O bize hiçbir zaman yalan söylememişti, dedi.

Bütün Ninova halkının aklı başına gelmişti. O'na inanmadıkları için çoktan bin pişmandılar. Yunus Aleyhisselâmı aramaya koyuldular. Fakat hiçbir yerde bulamadılar. Yunus Aleyhisselâm azabın işaretlerini de görünce Allah'a karşı gelen bu halkı bırakarak gitmeye karar vermişti. Azabın gelmesi için daha üç gün vardı.

Ninovalılar artık Allah'a inanıyorlardı. Çoluk çocuk genç yaşlı bütün halk toplandılar. Ellerini açıp dua ettiler;

– Ey Yunus'un Rabbi! Sana ve Yunus'a inanıyoruz. Şüphesiz ülkemizin üzerinde duran şu azap bulutlarını ancak Sen giderirsin. Bizi affet, bağışla. Sen affetmeyi seversin. Sevmeseydin Yunus'u bize gönderir miydin?

Ninova halkı yüksek bir tepede ellerini açmış Allah'a dua ediyordu. Hazreti Yunus da karanlıklar içinde bulunuyordu. Azabın geleceğini düşünerek Ninova halkını terk

ettikten sonra bir gemiye binerek uzaklaşmak istemişti. Gemi güzel bir havada yol alırken birden her şey değişti. Hava karardı. Dalgalar arttı ve rüzgâr hızlandı. Kısa bir süre sonra sanki kıyamet kopuyor gibiydi. Ömrünün çoğu deniz yolculuğunda geçen kaptan şaşkın bir şekilde:

– Hayatımda böyle bir şeyi ilk defa görüyorum. Gemi bu fırtınaya daha fazla dayanamaz. Böyle giderse batarız, dedi.

İçlerinden birisi,

– Bence içimizde bir suçlu var ve Allah onu cezalandırmak istiyor.

– Peki ne yapabiliriz?

– Kurtulmamızın tek çaresi var?

– Nedir o hadi çabuk söyle de kurtulalım.

– Allah'ın istediği kişiyi gemiden atmamız gerek.

Suçlunun bulunması için kura çekilmesine karar verildi. Çekilen kurada Hazreti Yunus'un adı çıkınca içlerinden biri:

– Hayır, olamaz, dedi. Yunus'u hepimiz iyi tanırız. O suçlu olamaz.

Bir daha kura çekildi. Yine Hazreti Yunus'un adı çıktı. Üçüncü defa çekilen kurada da Yunus Aleyhisselâm çıkınca daha onlar bir şey söylemeden, Hazreti Yunus:

– Allah'ın gemiden atılmasını istediği kişi benim, dedi ve kendini okyanusun derin sularına bıraktı.

Hazreti Yunus karnında bulunduğu balığın içinde Allah'a karşı nasıl bir hata ettiğini düşündü.

Gecenin karanlığında, denizin ortasında ve bir de balığın karnında bulunuyordu. Kendisini bu üç karanlıktan kurtaracak tek güç vardı. Geceye, denize ve balığa hâkim olan güç. Bunun bilincinde olarak Allah'a ellerini açtı,

– Allah'ım senden başka ilah yoktur. Sen yerlerin, göklerin ve içindekilerin tek sahibisin. Bu davranışımla kendime zarar verdim. Beni affet.

Allah, Ninova halkıyla beraber Hazreti Yunus'un da duasını kabul etti. Ninova halkı işaretleri görünen azaptan kurtuldu. Yunus Aleyhisselâm da balık tarafından karaya çıkarıldı. Allah O'nu balığın, denizin ve gecenin şerrinden korumuştu.

Hazreti Yunus kendine gelir gelmez Ninova halkının yanına gitti. Vardığında insanların putlara tapmayı bırakmış olduklarını gördü. Artık hepsi de tek olan Allah'a inanıyorlardı. Yunus Aleyhisselâmı sevinç içinde karşıladılar. Yıllar sonra da olsa Allah'ın tertemiz ve günahsız elçisinin gösterdiği doğru yolu bulmuş oldular.

Ahmet AKBAŞ

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Akıllı ve ergenlik çağına gelmiş her Müslümana günde beş kez farz olan ibadet hangisidir?

   A. Oruç
   B. Hac
   C. Namaz
   D. Zekat

2. Aşağıdakilerden hangisi namaza hazırlığın şartlarındandır?

   A. Vakit
   B. Kıraat
   C. Tekbir
   D. Kıyam

3. Peygamberimiz ümmetini kıyamet günü nasıl tanıyacak?

   A. Abdest uzuvlarındaki parlaklıkla.
   B. Giyindikleri elbiselerden.
   C. Ellerindeki bayraklardan.
   D. Başlarındaki örtülerden.

4. Göz egzersizi nedir?

   A. Gözlerimizi kapatıp düşünmektir.
   B. Göz kapaklarını dinlendirmektir.
   C. Farklı uzaklıkları görmeye çalışmaktır.
   D. Tahtadaki yazıları okumaktır.

5. "Ninova Halkıyla" adlı parçada gemiden kimi attılar?

   A. Gemi kaptanını.
   B. Hırsızlık yapan tayfayı.
   C. Yunus Aleyhisselâmı.
   D. Kaçak binen yolcuyu.

6. "Hapishanede Kılınan Namaz" parçasında Demirci Mehmet usta hapishaneden nasıl kurtuldu?

   A. Namaz kılıp dua ettiği için.
   B. Hapishane müdürü akrabası olduğu için.
   C. Pencereden atlayıp kurtuldu.
   D. Valiye bir mektup yazarak suçsuz olduğunu anlattı.

7. Bir ağacın yapraklarının dökülmesi gibi insanın hataları dökülür. Ne yaparsak bu hatalarımızdan kurtuluruz?

   A. Yemekten önce elimizi yıkarsak.
   B.Günde beş vakit abdest alıp namaz kılarsak.
   C. Ünde üç öğün yemek yersek.
   D.Haftada en az bir defa banyo yaparsak.

ORUÇ

10 Bölüm

ORUÇ VE RAMAZAN

Oruç Allahın rızasını kazanmak için tan yerinin ağarmasından güneş batıncaya kadar yeme içmeyi bırakmaktır. Oruç ergenlik çağına gelmiş ve sağlıklı Müslümanlara farzdır. Hastalığından dolayı oruç tutamayanlar iyileştiklerinde tutarlar. Buna kaza orucu denir. Eğer hastalıkları sürekliyse fidye verirler. Fidye bir yoksulun bir günlük yiyecek ihtiyacını karşılamaktır.

Oruç Çeşitleri:

Farz Oruç: Ramazan ayında tutulan oruç farzdır.

Vacip Oruç: Adak oruç vaciptir. Bir kişi oruç tutmayı adamışsa oruç tutmak ona vacip olur.

Nafile Oruç: Farz ve vacip oruçlar dışında kalan oruçlardır.

Ramazanla İlgili Kelimeler

Sahur: Tan yerinin ağarmasından bir süre önce kalkar ve yemek yeriz. Bu vakte sahur, bu yemeğe de sahur yemeği denir. Oruç tutmak için sahura kalkmak şart değildir. Fakat sevgili Peygamberimiz sahura kalkmamızı tavsiye etmiştir.

Sahur yemeğinden sonra şu şekilde oruca niyet edilir: "Niyet ettim Allah rızası için bugünkü orucumu tutmaya." Niyetin mutlaka sözle yapılması da gerekmez. Oruç tutmaya karar vermiş olmamız da niyet sayılır.

İmsak: Orucun başlama vaktidir. İmsak vakti girince oruç başlamış olur ve yeme içme kesilir.

İftar: Güneş batıp akşam ezanı okununca orucumuzu açarız. Oruç açma zamanına iftar, iftar vakti yenilen yemeğe de iftar yemeği denir.

İftar Duası: Orucumuzu açmadan önce dua ederiz. Allaha verdiği nimetlerden dolayı şükrederiz. İftar duası şu şekildedir:

"Allahım! Senin rızan için oruç tuttum. Sana inandım, sana güvendim. Senin verdiğin rızık ile orucumu açtım."

Orucu Bozan Durumlar:

Oruçluyken bilerek bir şey yiyip içmek orucu bozar. Bilerek orucunu bozan kişi Ramazan ayından sonra 61 gün oruç tutmalıdır. Buna kefaret orucu denir. Unutarak bir şey yiyip içmek ise orucu bozmaz. Unutarak bir şey yiyen kişi hatırlayınca yemeyi bırakır ve orucuna devam eder. Yanlışlıkla bir şey yiyip içenin ise orucu bozulur. Çünkü burada ihmal vardır. Yanlışlıkla orucunu bozan kişi Ramazan ayından sonra bir gün oruç tutar. Buna kaza orucu denir.

Oruçluyken Dikkat Etmemiz Gereken Davranışlar:

Oruçluyken kötü davranışlardan uzak durmalıyız. Çevremizdeki insanları incitmemeliyiz.

Ağız ve diş temizliğimize dikkat etmeliyiz. Sahurdan sonra mutlaka dişlerimizi fırçalamalıyız.

Orucu bozabilecek davranışlardan uzak durmalıyız.

Bilal YORULMAZ

ORUÇ

Oruç öyle ibadet,
Sevabını melekler.
Yazamazlar nihayet,
Hakk'tan emir beklerler.

Allah buyurur o an,
Onun sevabı sonsuz.
Kalemleriniz sizin,
Kalır yazmakta aciz.

Onu bana bırakın,
Ben veririm sevabı.
Budur cevabı Hakk'ın,
Belli sonsuz hesabı.

Ne güzeldir aç kalmak,
Allah için olursa.
Hakk'la ebedi olmak,
Kul orucu bulunca...

Mehmet ERDOĞAN

BİR HİKÂYE

BOYACI ÇOCUK

Halil yemeyi çok seven şişman, tıknaz bir çocuktu. Ağzının boş olduğunu pek gören olmazdı. Okul çıkışı babasına yardıma giderdi, ama o dayanamaz çikolatalardan yerdi. Babası halim selim bir insandı. Çoğu zaman az yemesi için oğlunu uyarır, sahip olduklarının kıymetini bilmesini isterdi. Tabi Halil'in bir kulağından girer diğerinden çıkardı bunlar.

Sıcak mı sıcak bir gündü. Halil, elindeki tostla ağır adımlarla markete doğru yürüyordu. Bir gölge bulunca da "Bu sıcakta da yürünmez ki" deyip oturmuştu. Tam kalkacaktı ki ince, cılız bir ses duydu:

– Abi!

Dönünce sıcağın bağrında boncuk boncuk terleyen, bir çocuk gördü. Çocuğun yüzü gözü boya içindeydi. Önünde de boya sandığı duruyordu. Sağına soluna baktı. Kimseyi göremeyince kendisine seslenildiğini anlayıp çocuğa yaklaştı:

– Bir şey mi dedin küçük?

– Çok açım. Elindeki tosttan birazcık, diyordum.

– Ne diyorsun sen? Her şeyimi veririm ama tostumu asla. Hem kazandıklarınla alsan ya?

– Kazansam senden istemezdim, dedi çocuk üzgün bir şekilde.

Halil:

– Öyleyse daha önce kazandıklarınla al, dedi ve çocuğun cevap vermesini beklemeden koşar adım uzaklaştı oradan.

Bir müddet yürüdükten sonra pişman olur gibi oldu. "Ya çocuk gerçekten çok açsa? Verse miydim ki... Neyse, verecek biri çıkar herhalde" diye düşündü. İyi bir çocuktu ama vermeye değil almaya alışmıştı. O yüzden vermek çok zor geliyordu ona. Markete girdiğinde vakit de bir hayli geçmişti. Babası hafif kızar bir şekilde:

– Nerede kaldın yavrum? Biliyorsun yarın Ramazan. İş yetiştiremiyoruz. Hayri usta sana ne diyorsa onu yap, dedi.

Gerçekten de market çok kalabalıktı. "Demek yarın Ramazan başlıyor ha!" deyip alelacele Hayri ustanın yanına gitti. Hayri usta ona farklı görevler verdi. Anlaşılan bu gün her zamankinden daha fazla yorulacaktı. Güç toplamak için birkaç çikolata yedi ve işe koyuldu. Akşama kadar yoğun bir şekilde çalıştı. Eve de geç gittiler. Önce yemekler yendi ardından yorgunluk çayı içildi. Babası Kerim Bey:

– Bu sene de Ramazan'a çıktık hanım, dedi.

– Öyle bey, dedi annesi Neriman Hanım. Çok şükür ki, cennete yakınlaştıracak olan bir aya kavuştuk.

Halil araya girerek:

– Oruç tutarsak cennete mi gideriz, diye sordu.

Kerim Bey tebessüm ederek:

– Evet oğlum. Sevgili Peygamberimiz bu ayda tuttuğumuz oruçların, yaptığımız hayırların sevabının çok çok fazla olduğunu söylüyor. Hem oruç tutanlar cennete Reyyan denilen bir kapıdan geçerlermiş ki başka hiç kimse bu kapıdan geçemezmiş, dedi.

– Babacığım söyler misin neden oruç tutarız?

– Sana, bu gün, her günkünden biraz daha fazla çalıştın desem ne dersin.

Halil:

– Babacığım soruyu yanlış sordum galiba, dedi.

– Hayır yavrum. Neden oruç tuttuğumuzu sordun. Ben de cevap veriyorum. Fakat sorunun cevabını birlikte bulacağız. Şimdi sorduğum soruya cevap ver bakalım.

– Evet, öyle. Daha fazla çalıştım.

– Zorluk çektin mi?

– Hem de çok.

– Hiç dinlenmeden bir yıl boyunca bu şekilde çalışsan ne olur?

– Çok yorulurum. Vücudumda, bakı-

mı yapılmayan arabalar gibi arızalar çıkmaya başlar herhalde.

– İşte vücudumuzdaki organlar da canlı. Dinlenmeye ihtiyaçları var.

Onları dinlendirmeden sürekli çalıştırırsak rahatsızlıklar baş gösterir. Oruç sayesinde organlarımız dinlenir. Tabi orucun tek faydası bu değil.

– Başka ne gibi faydası var babacığım?

– Oruçla birlikte aç kalırız. Böylece açların, muhtaçların halinden daha iyi anlar, yardıma muhtaçlara yardım ederiz.

Halil bir an için tost isteyen çocuğu düşündü:

– Evet, baba, dedi. Söylediğin gibi. Eğer açlık çekmiş olsaydım, bu gün boyacı çocuğu daha iyi anlardım.

Kerim Bey oğlunun söylediklerinden bir şey anlamamıştı:

– Ne boyacısı, ne çocuğu yavrum?

Halil gün içinde yaşadıklarını babasına bir bir anlattı ve:

– O çocuğu bulsam ailesine yardımcı olur muyuz baba, dedi.

Kerim Bey sevgiyle oğluna sarıldı:

– Tabi ki yavrum. Allah'ın bize verdiğinden biz de başkalarına verelim. Hem sevap kazanalım hem de ilerde aynı durumla karşılaştığımızda başka birileri de

bize yardımcı olsun.

– Oruç tutarken çok çok zorlanırsak ne yapmalıyız, baba?

– Çok kötü isen orucunu bozar, sonra yerine tutarsın.

Halil kararını verdi. O da oruç tutacaktı. Biraz zor olsa da gece sahura kalktı. İçinde ilk orucunu tutmanın heyecanı vardı.

Ertesi gün okulda birçok arkadaşının oruçlu olduğunu görünce çok sevindi. Sevincini onlarla da paylaştı. Derse giren bütün öğretmenler de Ramazanlarını kutlayarak, oruçlu olanları tebrik ettiler.

Ders çıkışı boyacı çocukla karşılaştığı yere doğru yürüdü. Bu sefer gölgelerde dinlenmedi. Boyacı çocuk gibi boncuk boncuk terlese de, yoluna devam etti. Birinci kavşak, ikinci kavşak derken boyacı çocukla karşılaştığı yere geldi; fakat çocuğu göremedi. Üzüldü. Kendini çok kötü hissetti. Her şeye rağmen aramaktan vazgeçmedi. Çok uzakta olamazdı. Yürüdü, yürüdü... Kavurucu sıcağa bir de açlık eklenince kendini kötü hissetmeye başladı. Bir an başı döner gibi oldu.

Gözlerini açtığında karşısında tebessüm eden bir çocuk gördü. Tanır gibi oldu ama çıkaramadı. Gözlerini ovuşturdu. Daha dikkatli baktı:

– Sen, dedi. Boyacı çocuk.

– Evet ben. Fakat artık boyacı değil, öğrenciyim.

Halil ne olduğunu anlamaya çalışıyordu ki, babasıyla annesi gözüktü kapıda.

Gözyaşları içinde sarıldılar oğullarına. Halil hâlâ ne olduğunu anlayamadı. Babası nasıl bayıldığını, boyacı Metin'in kendisini hastaneye nasıl getirdiğini bir bir anlattıktan sonra:

– Arkadaşın Metin de okula gidecek. Onun tüm okul masraflarını biz üstlendik, deyince. Halil gözyaşlarını tutamadı.

– Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum, dedi.

Zekeriye ULAŞLI

İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

İftar vaktine az bir zaman kaldı. Yolu bulması için Veysel'e yardımcı olur musunuz?

ÇOCUKLAR İYİLEŞİRSE

Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin hastalanmıştı. Çocukların anne ve babası; "Çocuklarımız iyileşirse üç gün oruç tutalım." diye adakta bulundular.

Çok geçmeden hastalar şifaya kavuştu ve Hazreti Ali ve Hazreti Fatıma oruca başladılar. Birinci gün sahura kalkıp niyet ettiler. Günü oruçlu geçirip akşama iftarlıklarını hazırladılar. Akşam tam iftar edecekleri sırada, bir fakir gelip:

– Allah için bana bir yiyecek verin. Açım, dedi. Onlar da yemeklerinin tamamını fakire verdiler. Kendileri su ile iftar ettiler. İftarda bir şey yemedikleri gibi, sahura da kalkmadan ikinci gün oruçlarına devam ettiler.

Ertesi gün iftar vaktinde bir yetim gelip:

– Allah için bir şey, dedi. Onlar da yine ağızlarına bile almadan iftar sofrasındaki yemeğin tamamını yetime verip, su ile iftar ettiler.

İftarsız, sahursuz üçüncü gün de oruçlarına devam ettiler. Üçüncü günün iftar vakti gelmişti. Kapılarını bu sefer de bir esir çaldı. O da aç olduğunu söyleyip onlardan bir miktar yiyecek istedi. Hazreti Ali ve Hazreti Fatıma, bu sefer de yiyeceklerinin o esire verdiler. İftarlarını yine su ile açtılar, ama adadıkları oruçları da bitmişti artık.

Onların yokluk içinde yaptıkları bu cömertlik ve başkalarını kendilerine tercih etmeleri Cenab-ı Hakk'ın çok hoşuna gitti. Haklarında "Onlar kendi canlarının çekmesine rağmen, yemeği fakire, yetime ve esire yedirirler." mealindeki İnsan sûresinin 8. âyetini göndererek, onlardan razı olduğunu bildirdi.

Denge Ayarı

Hiç, sürekli virajların, iniş ve çıkışların olduğu bir yolda yolculuk yaptınız mı? Bu tür yolculuklarda arabada bulunan yolcuların hemen hepsinin midesi bulanır. Ancak sürücünün sağlığı bozulmaz. Peki nasıl oluyor da aynı arabanın içinde yolculuk yapan kişiler, aynı durumdan farklı şekillerde etkileniyor?

Bu sorunun cevabı, dengemizi sağlamakla görevli organlarımızın yaratılışında gizlidir. Biraz önce sözünü ettiğimiz rahatsızlıkları duymak ya da duymamak, bu organlarımıza giden farklı mesajlardan kaynaklanır. Peki denge organları vücudumuzun neresindedir? Nereden, nasıl mesaj alır? Bu mesajlar, bizim davranışlarımızı nasıl etkiler?

Vücudumuzda, her an dengemizi bozmadan kalabilmemizi sağlayan ve çok harika çalışan bir sinir sistemi vardır. Bu sistemi yönlendiren beynimiz, en küçük bir kıpırdanışımızdan bile hemen haberdar olur. Aldığı mesajlar doğrultusunda, vücudumuzun durumuyla ilgili sürekli ayarlamalar yapar.

İşte denge organlarımız olan beyincik ve yarım daire kanalları, bu sistemin çok önemli kısımlarıdır. Beyincik, kafatası-

mızın arka tarafında, beynimizin altındadır. Yarım daire kanalları ise başımızın her iki yanına, kulaklarımızın içine yerleştirilmiştir. Yarım daire kanalları, üç parçadan meydana gelir. Üçü de birbirine dik konumda dururlar. Bu duruş, kanalların vücudumuzun üç boyutta yaptığı her hareketi tespit etmesini sağlar. Kanalların içinde yumurta akı kıvamında özel bir sıvı ve alıcı hücrelerle donatılmış incecik tüycükler vardır. Bu tüycükler her yöne eğilip bükülebilecek esneklik ve hassasiyette yaratılmıştır.

Başımızın her hareketinde, kulağımızdaki bu kanalların içini dolduran sıvı da hareket eder. Sıvı hareket edince içindeki tüycükler, sıvının hareket yönüne göre bükülür. İşte bu bükülmeler, tüycüklere vücudumuzun konumuyla ilgili giden mesajlardır.

Tüycüklerdeki alıcı hücreler, bu mesajları elektrik sinyaline çevirip beynimize iletir. Beynimiz, iç kulağımızdan gelen bu bilgileri gözlerimizden ve kaslarımızdan gelen bilgilerle birleştirir. Beyincikle birlikte çalışarak bunları hızla yorumlar.

Dengemizi korumak için nasıl hareket etmemiz gerektiğini belirleyip sonucu ilgili organlarımıza bildirir. Üstelik bütün bu işlemler, saniyenin yüzde biri kadar bile sürmez ve aralıksız devam eder. Meselâ sendeleyip düşecek gibi olsak, bir anda kendimizi toparlayıp tekrar dengemizi sağlarız. Ayağımızın takıldığı pozisyonda dakikalarca durup: "Ne yapsam da yere düşmekten kurtulsam?" diye düşünmeyiz.

Gelelim virajlı yollarda yaşadıklarımıza. Viraja girerken başımızın eğilmesiyle birlikte denge organımızdaki sıvı, hızla ters yöne savrulur. Bu ani hareketle sıvının içindeki tüycüklü hücreler, aşırı bir şekilde uyarılır. Bu durumda sinir sistemimiz, bu hücrelerden gelen mesajları değerlendirir ve midemize "bulantı" komutunu gönderir.

Yolcuların vücudunda bütün bunlar olurken, sürücü herhangi bir rahatsızlık yaşamaz. Çünkü direksiyonda olan sürücü, arabanın yapacağı hareketleri önceden tahmin eder. Ve onun sinir sistemi, arabanın hareketlerine göre vücudunun konumunu ayarlayıcı emirler gönderir. Araba viraja girdiğinde, sürücü de direksiyonla birlikte virajın yönüne göre döner. Tabiî bu sırada denge organının içindeki sıvı da vücuduyla aynı hareketi yapmış olur. Denge organına aykırı bir uyarı gitmediği için, sürücü herhangi bir rahatsızlık hissetmez. Aksi hâlde "araba sürmek" diye bir kavram belki de hiç olmazdı. Yolun şekli değiştikçe başı dönen ve midesi bulanan bir kişi, nasıl araba kullanabilirdi ki?

Eğer Rabb'imiz bize böyle bir denge sistemi verip, onu vücudumuza en uygun şekilde yerleştirmeseydi araba sürmek bir yana; bisiklete binmek, koşmak, yürümek, hatta ayakta durabilmek bile hayâl olurdu.

Aslı KAPLAN

GÜLELİM

HAL BU...

Bir yolcu, oldukça eski görünen bir handa konaklar. Hangcıya:

– Hancı çok açım; et, ekmek isterim; baldan da haberin olsun der.

Yolcuyu gülümseyerek dinleyen hancı, biraz sonra bir soğan bir ekmekle gelir. Yolcuya şöyle der:

– İşte soğan, işte ekmek, halden de haberin olsun.

EZBERLEMEK

Adam eczacıya sordu:

– Sizde asetilsalisilik asit var mı?

– Beyefendi şuna aspirin desenize!

– Maalesef, bir türlü ezberleyemedim şunun adını!

NEDEN?

Yaşlı kadın yaramaz torunu Özcan'a seslendi:

– Özcan yavrum! Bu kibritlerin hiçbiri yanmıyor. Neden acaba?

Özcan hayretle cevap verdi:

– Ama nasıl olur nineciğim? Az önce ben denedim, hepsi yandı.

NEDENİ BASİT

Çocuk, gecenin bir yarısı komşusunun zilini uzun uzun çalar. Kapı açılınca der ki:

– Babam teyibinizi istiyor.

– Ne yapacaksınız? Kaset mi dinleyeceksiniz?

Çocuk sakin bir şekilde cevap verir:

– Hayır, uyuyacağız!

KUVVET – AKIL

Ebu Hanife Hazretleri üzerine doğru gelen bir hayvanı görünce hemen kenara çekilerek yol vermiş. Niçin böyle yaptığını soranlara şu cevabı vermiş:

– Onun boynuzları var, benim de aklım var.

YABANCI DİL

Sonradan görme bir zengin, çocuğunu özel bir okula kayıt ettiriyordu. Müdür sordu:

– Çocuğunuzun hangi yabancı dili seçmesini istiyorsunuz?

– Adam böbürlenerek cevap verdi:

– Masraftan hiç çekinmeyin müdürüm. En yabancısı hangisi ise onu yazın...

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Allah'ın rızasını kazanmak için tan yerinin ağarmasından güneş batıncaya kadar yeme içmeyi bırakmaya ne denir?

   A. Namaz
   B. Kurban
   C. Oruç
   D. Hac

2. Hastalığı sürekli olanlar oruç tutmadıkları için ne yaparlar?

   A. Fidye verirler.
   B. Yarım gün tutarlar.
   C. Başkasına tuttururlar.
   D. Zekat verirler.

3. Virajlı yollarda otobüsle giderken yolcuların midesi bulanabilir. Fakat şoförün midesi bulanmaz. Niçin?

   A. Arabanın yapacağı hareketleri önceden tahmin ettiği için.
   B. Şoför gittiği yolları ezbere bildiği için.
   C. Muavin sık sık şoföre çay ikram ettiği için.
   D. Şoför yan aynalardan arkadan gelen araçları gördüğü için.

4. Tan yerinin ağarmasından bir süre önce kalkar ve yemek yeriz. Bu vakte ne denir?

   A. İftar
   B. Sahur
   C. Niyet
   D. Akşam

5. "Boyacı Çocuk" adlı parçada geçen Halil nasıl birisiydi?

   A. Zayıf, çelimsiz biriydi.
   B. Yemeyi çok seven, şişman biriydi.
   C. Yalnız başına dolaşmaya korkan biriydi.
   D. Arkadaşlarına yardım etmeyi seven biriydi.

6. Boyacı, Halil'den ne istedi?

   A. Ayakkabılarını istedi.
   B. Biraz borç para istedi.
   C. Sandığı taşımasını istedi.
   D. Tosttan bir parça istedi.

7. Babası, Halil'e ertesi gün neyin başlayacağını söyledi?

   A. Şenliklerin
   B. Ramazanın
   C. Okulların
   D. Kurbanın

ZEKÂT

11 Bölüm

YARDIMLAŞMA

Kimler zekât verir?

Akıllı, ergenlik çağına girmiş zengin Müslümanların zekât vermesi gerekir. Dinimize göre temel ihtiyaçların dışında bir miktar parası ya da malı bulunan kişi zengin sayılır. Bu temel ihtiyaçlar da ev, araba, yiyecek, giyecek vb.dir. ayrıca fazladan sahip olunan malın üzerinden bir yıl geçmesi gerekir.

Zekât Kimlere Verilir?

Yeme içme gibi temel ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanan kişilere.

Hem yoksul, hem de çalışmayacak kadar yaşlı ve hasta olanlara.

Borcunu ödeyecek kadar parası olmayanlara.

Yolda kalmış ve yol parası bulamayan kişilere.

Zekâtı Verirken Nelere Dikkat Etmeliyiz?

Zekât verirken niyet etmeliyiz.

Zekâtı verdiğimiz kişi de bunun zekât malı olduğunu bilmelidir.

Zekâtı gizli olarak vermeye çalışmalıyız.

Zekât verirken gösteriş yapmamalıyız.

Zekâtı, verdiğimiz kişinin gururunu incitmeden vermeliyiz.

Zekâtı işe yaramaz kötü mallardan değil iyisinden vermeliyiz.

Zekât Nelerden Verilir?

Zekât; para, altın, gümüş, ticaret malları, büyükbaş, küçükbaş hayvanlar ve toprak ürünlerinden verilir.

Zekât oranları ise şu şekildedir:

Altın, gümüş ve nakit paranın kırkta biri,

Ticaret mallarının kırkta biri.

Küçükbaş hayvanların kırkta biri.
Büyükbaş hayvanların otuzda biri.
Toprak ürünlerinin onda biri.

Sadaka: İhtiyaç sahiplerine Allah rızası için yapılan bir yardımdır.

Zekât gibi farz bir ibadet değildir. Ayrıca sadaka vermek için zengin olmaya da gerek yoktur. İsteyen istediği kadar ihtiyaç sahiplerine yardım edebilir. Sadakanın belli bir zamanı ve yeri yoktur. Her zaman her yerde sadaka verebiliriz. Fakat dinimizin öğütlediği fıtır sadakası (fitre) Ramazan ayında verilir. Bu sadaka bir insanın bir günlük yiyecek ihtiyacı kadardır. Bu sadaka ailedeki her kişi için ayrı ayrı verilir. Küçüklerin sadakasını anne-babası verir. Sadaka verirken de zekât verirken yaptığımız gibi dikkatli olmalıyız. Sadaka verdiğimiz kişileri incitmemeliyiz.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

ZENGİNLER ve YOKSULLAR

Dedemle birlikte ülkeler arası bir seyahate çıkacaktık. Hazırlıkları kısa sürede tamamlayıp gemiye bindik. Gemi iki katlıydı. Bizi üst tarafa aldılar. Şık giyimli her hallerinden oldukça zengin oldukları anlaşılan insanların arasından geçerek kamaramıza yerleştik.

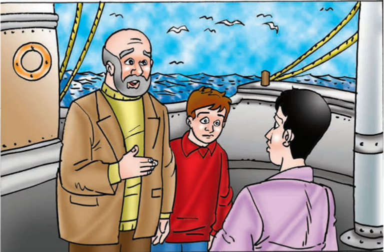
İlk birkaç gün her şey iyiydi. Ben günümün büyük bir kısmını güvertede balıkları ve martıları izlemekle geçiriyordum. Dördüncü gün geminin motorlarından birinin arızalandığı haberini aldık. Bu, gideceğimiz yere en az bir hafta geç varacağız anlamına geliyordu. Kaptan bir toplantı yaptı. Aylarca yetecek kadar yiyecek olduğunu söyledi. Herkes gibi biz de rahatlamıştık. Salondan çıkarken genç bir beyefendi bize doğru yaklaşarak:

– Bir dakikanızı alabilir miyim, diye sordu.

Dedem:

– Ne demek? Buyurun sizi dinliyorum, dedi.

– Alt kattaki yoksullar için zekât topluyordum. Sizin de katkınız olursa sevinirim, dedi.

Dedem de ben de adamın söyledikleri karşısında şaşırmıştık. Dedem:

– Ne alt katı? Ne yoksulu, dedi.

Genç, geminin alt katında düşük ücretle seyahat eden yoksul insanların olduğundan, ciddi yiyecek sıkıntısı çektiklerinden bahsetti. Dedem yardımcı olacağını, mümkünse o insanlarla görüşmek istediğini söyledi. Genç bundan memnuniyet duyacağını söyledi. Kamara numarasını verip uzaklaştı. Genç gider gitmez:

– Dedeciğim, zekât da ne, diye sordum.

Dedem başımı okşayarak cevap verdi:

– Zekât, kazandığımız malların kırkta birini Allah rızası için ihtyaç sahiplerine vermektir.

Böylece fakirler, zenginleri kıskanmaz ve düşmanlık beslemez. Hem zenginle fakir arasındaki uçurum da çok fazla artmamış olur. Zenginler bir gün kendilerinin de fakir biri olabileceğini düşünüp yardım ettikçe vicdanen rahatlar. Gemi seyahatini, sana söylediğim gün nasıl sevinmiştin hatırlıyor musun?

– Evet, dedeciğim.

– İşte o gün senin mutluluğunla ben de mutlu olmuştum. Zekât verdiğimizde de böyle olur. Bak yavrum, ağaçlar karşılıksız meyve veriyor, koyunlar süt veriyor, arı bal veriyor. Çevremizdeki canlı cansız bütün varlıklar karşılık beklemeden bizlere bir şeyler veriyor. Öyleyse biz de Allah'ın vermemizi istediği zekâtı Allah için muhtaçlara vermeliyiz. Yoksa toplumda sıkıntılar ortaya çıkar.

Dedeme verdiği bilgilerden dolayı teşekkür ettim.

O gün öğleden sonra dedemle birlikte gencin kamarasına gittik. O da bizi bekliyormuş.

– Buyurun gidelim, dedi.

Daha önce hiç görmediğim yerlerden geçerek alt kata indik. İnmemizle birlikte şok olduk. Burası ayrı bir dünyaydı sanki. Her taraf inleyen, kıvranan, açlıktan bir deri bir kemik kalmış insanlarla doluydu. Ne diyeceğimizi, nasıl bir tepki vereceğimizi bilemedik. Gezdikçe küçücük odalara üst üste yığılmış insanların çaresiz bakışları altında ezildik. Dedem gence:

– Gezimizi burada bitirelim istersen, dedi. Mesele anlaşıldı.

Gezimize nokta koyup üst kata çıktık. O heyecanla önümüze çıkana gördüklerimizi ve yaşadıklarımızı anlatmaya çalıştık ama nafile; gencin daha önce söylediği gibi hiç kimse bizi dinlemedi. Hatta bir çoğu kahkahalarla gülüp "Biz nasıl kazanıyorsak onlar da çalışıp kazansınlar." diyerek dalga geçti. Gücümüzün yettiğince yardımcı olmaya çalıştık. Bizimkisi devede kulak gibi kalıyordu. Mutlaka birçok elin bu işin altına girmesi gerekiyordu. Günlerce dil döktük yalvardık. Kimseye bir şey anlatamadık. Bu durumu gence ilettiğimizde:

– Başınızın çaresine bakın. Çünkü gemi batacak.

Kaptan alt kattaki insanların yardım almaması için üst katla alt kat arasına demir parmaklık yapmış. Çaresizliğe ve ölüme terk edilen yoksullar, gemiyi batırmaya karar verdiler.

– Kaptanın haberi olmuş mu bundan?

– Olmuş. Onların halini göremediği için böyle bir şey yapmalarının mümkünü yok, demiş.

– Sen ne düşünüyorsun?

– Hiç şakaları yok. Çünkü kaybedecekleri bir şeyleri yok. Ben başınızın çaresine bakın, derim.

Biz gencin söylediklerini dikkate alarak boş bulduğumuz filikalardan birine bindik.

Daha uzaklaşmamıştık ki çığlıklar yükselmeye başladı.

– Gemi batıyoor!

– Herkes başının çaresine baksıın!

– ...

Bindiğimiz filikada çaresizlik içinde denize atlayanları, çığlık çığlığa bağıranları gördük. Dedem:

– Yavrum, dedi. Toplum da böyle. Zenginlerden zekâtını alamayan bazı yoksullar çaresiz kalınca hırsızlığa başlıyor, sonra eşkıya oluyor, toplumun huzurunu kaçırıyorlar. Allah sevap kazanacağımızı belirterek, yine bizim iyiliğimiz için fakirlere zekât vermemizi söylüyor. Aslında kendimize iyilik yapıyoruz. Allah kendimize yaptığımız iyiliğin karşılığı olarak bir de sevap veriyor.

Uzun bir mücadelenin sonunda yardım ekipleri tarafından kurtarıldık. Benim için ilk ve tek olan bu deniz yolculuğundan alacağım dersi almıştım.

Zekeriye ULAŞLI

Misafiri Kim Ağırlayacak?

Bir gün, Ebu Hureyre (radıyallahu anh), Peygamber Efendimizin yanına geldi. O'na şöyle dedi:

– Ya Resûlûllah! Birkaç günden beri yiyecek bir şey bulamadım. Üst üste aç olarak oruca niyetlendim.

Gülden güzel kokulu Efendimiz etrafına baktı. Fakat onu evine götürüp misafir edebilecek kimse göremedi. Neden sonra Allah Resûlünün çok sevdiklerinden Ebu Talha ayağa kalktı ve:

– Ya Resûlûllah onu ben misafir edeyim, dedi. Sonra da alıp evine götürdü.

Bu insanların ellerinde avuçlarında hiçbir şey kalmamıştı. Ara sıra evlerinde bir çorba ya pişerdi veya pişmezdi. O gün, hanımı Ümmü Süleym biraz çorba yapabilmişti. Ve onu çocuklarına içirecekti. Misafir eve gelince karı koca aralarında konuştular:

– Bu gece çorbayı Allah Resûlünün misafirine yedirelim. Biz nasıl olsa bugün de aç olarak oruç tutabiliriz. Çocuklar, ikna edilip yatırılmalı... Onları nasıl doyuracağımızı yarın sabah düşünürüz, diye sözleştiler.

Gecenin ve gündüzün aydınlık gönüllüleri, misafirin yanında ne yapacaklarını da düşündüler. Yemek sofraya konunca, hanım yanlışlıkla mumu söndürecekti. Ev sahibi de kaşığını çorba tasına boş getirip götürecek. Zira çorba iki kişiyi doyuracak kadar değildi.

Böylece misafir karnını doyurmuş olacaktı. Planladıkları gibi de yaptılar.

Derken sabah oldu ve sabah namazında da Allah Resûlünün arkasında yerlerini aldılar. Peygamberimiz sabah namazını kıldırdı. Yüzünü onlara döndü, sonra da gözleriyle Ebu Talha'yı ve Ebu Hureyre'yi arayarak onlara sordu:

– Bu gece ne yaptınız ki, hakkınızda şu âyet nazil oldu: "Kendileri sıkıntı içinde bulunsalar dahi başkalarını kendi nefislerine tercih ederler." (Haşr Suresi, 9.âyet)

Karanlıklara nur gibi düşen bu fedakârlıktan sonra cevap gelmişti. Silinmez bir yazı ile tarihin sayfalarına yazılmıştı artık.

Mehmet TERZİ

RÜZGÂRDAN KUVVETLİ

Yüce Allah güneşi ve dünyayı yarattı. Sonra dağları yarattı. Sıra dağların ardından ovalar, vadiler ve diğer yeryüzü şekilleri yaratıldı. Melekler dağların büyüklüğüne ve kuvvetine hayret ettiler.

– Ey Rabbimiz, yarattıkların arasında dağlardan daha kuvvetli olanı var mı, diye sordular. Yüce Allah:

– Evet, demir, diye cevap verdi. Melekler bu defa:

– Ey Rabbimiz, yarattıkların içinde demirden daha kuvvetli olanı var mı, diye sordular.

Yüce Allah:

– Evet, ateş, buyurdu. Bunun üzerine Melekler:

– Ey Rabbimiz, yarattıkların arasında ateşten daha kuvvetlisi var mı, dediler.

Yüce Allah:

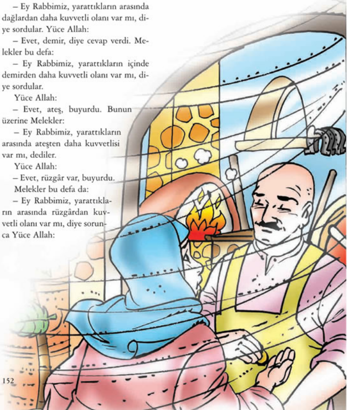
– Evet, rüzgâr var, buyurdu.

Melekler bu defa da:

– Ey Rabbimiz, yarattıkların arasında rüzgârdan kuvvetli olanı var mı, diye sorunca Yüce Allah:

– Evet, var. Sağ eli ile sadaka verirken bunu sol elinden gizleyerek veren Âdemoğlu daha kuvvetlidir, buyurdu.

Saim AK

ZEKÂT

Zekât zenginler için,
Bir vazgeçilmez şarttır
Sorulmaz neden niçin,
Vermek bir kemalattır.

Fakirlerin hakkını,
Allah zengine verir.
Kazanır imtihanı,
Mümin gerçeği görür.

Bu faniler yurdunda,
Elden çıkacak mallar.
Zekât veren bir kul da,
Kârı öteye yollar…

Bir gün bulur hesabı,
Öteye vardığında.
Açılır bin bir kapı,
Ona cennet bağında.

Mehmet ERDOĞAN

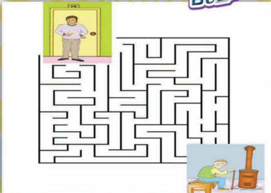
İki resim arasındaki yedi farkı bulunuz.

LABİRENT BULMACA

Ömer yaşlı dedeye yardım etmek istiyor. Dedeyi bulması için yardımcı olur musunuz?

BİR KÂSE SÜT

Ebu Hureyre çok acıkmıştı. Karnı neredeyse sırtına geçmişti. Bir süre sabretmeyi denedi. Fakat dayanacak hâli kalmamıştı. Başı dönüyordu. Bayılmak üzereydi.

İnsanların gelip geçtiği bir yolun kenarına geçti. Uygun bir yer bulup oraya oturdu. Gözlerini ufka dikip birilerini beklemeye başladı, ama açlığına çare bulamadı.

Ebu Hureyre'nin ümidi tükenmeye başladığı sırada Peygamberimiz onu gördü. Gönüllere huzur veren sesiyle:

– Ey Ebu Hureyre, dedi.

Dünyalar Ebu Hureyre'nin olmuştu sanki. O an açlığını filan unuttu. Ta yüreğinden gelen bir sesle:

– Buyur Ey Allah'ın Resûlü, diye cevap verdi.

Peygamberimiz onu tepeden tırnağa şefkatle süzdü ve:

– Peşimden gel, dedi.

Ebu Hureyre'nin mutluğu katlandı o an. Büyük bir sevinçle Sevgili Peygamberimizin arkasından yürümeye başladı.

Efendimiz evine girdi. Ebu Hureyre dışarıda kalmıştı. İçeri girmek için izin istedi. Kendisine izin verilince hemen içeri daldı. Gözüne ilk çarpan şey, orta yerde duran bir kâse süt idi.

Sevgili Peygamberimiz de görmüştü o sütü. Hemen bunu kimin getirdiğini sordu. Evdekiler:

– Bu süt sana hediye olarak geldi, dediler.

Peygamberimiz Ebu Hureyre'ye döndü:

– Haydi git ve Suffe ashabını buraya çağır, dedi.

Ebu Hureyre istemeye istemeye dışarı çıktı. Suffe ashabının eve davet edilişi biraz üzmüştü onu. Çünkü sütün ancak kendisine yeteceğini düşünüyordu. Suffe ashabı gelirse kendisi yine aç kalacaktı. Ama emir Allah Resûlünden idi.

Suffe ashabının yanına vardı. Onları Efendimizin çağırdığını söyledi. Ashab sevinç içinde ayağa kalktı. Kısa sürede Efendimizin evine geldiler. Hemen sütün etrafında yerlerini aldılar. Onlar da çok aç idiler.

Efendimiz sütü işaret ederek onu ashaba ikram etmesini söyledi. Ebu Hureyre hemen küçük bir bardak aldı. Onu sütle doldurarak sahabilere ikram etmeye başladı. Herkes kendisine uzatılan sütü büyük bir iştahla içti. Doymayan kalmamıştı.

Ebu Hureyre etra-

fına şöyle bir baktı. İçmeyen sadece kendisiyle Efendimiz kalmıştı. Onun bakışlarını fark eden Sevgili Peygamberimiz uzanıp bardağı aldı ve tebessüm ederek:

– Sadece seninle ben kaldık, dedi.

Ebu Hureyre azıcık sütün herkese yetmesi karşısında hayretler içinde kalmıştı. Efendimize bakarak:

– Evet ya Resûlûllah, dedi. İkimiz kaldık.

Peygamberimiz bardağı doldurdu. Ebu Hureyre'ye uzattı.

– Haydi bakalım, dedi. Bunu al da sen iç!

Ebu Hureyre o ana kadar ağzına o sütten bir damla bile koymamıştı. Çok aç olmasına rağmen önce misafirlere ikram etmişti. Efendimizin teklifini canına minnet bildi. Hemen bardağı aldı. Bismillah, diyerek yudum yudum içti.

Bardak boşalmıştı. Efendimiz gülümseyerek:

– Bir daha iç, dedi.

Ebu Hureyre yine içti. O içtikçe Sevgili Peygamberimiz "Bir daha iç!" diyordu.

Ebu Hureyre itiraz etmiyor, içiyordu. Sonunda dayanamadı ve:

– Ey Allah'ın Elçisi, dedi. Yemin ederim ki, bir damla içecek hâlim kalmadı!

Elindeki bardağı Efendimize verdi. Herkes hayretler içinde olanı biteni seyrediyordu. Küçücük kâse sanki bir süt kaynağı olmuş, asla eksilmiyordu. Bu apaçık bir mucizeydi. Allah sevdiği kullarına rahmet hazinesinden sürekli olarak bu nimeti göndermiş, hepsini doyurmuştu.

Ruhi DEMİREL

Bilmeceler

Aşağıdaki bilmecelerin cevapların, resimlerden de yararlanarak bulup yazını.

1

Tarlada biter,
Makine büker,
Sabah akşam
Elimizi yüzümüzü öper.

....

2

Ne şekerdin ne nane,
Alınır tane tane,
Bir tane kırılınca,
Dökülür tane tane

....

3

Tiki tak tiki tak,
Sanki bir dil duvarda
Der: "Fani zevkleri bırak.
Ey insan bu dünyada,
Cenneti kazanmaya bak."

....

4

Dağdan gelir taştan gelir.
Bir kükremiş aslan gelir.

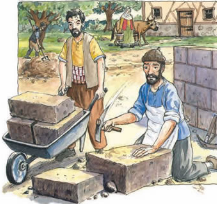
....

DAHA AĞIR...

Çizen: İsmail ÖZEN

Osmanlı Devleti döneminde her paşa ve padişah için, memleketinde bir hayır yapıp, ahirete öyle gitme, en büyük ideal idi. Bu sebeple fethedilen yerlerde her biri bir cami, bir külliye veya şifahane yapıp gitti. Ecdadımız kendi devirlerinin kültürünün gerektirdiği müesseseleri kurdular. İnsan nerede neyi tahsil ederse etsin, ama Rabb'iyle her zaman irtibatlı olsun, diye camisiz yer bırakmadılar. Zira camisizlik, cemaatsizlik; Allah'tan uzaklaşma demektir. Bu sebeble ecdadımız yapılan her müessesenin yanına bir de cami yapmıştır. İşte bu düşünce Kanuni'ye Süleymaniye Camiî'ni yaptırdı. Kanuni, yaptıracağı eserin yalnız kendi defterine koydolmasını arzu ediyor ve Rabb'ine böyle bir armağan takdim etmek istiyordu. Onun için ustalara sıkı sıkı tenbihte bulunuyordu.

Ve nine ustalara bir tas yoğurt götürür.

Buyurun ustalar biraz yoğurt yeyin serinlersiniz. Bu güzel eserde, bir tas yoğurtla da olsa, benim de katkım olsun.

Sağolun teyzeciğim çok naziksiniz, ama biz almayalım. Bu konuda sultanımızın izni de yok zaten.

Doğrusu bu yoğurdu kabul etmezseniz çok üzülürüm.

Pekâlâ teyzeciğim haydi ver bakalım sen üzülme.

Büyük hükümdar o gece yaptığı işin terazide tartıldığını görür.

Yoğurt, terazide, camiden daha ağır gelmiştir.

Hayırdır inşaallah ne oldu acaba. Yoksa, yoksa ustalar birinden yardım mı aldılar?

Sabahleyin Kanuni aceleyle ustaların yanına gelir.

Ne yaptınız ustalarım birinden bir şey mi aldınız? Bu gece rüyamda, bir tas yoğurdun Süleymaniye'den ağır bastığını gördüm.

Efendim yaşlı bir nine geldi, çok ısrar edince dayanamadık ve bir tas yoğurdunu aldık.

İşte Süleymaniye'den daha ağır basan, yaşlı bir kadının o bir tas yoğurdudur.

İLK TERZİ

Pantolonumuz, elbisemiz, gömleğimiz söküldüğü zaman annemiz iğne iplik alıp diker. Eğer sökük haddinden fazla ise ve bizim yapacak bir şeyimiz yoksa başvuracağımız yer terzidir. Bize yeni elbiseler diker, gerektiğinde elbiselerimizi tamir eder. Hiç düşündünüz mü tarihte terzilik yapan, ilk elbiseyi diken kimdir?

Her mesleğin tarihte bir ustası vardır. Terzilerin piri, ilk ustası da İdris Aleyhisselâmdır. Hazreti İdris beyaz tenli, uzun boylu, geniş göğüslü ve güzel yüzlüydü. Âdem ve Şit Aleyhisselâma gönderilen sahifelerden çok çok ders yapıp Allah'ı zikrettiği için ona İdris adı verildiği söyleniyor.

İlk kez, iğne ile dikiş diken, elbise dikip giyen Hazreti İdris'tir. Bundan önce insanlar hayvan derilerini giyiyorlardı.

Bunların yanında kalemle ilk kez yazı yazan, ilk kez yıldızlar ve hisap ilmini gözden geçiren zat idi. Geçmiş devirlerdeki ilimlerin hepsi kendinde toplanmıştı.

Âdem ve Şit Aleyhisselâmdan sonra İdris Aleyhisselâm Yüce Allah tarafından peygamberlik verildi. Kendisine otuz sahife indirildi.

İdris Aleyhisselâm yaşadığı müddetçe kavmine Allah'ın emirlerini iletti. Onları Kabil oğullarına uymamaları konusunda uyardı. İlk kez Allah yolunda Kabil oğulları ile savaştı.

Zeynep AKİFOĞLU

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Zekât vermek için akıllı ve ergenlik çağına girmiş olmanın yanında başka hangi şart aranıyor?
   A. Okula gitmek.
   B. Meslek sahibi olmak.
   C. Yirmi beş yaşını doldurmak.
   D. Zengin olmak.

2. Zekâtla ilgili aşağıdaki davranışlardan hangisi doğru değildir?
   A. Zekâtı herkesin göreceği şekilde vermeliyiz.
   B. Verirken gösteriş yapmamalıyız.
   C. Zekât verdiğimiz kişinin gururunu incitmeden vermeliyiz.
   D. Zekâtı işe yaramaz kötü mallardan değil iyisinden vermeliyiz.

3. Zengin olmayanların da ihtiyaç sahiplerine Allah rızası için yaptığı yardıma ne denir?
   A. Fitre
   B. Sadaka
   C. Zekât
   D. Borç

4. "Zenginler ve Yoksullar" adlı parçada bir delikanlı dede ve torundan ne istedi?
   A. Gemideki yoksullar için yardım.
   B. Giyebileceği bir elbise istedi.
   C. İçebileceği su istedi.
   D. Gemi tamiri için yardım istedi.

5. "Bir Kâse Süt" adlı parçada Ebu Hureyre ve sahabiler nasıl bir mucizeyle karşılaştılar?
   A. Ellerindeki taşlar konuştu.
   B. Keçinin sütü çoğaldı.
   C. Sütü herkes içti, bitmedi.
   D. Deve konuşarak derdini anlattı.

6. Her mesleğin tarihte bir ustası vardır. Terzilerin piri kimdir?
   A. Hazreti Musa
   B. Hazreti İsa
   C. Hazreti İbrahim
   D. Hazreti İdris

7. "Rüzgârdan Kuvvetli" adlı parçada demirden, ateşten ve rüzgârdan daha kuvvetli olan nedir?
   A. Yer altından çıkarılan elmas
   B. Gizli verilen sadaka
   C. Kılınan namaz.
   D. Yolda kalmışlara yardım etmek.

8. "Daha Ağır" adlı parçada Kanuni Sultan Süleyman ölmeden önce ne yaptırmaya karar verdi?
   A. Süleymaniye Camisini
   B. Irmak üzerine köprü.
   C. Kütüphane
   D. Aş evi

HAC

12 Bölüm

KÂBE'Yİ ZİYARET

Hac, yılın belirli günlerinde özel giysiler giyerek Mekke'deki Arafat ve Kâbe'yi ziyaret etmektir. Hac İslâm'ın şartlarından biridir. Şartlarını taşıyan Müslümanların ömürde bir defa hacca gitmesi gerekir.

Haccın Farzları:

1. Arafat'ta bir süre durup dua etmek.
2. Kâbe'yi tavaf etmek.
3. İhram denilen hacca özel bir giysi giymek.

Hac Kimlere Farzdır?

Yeterli maddi gücü bulunanlara.
Akıllı olanlara.
Yol güvenliği bulunanlara.
Ergen olanlara.
Sağlıklı olanlara.
Özgür olanlara.

Hac ile İlgili Kavramlar

İhram: Hac görevi süresince giyilen beyaz elbiseye denir. İhram erkekler için biri sol omzu örten, diğeri de peştamal gibi bele sarılan iki beyaz, dikişsiz havludur. Kadınlar içinse uzunca bir elbisedir. İhrama, Mekke şehrinin çevresinde belirlenmiş ve adına "Mikat" denilen yerlerde girilir.

Vakfe: Kurban bayramı arifesinde öğle vaktinden bayram sabahına kadar, bir süre Arafat'ta bulunmak demektir.

Tavaf: Kâbe'nin etrafında Hacerül Esved'ten (siyah renkli kutsal taş)

başlayarak yedi defa dönmektir. Her dönüşe bir Şavt denir. Yani bir tavaf yedi şavttan oluşur. Farz olan tavaf kurban bayramının ilk 3 gününde yapılır.

Sa'y: Tavaftan hemen sonra Kâbe'nin doğu tarafında bulunan Safa ve Merve tepeleri arasında hızlı adımlarla 7 defa gidip gelmektir. Safa'dan Merve'ye 4, Merve'den Safa'ya 3 kez gidilir.

Hac ile İlgili Mekanlar

Kâbe: Yeryüzünde Allah'a ibadet maksadıyla yapılan ilk mescittir. Kâbe Müslümanların kıblesidir. Namazlarda Kâbe'ye yönelinir. Kâbe Mescid-i Haram denilen büyük mescidin ortasında bulunur. Küp şeklinde bir binadır. Doğu köşesinde Hacerül Esved yer alır. Çok yakınında Hazreti İbrahim'in Kâbe'yi yaparken üzerine çıktığı taşın bulunduğu "Makam-ı İbrahim" bulunmaktadır. Mescid-i Haram'da içinden zemzem suyunun çıktığı bir kuyu da vardır.

Safa ve Merve: Kâbe'nin doğusunda yer alan, araları yaklaşık 350 m olan iki tepenin adıdır.

Arafat Dağı: Mekke'nin doğusunda yer alan bir dağdır. Burada bir süre durmak haccın farzlarındandır.

Müzdelife: Arafat dağı ile Mina arasında kalan bölgeye verilen isimdir.

Mina: Müzdelife ile Mekke arasında bir bölgedir. Kurban kesme ve temsili şeytan taşlama işi burada yapılır.

Bilal YORULMAZ

BİR HİKÂYE

SÜRPRİZ YOLCULUK

Annem, hacca seni de götüreceğiz dediğinde inanamadım. Böyle bir şey benim için hayalden öteye geçemezdi. Kaçıncı kez "Gerçekten mi?" dedim hatırlamıyorum. Bir de babamın ağzından duymak istiyordum. Gelince ona da sordum. O da annem gibi "Evet, yavrum seni de götüreceğiz." deyince sevinçten uçtum âdeta. Ertesi gün hazırlıklar başladı. Önce pasaport işlemleri için emniyete; ardından alışverişe gittik.

Akşam gelen misafirlerle evimiz de dolup taştı. Uzun süredir göremediğimiz dostlarımız bizden helallik istediler. Haccın ne kadar önemli bir şey olduğunu daha yola çıkmadan hissetmeye başladım.

Nihayet gideceğimiz gün geldi. Sabah bizi uğurlayacak komşu ve akrabalarımızla havaalanına gittik.

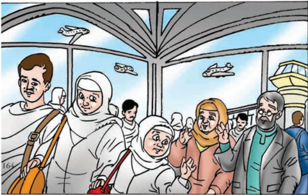
Onlarca uçak vardı havaalanında. Bizi uğurlamaya gelenlerle vedalaştıktan sonra uçağa doğru yürüdük. Merdivenleri, ilk kez uçağa binmenin heyecanıyla çıktım. Bizi hostes karşıladı. Bana küçük bir çikolata uzatıp, "Hoş geldin küçük kız." dedi. Mahcubiyet içinde başımı eğdim. Uçağın içine girince başka bir hostes bize yerimizi gösterdi. Herkes, adına ihram denilen beyaz bir havluya bürünmüştü. Babama neden böyle giyindiğimizi sordum.

– Zenginlerin, fakirlerden üstün olmadıklarını anlamaları için, dedi ve ekledi. Sence bu uçakta en zengin kim?

Sağıma soluma baktım.

– Herkes aynı giyinmiş. Fark görünmüyor, dedim.

– Gördün mü, dedi. Giysiler aynı olunca kimin zengin kimin fakir olduğu anlaşılmıyor. Yani kimse kimseden üstün değil. Bunu burada daha iyi anlıyoruz.

Hatta hacda daha da iyi anlayacaksın. İkinci olarak da, aslında bize ait gibi görünen malın mülkün bize ait olmadığını öğreniriz. Çünkü öldüğümüzde yanımızda götüreceğimiz dünyaya ait tek şey, üzerimizdeki bu ihrama benzeyen kefendir. Öyleyse gerçekte bize ait gibi görünen paralar, mallar bize ait değil. Yüce Allah geçici olarak bizlere vermiş ki hayırlı işlerde kullanıp değerlendirelim, diye.

Babamla güzel güzel konuşuyorduk ki uçak sarsılmaya başlayınca korktum. Babam, "Korkma, uçak hava boşluğuna düştü. Bu her zaman olabilir." dedi. Nitekim

"Burası böyleyse Mekke nasıldır acaba?" diye geçirdim içimden.

Sıraya geçip bekledik. İşlemler sürdükçe sürdü. Vakit ilerledikçe sıkıntı artsa da herkes olabildiğine hoşgörülüydü. Nihayet pasaportlarımızı aldık ve otobüslere bindik. Yeni bir yolculuk başlıyordu. Artık heyecan zirvedeydi. İki saat sonra Mekke'de, Sevgili Peygamberimizin diyarında olacaktık. Hoparlörlerden gelen ilahiye biz de eşlik ettik. Uçak yolculuğu, otobüs yolculuğu derken uyumuşum. Rehberimizin "Mekke'ye geldik." anonsuyla gözlerimi açtım. Annem

çok geçmeden sarsıntı durdu ve uçak normal seyrinde devam etmeye başladı.

Yolculuk biraz zor da olsa, Mekke'ye indik. Sıcak bir rüzgâr yüzümüze vuruyordu. Havaalanı öyle kalabalıktı ki yürümek mümkün değildi. Kimi esmer, kimi sarışın, kimi çekik gözlü, binlerce insan vardı. Kalabalık her geçen zaman biraz daha artıyordu. Bunu babama söylediğimde tebessüm ederek, "Sen asıl Mekke'ye vardığında gör kalabalığı." dedi.

tebessüm ederek yüzüme bakıyordu. Rehberimiz, "Kâbe'yi, otelimize yerleştikten sonra ziyaret edeceğiz." dedi. Kimseden ses seda çıkmadı. Ara sokaklardan geçip beş katlı bir binanın önünde durduk. Hoparlörden rehberimizin sesi bir kez daha yükseldi. "İki saat sonra lobide buluşalım."

Üç kişilik odamıza yerleşip biraz dinlendikten sonra abdestlerimizi alıp lobiye indik. Bizimle birlikte gelen herkes oradaydı.

Grubun en küçük üyesi bendim. Rehberimiz açıklamalarını yaptıktan sonra hep birlikte Kâbe'ye doğru ilerledik. İçimde dayanılmaz bir heyecan vardı. Hep birlikte söylenen tekbirler tarif edemeyeceğim bir mutluluk veriyordu bana.

Derken muhteşem duruşuyla Kâbe karşımıza çıktı. Kimse gözyaşlarını saklamıyordu artık. Ben de ağlıyordum. Bir müddet seyretmemize müsaade edildi. Babamın dediği gibi öyle kalabalıktı ki, iğne atsan yere düşmezdi. Burada birbirinin dilini anlamayan, rengi, yaşayışı farklı milyonlarca insanın tek bir gaye vardı: "Allah'ın rızasını kazanmak."

Bir müddet sonra rehberimizin önderliğinde biz de dönmeye başladık. O gün ne kadar döndük hatırlamıyorum. Gecenin geç saatleri otele döndüğümüzde tatlı bir yorgunluk çökmüştü üzerimize. Yemeklerimizi yer yemez yattık. Çünkü ertesi gün dinç olmak için dinlenmemiz gerekiyordu.

Sonraki günler bol bol namaz kıldık, Kur'ân okuduk, Kâbe'nin etrafında dönerek tavaf yaptık, dua ettik.

Peygamberimizin doğduğu evi, ilk babamız Hazreti Âdem'le Hazreti Havva'nın bir araya geldikleri Arafat Dağı'nı, Sevr Mağarası'nı ve ilk vahyin geldiği Hira Mağarası'nı, gezdik. Her gittiğimiz yerde İslâmiyet'in hangi zorluklar içinde anlatılmaya çalışıldığını anladık.

Sabretmenin, saygılı ve hoşgörülü olmanın hayatımız için ne kadar önemli olduğunu anladım.

Şimdi geri dönüş için uçağa bindik. Kutsal topraklardan ayrılmanın hüznü vardı içimizde. Nasıl bir yer ki gelirken ağlattı, giderken ağlattı. Haccın bana kazandırdıklarını düşündükçe bu sürpriz yolculuk için anne ve babama tekrar tekrar teşekkür ettim.

Zekeriye ULAŞLI

HAC

Hacca giden bir kulun,
Günahları silinir.
Sanki doğduğu ilk gün,
Gibi günahsız olur.

Böylesine ibadet,
Nerede var söyleyin.
Böyle sonsuz saadet,
Can damarı bir kulun.

Birlik olmanın yolu,
Elbette Hac'tan geçer.
Allah'ın her bir kulu,
Kâbe'de huzur içer…

Mehmet ERDOĞAN

YORULMADAN UÇANLAR

Belli bir hedefi olan, buna ulaşmak için bir araya gelen, dayanışma ve yardımlaşma içinde hareket edenler, hedeflerine çabuk ve kolay ulaşıyorlar. Hatta yerden binlerce metre yüksekte olsalar bile. Kimden mi bahsediyorum? Göç ederken havada "V" şeklinde dizilip uçmalarıyla meşhur kazlardan.

Göç sırasında birbirinden ayrılmayan kazlar, yol boyunca hep kendilerine ilham edildiği gibi hareket eder. Önce havada "V" şekli oluşturacak biçimde dizilirler. Böylece her bir kazın kanat çırpmasıyla meydana gelen hava akımı, arkasından gelenin işini kolaylaştırmış olur. Önündeki arkadaşının sağladığı hava akımını kullanan kaz, çok daha rahat uçar. Birlikte hareket edildiği için bir kazın tek başına gidebileceği yolun yaklaşık iki katı kadar yol alınır. Böylece neredeyse % 70 oranında enerji tasarrufu sağlanır.

Kazlardan herhangi biri bu uçuş düzeninden çıkıp gruptan ayrılacak olsa, uçmakta bile çok zorlanır. Grubun içindeki hava akımının dışında kalıp, kendi gücüyle göçü tamamlamak, bir kaz için neredeyse imkânsızdır. Bu sebeple bir şekilde grubun dışında kalmış olan kaz, hiç vakit kaybetmeden arkadaşlarının yanına geri döner.

Uçarken havada meydana getirdikleri "V" şeklini bozmayan kazlar, kendi aralarında sık sık yer değişti-

rirler. Grubun başında uçan lider kazın önünde hava akımı meydana gelmediği için o, diğerlerinden daha fazla güç harcar. Yorulunca en arkaya geçer ve onun hemen arkasındaki kaz lider olur. Yolculuk bu şekilde yorulan kazın en arkaya geçip, yerini arkasındaki arkadaşına bırakmasıyla devam eder. Böylece her kaz, grubun her noktasında bulunmuş olur. Ve hepsi de aynı miktarda güç harcarlar.

Bu sistemli topluluk arasındaki yardımlaşma ve dayanışma da çok iyidir. Hep birlikte giderlerken aralarında hastalanan ya da yaralanan olursa, onu asla yalnız bırakmazlar. Gruptan bir iki kaz, hemen o arkadaşlarına yardımla görevlendirilir. Bu yardımcılar, yaralı ya da hasta kaz iyileşene kadar ona bakar. Sonra da birlikte yola devam ederler. Çok vakit kaybetmemişlerse, kendi gruplarına yetişmeye çalışırlar. Bazen de rastladıkları başka bir kaz sürüsüne katılırlar. Onlar da aralarına katılmak isteyen bu yeni arkadaşlarını hemen kabul eder. Hiçbir zaman "Niçin geldiniz?" demezler. Onlara yaratılıştan öğretildiği üzere hep birlikte göklerde süzülmeye devam ederler.

A.Başak SEZGİN

KOÇU KURBAN ET!

Bir gece Hazreti İbrahim'e rüyasında "Allah Teâlâ sana oğlun İsmail'i kurban etmeni emrediyor." denildi. İbrahim Peygamber uyandığında besmele çekerek Allah'a sığındı. Abdest alıp namaz kıldı ve tekrar yattı. Yine aynı rüyayı gördü. İbrahim Aleyhisselâm oğlunu bağrına bastı ve hanımı Hacer'e dedi ki:

– Ben yarın Rabbime ibadet için evden çıkacağım. İsmail de benimle gelecek, oğluma gusül abdesti aldır ve en güzel elbiselerini giydir!

Eşinin bu isteği üzerine annesi İsmail'i güzelce hazırladı. Hazreti İbrahim ile oğlu İsmail evden çıkınca şeytan, yaşlı bir insan kılığında Hazreti Hacer'in yanına gelip şöyle dedi:

– İbrahim'in, oğlunu nereye götürdüğünü biliyor musun?

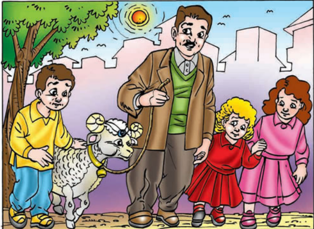
– Allah'a ibadet için götürdü.

– Hayır, onu boğazlayacak.

– Hiç baba evladını keser mi?

– Gördüğü bir asılsız rüya için kesecekmiş.

– Hayır, dedi Hacer ve onu kovdu. Şeytan bu sefer de İbrahim Aleyhis-

selâmın yanına geldi ve:

– Sen nasıl babasın ki, oğlunu boğazlamaya götürüyorsun, dedi. Hazreti İbrahim:

– Ey lanetli defol! Eğer benim yüz bin oğlum olsa Allah için yine hepsini kurban ederim, dedi. Baba tarafından terslenen şeytan, bu kez de İsmail Aleyhisselâma yanaştı:

– İsmail, baban seni kesecek, dedi. Hazreti İbrahim hayretle:

– Hiç baba evladını keser mi, deyince şeytan hemen:

– Ona Rabbi'nden ferman geldi, dedi. İsmail Aleyhisselâm da:

– Eğer Rabbim için kurbanlığa kabul edilirsem bu benim için en büyük şereftir, dedi ve şeytanı yanından kovdu. Arkasından da birkaç taş attı.

Sonra da baba– oğul yollarına devam ettiler. İbrahim Aleyhisselâm Mina'ya gelince biraz oturdu. Yanında oynayan oğluna bakıp ağlamaya başladı. Babasının ağladığını gören İsmail yanına gelerek dizine oturdu ve:

– Babacığım, neden ağlıyorsun, dedi. İbrahim Peygamber:

– Oğlum, Rabbim bana seni kurban etmemi emir buyurdu, deyince Hazreti İsmail:

– Babacığım, emrolduğun gibi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulursun, dedi.

İbrahim Aleyhisselâm oğlunun bu hâline sevinerek onu gözlerinden öptü. İbrahim Peygamber, oğlunun ellerini ve ayaklarını bağladıktan sonra onu yüzükoyun yatırdı. Besmele ile bıçağı boynuna götürdü. Kesmeye çalıştı ama bıçak kesmedi. Tekrar denedi. Bıçak yine kesmedi. Dönüp bıçağı taşa vurunca, bıçak taşı yardı ve o anda dile gelerek:

– Ey Allah'ın dostu! Boşuna uğraşıyorsun, kesmem. Çünkü Yüce Allah bana 'Kesme!' buyurdu, dedi. İbrahim Aleyhisselâm, "Acaba kurbanımız kabul edilmedi mi?" diye endişelenirken şöyle bir ses duydu:

– Ey İbrahim! Oğlunu kesmekten vazgeç ve onun yerine koçu kurban et!

Duyduğu bu sesle çok heyecanlanan Hazreti İbrahim başını göğe kaldırdı. O an Hazreti Cebrail cennetten getirdiği bir koçla aşağı iniyordu. Hazreti İbrahim çok sevindi. Allah İsmail'ini ona bağışlamıştı. Hemen koçu kurban ederek Rabbine şükretti.

İŞ BÖLÜMÜ

Sevgili Peygamberimiz ve sahabiler uzun süren bir yolculuktan sonra mola verdiler. Peygamberimiz sahabilere, bir koyun kesip pişirmelerini söyledi. İçlerinden biri:

– Ya Resûlûllah, dedi. Koyunu kesme işini ben üstleneyim!

Bir başkası ileri atıldı:

– Ya Resûlûllah, onu yüzmek de benim işim olsun!

Diğerler sahabiler durur mu, onlar da hemen ayağa fırladılar:

– Pişirilmesini de ben hâlledeyim…

Herkes kendine göre bir şeyler yapmak istiyordu. Efendimiz onlara izin verdikten sonra:

– Odun toplama işi de benim olsun, deyiverdi.

Sahabiler bir an hayretle kalakaldılar. Şaşkın şaşkın baktılar Sevgili Peygamberimize. İçlerinden biri telaşla:

– Ya Resûlûllah, dedi. Buna gerek yok. Biz o işi de hâlledериz!

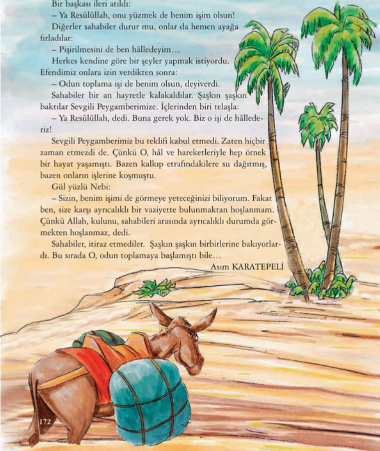
Sevgili Peygamberimiz bu teklifi kabul etmedi. Zaten hiçbir zaman etmezdi de. Çünkü O, hâl ve hareketleriyle hep örnek bir hayat yaşamıştı. Bazen kalkıp etrafındakilere su dağıtmış, bazen onların işlerine koşmuştu.

Gül yüzlü Nebi:

– Sizin, benim işimi de görmeye yeteceğinizi biliyorum. Fakat ben, size karşı ayrıcalıklı bir vaziyette bulunmaktan hoşlanmam. Çünkü Allah, kulunu, sahabileri arasında ayrıcalıklı durumda görmekten hoşlanmaz, dedi.

Sahabiler, itiraz etmediler. Şaşkın şaşkın birbirlerine bakıyorlardı. Bu sırada O, odun toplamaya başlamıştı bile…

Asım KARATEPELİ

GÜLELİM

ÇOK

Bir avcı diğerine sordu:
Köpeğinizi satın almak istiyorum ama sadık mıdır?
– Hem de fazlasıyla sadık. Size bu konuda yüzde 100 garanti verebilirim.
– Nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?
– Şimdiye kadar 5 kere sattım. Her seferinde de geri geldi.

NEREYE?

Nasreddin Hoca bir gün eşeğine binmiş. Eşeğin inadı tutmuş. Bir türlü eşeğin başını gideceği yöne çevirememiş. Bunu gören komşusu:

– Nereye gidiyorsun Hocam, diye sormuş.

Hoca da:

– Eşeğin istediği yere, demiş.

HANGİSİ AÇIK?

Çay ocağında yeni çalışmaya başlamış acemi çırağa, üst kattaki işyerlerinden biri seslenir:
– Çaycı, dört çay yap. Biri açık olsun.
Çaycı cevap verir:
– Ağabey, hangisi açık olsun?

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1. Yılın belirli günlerinde özel giysiler giyerek Mekke'deki Arafat ve Kâbe'yi ziyaret etmeye ne denir?

   A. Umre
   B. Hac
   C. Ziyaret
   D. Turizm

2. Aşağıdaki bilgilerden hangisi doğrudur?

   A. Sa'y: Kâbe'nin etrafında Hacerül Esved'ten başlayarak yedi defa dönmektir.
   B. Tavaf: Kurban bayramı arifesinde öğle vaktinden bayram sabahına kadar, bir süre Arafat'ta bulunmak demektir.
   C. Vakfe: Tavaftan hemen sonra Kâbe'nin doğu tarafında bulunan Safa ve Merve tepeleri arasında hızlı adımlarla 7 defa gidip gelmektir.
   D. İhram: Hac görevi süresince giyilen beyaz elbiseye denir.

3. Peygamberimiz ve sahabiler yolculuk yaparlarken mola verdiler. İçlerinden biri ne teklif etti?

   A.Çevreden odun toplayayım.
   B.Koyunu ben keseyim.
   C.Hayvanlara su vereyim.
   D.Oturmak için gölgelik yapayım.

4. "Sürpriz Yolculuk" adlı parçada anne-baba çocuklarını nereye götürüyorlar?

   A. Hacca
   B. Mısır Piramitlerine
   C. Dağlara
   D. Tatil köyüne.

5. "Nereye?" adlı fıkrada Nasreddin Hoca eşeğine binmiş nereye gidiyormuş?

   A. Eşeğin istediği yere
   B. Kasaba pazarına
   C. Elma bahçesine
   D. Demirciye

6. Göçmen kuşlar göç ederlerken havada nasıl uçarlar?

   A. L şeklinde
   B. V şeklinde
   C. O şeklinde
   D. C şeklinde

7. Kazlar göç ederken içlerinden biri yaralandığı zaman ne yaparlar?

   A. Bütün sürü göç yolunu değiştir.
   B. Yaralanan arkadaşlarını geri yollarlar.
   C. Yaralıyı yalnız bırakıp yola devam ederler.
   D. Yardımcılar, yaralı kaz iyileşene kadar ona bakar.

BİLMECE CEVAPLARI

1- Bölüm: 1. Kiraz 2. Harita 3. Karınca 4. Kâbe 5. Ay

3- Bölüm: 1. İğne 2. Yumurta 3. Şelale 4. Kibrit

5- Bölüm: 1. Dünya 2. Kabak 3. Kaplumbağa

7- Bölüm: 1. Güneş 2. Kış 3. Kurbağa 4. Yılan

9- Bölüm: 1. Fırın 2. Kalp 3. Buzdolabı 4. Minare

11- Bölüm: 1. Havlu 2. Nar 3. Saat 4. Sel

FARK BULMACA CEVAPLARI

1- Bölüm

2- Bölüm

3- Bölüm

4- Bölüm

5- Bölüm

6- Bölüm

7- Bölüm

8- Bölüm

9- Bölüm

10- Bölüm

11- Bölüm

BİLGİMİZİ ÖLÇELİM

1- Bölüm									
1-C	2-A	3-D	4-A	5-D	6-B	7-C	8-B	9-B	

2- Bölüm									
1-B	2-A	3-A	4-D	5-C	6-B				

3- Bölüm									
1-D	2-A	3-D	4-C	5-D	6-C	7-A	8-C		

4- Bölüm									
1-A	2-C	3-B	4-B	5-D	6-A	7-D	8-C		

5- Bölüm									
1-C	2-D	3-D	4-A	5-B	6-A				

6- Bölüm									
1-C	2-B	3-D	4-B	5-A	6-C	7-D			

7- Bölüm									
1-B	2-B	3-C	4-A	5-C	6-B	7-D			

8- Bölüm									
1-D	2-A	3-B	4-D	5-D	6-B	7-D			

9- Bölüm									
1-C	2-A	3-A	4-C	5-C	6-A	7-B			

10- Bölüm									
1-C	2-A	3-A	4-B	5-B	6-D	7-B			

11- Bölüm									
1-D	2-A	3-B	4-A	5-C	6-D	7-B	8-A		

12- Bölüm									
1-B	2-D	3-A	4-A	5-A	6-B	7-D			

LABİRENT BULMACA CEVAPLARI

1- Bölüm

2- Bölüm

3- Bölüm

4- Bölüm

5- Bölüm

6- Bölüm

7- Bölüm

8- Bölüm

9- Bölüm

10- Bölüm

11- Bölüm

